

Giới thiệu Đại Thần Giới

***

Mỗi một đặc sắc chuyện xưa , đều có một bình thường bắt đầu .

Lâm Dương , cùng rất nhiều thời đại tân nhân đồng dạng , tính lực chủ yếu cũng đáng hiển cho internet , tốt nghiệp đại học , một chuyện vô thành .

Tháng hắc phong cao lúc , hắn nằm nghiêng dựa vào máy vi tính trên ghế , một tay nâng quai hàm , một tay cầm lon bia , chính nhàm chán nhìn một bộ internet thần kịch .

Theo thần kịch kịch tình phát triển , hắn một đôi mày kiếm liên tiếp ở cùng nhau , ngửa đầu rót hạ tới hậu một hộp bia , đem bình chính xác bắn tới góc tường thùng rác , hắn cũng không nhìn được nữa .

“ ca cũng là say ! ”

“ Hàn băng xạ thủ Lý Mạc Sầu ? Quách Tĩnh trong mộng nằm mơ thấy huynh đệ vợ ? Hoàng Lão Tà đi dạo kỹ . viện ngược lại cũng nói thông , Dương Quá lấy đi quách phu nộ hôn đầu , vẫn cùng nàng tiểu ái . muội ? ”

***

Đại Thần Giới là tựa truyện tiên hiệp và đô thị nói về nhân vật chính (Lâm Dương) trong truyện đạt được chiếc nhẫn, để rồi có khả năng xuyên việt qua các thế giới. Thế giới đầu tiên là Tam Quốc, sau đó tiến dần vào Tiểu Ngao Giang Hồ, Anh Hùng Xạ Điêu, Thiên Long Bát Bộ, Phong Vân, Thiên Nữ U Hồn (Nhập Tiểu Thiên), Lộc Đình Kỳ, Tiên Kiếm Kỳ Hiệp (Phiên bản Triệu Linh Nhi), Tây Du Ký, Hồng Hoang.

Phong tào cuộc sống , từ Lâm Dương đi vào từng cái một thế giới bắt đầu.

Truyện có cái kết thu hút không kém, ngoài ra lối dẫn dắt của Thổ Tới cũng mang lại nhiều bất ngờ khiến câu chuyện càng thêm hấp dẫn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Chiếc Nhẫn Thần Kỳ

Mỗi một đặc sắc chuyện xưa , đều có một bình thường bắt đầu .

Lâm Dương , cùng rất nhiều thời đại tân nhân đồng dạng , tính lực chủ yếu cũng đáng hiển cho internet , tốt nghiệp đại học , một chuyện vô thành .

Tháng hắc phong cao lúc , hắn nằm nghiêng dựa vào máy vi tính trên ghế , một tay nâng quai hàm , một tay cầm lon bia , chính nhàm chán nhìn một bộ internet thần kịch .

Theo thần kịch kịch tình phát triển , hắn một đôi mày kiếm liên tiếp ở cùng nhau , ngửa đầu rót hạ tới hậu một hộp bia , đem bình chính xác bắn tới góc tường thùng rác , hắn cũng không nhìn được nữa .

“ ca cũng là say ! ”

“ Hàn băng xạ thủ Lý Mạc Sầu ? Quách Tĩnh trong mộng nằm mơ thấy huynh đệ vợ ? Hoàng Lão Tà đi dạo kỹ . viện ngược lại cũng nói thông , Dương Quá lấy đi quách phu nộ hôn đầu , vẫn cùng nàng tiểu ái . muội ? ”

“ Kha Trần Ác người này cũng là trâu chọc , bị đưa trẻ trâu cột đến bể trứng . ”

“ Tiểu Long Nữ bánh bao mặt cay sao khả ái , Dương Quá trang bức mang theo nàng bay ! ”

Đang ở Lâm Dương vừa nhìn , vừa đánh cái ợ lúc , ánh mắt một chuyển , đột nhiên “ Ngao ! ! ! ” một tiếng , từ trên ghế nhảy lên , mang theo sau lưng máy vi tính ghế liên tiếp lui về sau mấy bước .

Không nên hiểu lầm , hắn không phải là bị bạo cúc , mà là một cái sáng lên vật thể , không có chút nào báo trước xuất hiện ở trước máy vi tính , hơn nữa vi phạm dẫn lực định luật địa trời lơ lửng giữa không trung .

Quý dị như thế hình ảnh , để cho Lâm Dương sửng sốt một chút , sau đó liền trực tiếp bị hù dọa tiểu .

Cái này thần mã đồ chơi ???

Lâm Dương nhìn trước máy vi tính phù không sáng lên vật thể , hai chân có chút phát run , hồi lâu mới phản ứng được , đó là một cái phát ra ánh sáng chiếc nhẫn .

Một cái chiếc nhẫn sẽ sáng lên , ngược lại cũng không có gì , vấn đề là —— chiếc nhẫn này cứ như vậy dứt khoát đột nhiên xuất hiện , còn phù không ! Ni mã ! Khi dẫn lực định luật là giả sao ?

“ Dương Dương , thế nào ? ” mẹ thanh âm truyền tới , để cho Lâm Dương an tâm không ít , lúc này mới ý thức được mới vừa sợ hãi kêu , kinh động mẹ .

“ Không có sao ! ”

Lâm Dương trả lời một câu , trước mắt hình ảnh quá mức quý dị , hẳn cũng không muốn hù dọa được mẹ , mẹ thanh âm theo sát lại truyền tới , “ Tiểu tử này , lại phát cái gì điên ..... ”

Mẹ nói thầm , để cho Lâm Dương hoàn toàn an tâm lại , hẳn nhìn trước máy vi tính cái kia quý dị , phù không , sáng lên chiếc nhẫn , trên mặt lộ ra mấy phần do dự , có chút sợ hãi tâm tình tản đi sau , càng nhiều hơn cũng là tò mò cùng tham cứu tâm tư .

Hắn đưa ra khẽ run tay phải , hướng chiếc nhẫn bắt qua .

Một cỗ mát mẻ xúc cảm từ trên tay truyền tới , chiếc nhẫn thật giống như sống lại , giống như tiên hoạt con cá , theo Lâm Dương ngón giữa du tẩu xuống .

Lâm Dương bản năng nâng lên tay phải , giờ ngón tay giữa lên , nhìn chăm chăm tự động đeo vào ngón giữa chiếc nhẫn .

Từng đạo một tin tức , từ chiếc nhẫn vọt tới Lâm Dương trong đầu .

“ Suy nghĩ ra sinh mạng ý nghĩa sao ? muốn chân chính ..... sống sao ? ”

“ Đây là một trò chơi , người chế tạo cái trò chơi này , có lẽ là chư thần , cũng có lẽ là ác ma , hoặc có thể là ngoại tinh nhân hoặc là tương lai loài người ..... ”

Dĩ nhiên , đây đều là lời thừa , nơi này cũng không phải là vô hạn kinh khủng , xuất hiện ở Lâm Dương trong đầu tin tức , vừa đơn giản , lại phức tạp .

Đơn giản mà nói , đây là một quả có thể xuyên toa các thế giới thần giới .

Phức tạp mà nói , trên đời này , tồn tại từng cái một vị diện , mỗi một vị diện , đều là một tiên hoạt thế giới .

Cái này mai thần giới , cách mỗi một trăm ngàn , liền có thể đã thông một vị diện , chiếc nhẫn chủ nhân , cũng chính là Lâm Dương , là có thể bằng vào thần giới , tự do xuyên toa vu từng cái một vị diện giữa .

Cảm thụ trong chiếc nhẫn tin tức , Lâm Dương biểu lộ hết sức quái dị , đây chính là từ trên trời giáng xuống ngón tay vàng ? mình muốn lên diễn nghịch tập đường ?

Lâm Dương thụ trữ ngón giữa tay của cũng ở đây mắt tự nhiên địa run rẩy , còn có kia mai sáng lên thần giới , là như thế chói mắt .

“ Không có tiền đồ ! Không có tiền đồ ! Không có tiền đồ ..... Không có tiền đồ ! ! ! ”

Lâm Dương không biết thăm mắng mình bao nhiêu lần , mới đưa tâm tình kích động bình phục xuống , hẳn mặc dù tinh lực chủ yếu cũng đang hiến cho internet , tốt nghiệp đại học , một chuyện vô thành , nhưng cũng không ngu . nói riêng về đối với thần giới chức năng tiếp nhận năng lực , vẫn là hết sức tốt .

“ Vân vân , mặc dù từ trong chiếc nhẫn truyền ra tin tức , loại hiện tượng này hết sức thần kỳ , cực kỳ giống trong tiểu thuyết ngón tay vàng , nhưng cũng muốn xác định cái này mai thần giới , có hay không thật có thể mặc toa thế giới . ”

Lâm Dương lấy lại bình tĩnh , mặc dù nghĩ như vậy , thật ra thì trong lòng đã tin chín thành chín , thậm chí còn mười thành , bởi vì hắn cùng trong tay phải chỉ thần giới , đã có một loại huyết mạch tương liên cảm giác , loại hiện tượng này , cực kỳ giống thần thoại trong truyền thuyết pháp bảo .

Tâm thần vừa động , ý niệm vừa động , tinh thần lực vừa động ..... được rồi , Lâm Dương chẳng qua là ở trong đầu chuyển quá một cái ý niệm , trong tay phải chỉ vốn là sáng lên chiếc nhẫn , ánh sáng đột nhiên tụ lại , phát ra chói mắt linh quang .

Cái này xóa sạch linh quang từ chiếc nhẫn bay ra , một cái chớp mắt đã bay vào hư không , biến mất không thấy .

Lâm Dương cảm giác được , kia minh minh trong hư không , cùng trên tay thần giới nhiều một như có như không liên lạc , kia đại biểu một vị diện , cũng là một thế giới tồn tại .

Lúc này chỉ cần Lâm Dương nguyên ý , chỉ cần ý niệm vừa động , liền có thể thông qua thần giới đi trước cái thế giới kia . chỉ cần là đã thông , hắn là có thể lấy thần giới vì môi giới , tự do lui tới hai thế giới .

Đồng thời thần giới trung lại truyền tới một cái tin tức , đã thông cái này vị diện , hao phí thần giới lực lượng , cần sức lực một trăm ngày , mới có thể lần nữa đã thông cái kế tiếp vị diện . sáng lên thần giới , cũng biến thành âm đạm không ánh sáng .

“ Thì ra là như vậy , khó trách cách mỗi một trăm ngày , mới có thể đã thông một vị diện , cũng không biết lần này đã thông vị diện , là một cái dạng gì thế giới ? ”

Lâm Dương thụ ngón giữa , tự lẩm bầm , xác nhận thần giới chân chính chức năng , trong lòng càng là kích động không thể tự chế , nếu không phải là hắn không có gì tiên thiên tính bệnh tim , đoán chừng lấy vào giờ phút này kích động , cách ngóm đã không xa .

Lâm Dương cũng không có tùy tiện đi trước lần đầu đã thông thế giới , lúc này hắn cũng không có tâm tình tiếp tục nhìn internet thần kịch , mà là đóng lại máy vi tính , nằm ở trên giường của mình , bắt đầu mơ tưởng viễn vông .

Cái này một quả từ trên trời giáng xuống thần giới , rốt cuộc là thế nào cá ý tứ ?

Chẳng lẽ là một thần tiên hí kịch làm ?

Còn là cái gì thiên địa chí bảo ?

Tại sao chọn lên mình ?

Mình lại hắn cảm nó tới làm cái gì ?

Lâm Dương là một tục nhân , đầu tiên nghĩ đến chính là lợi dụng thần giới , sửa đổi cuộc sống của mình , từ nay đi lên tha ti nghịch tập con đường .

Cũng không biết suy nghĩ bao lâu , vô số có thể cùng suy đoán ở trong đầu thoáng qua , Lâm Dương cũng bắt đầu mệt nhọc , mơ mơ màng màng liền ngủ thiếp đi .

Tối nay , hắn làm nằm mơ , mơ thấy mình có thần giới sau , kim tiền , nữ nhân đã không còn là ảo tưởng , thậm chí hắn có thể tùy ý dẫn hơi từng cái một thế giới dị vực phong tình , từ nay tiêu dao tự tại , thần ngăn cản sát thần , phật ngăn cản giết phật .

Lâm Dương trong mộng không kìm hãm được ngửa mặt lên trời rồng giận , chuyển kiếp kỹ thuật nhà nào mạnh ? ! ! !

Sau đó , hắn mộng di liễu .....

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Trương Phi , Trương Dực Đức

Ngày kế , Lâm Dương căn phòng trung .

Hắn nâng lên tay phải , thụ trứ ngón giữa , nhìn chăm chăm ngón giữa thượng đích thần giới , ánh mắt từ do dự dần dần trở nên kiên định .

Thần giới lần đầu đã thông đích vị diện , rốt cuộc là một như thế nào đích thế giới , luôn luôn đi qua mới biết !

Đây hết thấy , ở Lâm Dương trong mắt vừa có chút kích thích , lại để cho hắn có chút sợ hãi , loài người đối với không biết chuyện của tình , luôn là có như vậy một ít âm thâm sợ hãi .

Ý niệm vừa động , Lâm Dương đích thân hình một cái chớp mắt biến mất ở trong phòng .

.....

Có lẽ là trong nháy mắt , có lẽ là rất lâu , khi Lâm Dương mở hai mắt ra , phát hiện đã không có ở đây bên trong gian phòng của mình , mà là xuất hiện ở một mảnh rừng sâu núi thẳm trung , chung quanh tràn đầy buồn bức hành hành đích cây cối , thỉnh thoảng có gió mát thổi qua , còn có thể nghe được lá cây đung đưa thanh âm của .

Ni mã ! Đây là để cho mình diễn dã ngoại cầu sinh ?

Lâm Dương nhìn chung quanh kia vừa nhìn vô tận đích cây cối , trong đầu kiến thức nói cho hần biết , rừng sâu núi thẳm là hết sức nguy hiểm , không nói có cái gì không dã thú , chính là một cái rắn độc , một ít độc trùng , đó cũng là trí mạng !

Thấy hoàn cảnh chung quanh , Lâm Dương đã có trở lại Địa Cầu , học tập một cái dã ngoại sinh tồn kỹ năng đích tính toán , chỉ có có dã ngoại sinh tồn đích năng lực , mới có thể đi ra cái này phiến rừng sâu núi thẳm , đạt được càng nhiều hơn tin tức .

Đang ở hần chuẩn bị vận dụng thần giới , trở về Địa Cầu lúc , một đạo uy vũ thanh âm của vang dội núi rừng :

“Ngao ô ! ! ! !”

Ni mã ! Đây là muốn nháo kia dạng ? ? ?

Lâm Dương cả người cũng tư mật đạt , hần nghe chân thiết , đây là hổ gầm thanh âm của , tựa hồ còn không xa ! Cũng may hần chuyển kiếp chi sơ , không có trực tiếp chuyển kiếp đến già hổ bên cạnh , nếu không có thể hay không mạng sống còn là một vấn đề !

Cái thế giới này quá nguy hiểm !

Lâm Dương quay đầu nhìn lại , mặt cũng xanh biếc , chỉ thấy một con treo tình bạch ngạch đại trùng , không lo lắng không lo lắng địa hướng hần bên này đi tới , không phải là con cạp vậy là cái gì ?

Con cạp mặc dù đi được không lo lắng , hai trông mắt lại hung quang lóe lên nhìn chăm chăm hần , vừa nhìn cũng biết đem hần coi là con mồi .

Lâm Dương đích hai chân bắt đầu không tự chủ khẽ run , đây là trực diện vua bách thú đích phản ứng bình thường , phải biết đây không phải là vườn thú trong lồng tre đích con cạp , mà là cạp hoang !

Cũng may Lâm Dương mặc dù sinh cạp , còn không có bị hù được mất đi lý trí , biết lợi dụng thần giới trở lại Địa Cầu đích thế giới .

Vậy mà hần ý niệm không động , đất bằng phẳng nửa truyện một tiếng hồng : “Nghiệt súc ! Đừng vội dã thương người ! ! !”

Lần này tuy là tiếng người , nhưng bàn về khí thế , so với vua bách thú còn trên ba phần , chấn đắc Lâm Dương có như vậy một cái chớp mắt đích tạm thời tính tai điếc .

Dư âm thượng lượn quanh , một người mặc đoàn sam , thân dài tám thước , báo đầu hoàn mắt , yếm hàm râu cạp đích hần tử , cầm trong tay một chuỗi hoàn thủ đao , bối khoá trường cung đích tự rừng cây vừa đi tới đây .

Kia nếu như cự tiếng sấm , chính là từ khi người này trong miệng phát ra , Lâm Dương quay đầu nhìn lại , trên mặt biểu lộ trở nên có chút quái dị , Ni mã ! trước không nói người này vì sao đối mặt con cạp chút nào không thấy vẻ sợ hãi , chỉ một người này giọng , liền xưng là mạnh nhất nam cao âm !

Kia treo tình bạch ngạch đại trùng chuyển động đầu to nhìn quá khứ , trong trông mắt hung quang càng tăng lên , vua bách thú uy , khởi cho chọn bạn , rất rõ ràng , đầu này treo tình bạch ngạch đại trùng đích con mồi , đã từ Lâm Dương chuyển hướng sang người vừa tới .

Sau đó .....

Lâm Dương thấy được một đề cho cả người hần hơn tư mật đạt đích cảnh tượng .

Chỉ thấy kia thân dài tám thước , báo đầu hoàn mắt , yếm hàm râu cạp đích hần tử , toét miệng cười cười , trên mặt tựa hồ thoáng qua một tia hưng phấn , sau đó ..... hần lại đem vật cầm trong tay hoàn thủ đao hướng trên đất một ném , thân đao không có vào lòng đất hơn thước !

Hần tử đối mặt vua bách thú , hần là bỏ qua binh khí , xem kỳ bộ dáng , là muốn nhục bác ?

Chẳng lẽ mình đi tới một cao vũ thế giới ?

Đang ở Lâm Dương âm thầm phỏng đoán lúc , hần tử kia hai chân trên đất đạp một cái , giống như chim bay một loại bay lên trời , trực hướng kia treo tình bạch ngạch đại trùng đánh tới !

Lâm Dương cho tới bây giờ cũng không biết , một người lực bộc phát có thể đạt tới loại trình độ này , tỷ võ hiệp ảnh thị trong bay tới bay lui cảnh tượng càng thêm mỹ xem , càng thêm bạo lực , đây mới thực là đích lực bộc phát !

Hần tử cái này nhảy một cái , không có bất kỳ giúp chạy , chỉ bằng vào trong nhảy mắt đích lực bộc phát , bay vọt rồi 7,8 mét ! độ cao cũng có 2mét !

Đây là người sao ! ?

Hần tử cùng treo tình bạch ngạch đại trùng giữa , cũng không có cây cối trở ngại , cũng khiến cho hần tử cái này nhảy một cái , trực diện treo tình bạch ngạch đại trùng .

Kìa treo tình bạch ngạch đại trùng tự nhiên không phải là loại hiền , đem hai con móng trên đất nhấn một cái , cùng thân một phác , hướng hán tử nghênh đón , ở nó nhận biết trong , không có sợ hãi vừa nói .

Một màn này , ở Lâm Dương trong mắt vô cùng trùng kích lực , thật ra thì cũng bất quá là một hơi thở chuyện tình .

Hán tử đang cùng treo tình bạch ngạch đại trùng đem muốn gặp nhau lúc , trên không trung làm ra một né tránh đích động tác , mà lại đứng dịp đích tránh qua treo tình bạch ngạch đại trùng , đi tới đại trùng bên người , một quyền đột nhiên đánh ra !

“Phanh !”

Lâm Dương nghe được một quyền đến thịt thanh âm của , ngay sau đó chính là một đạo xen lẫn thống khổ ai hồng .

Hán tử cũng không biết có bao nhiêu khí lực , đánh vào treo tình bạch ngạch đại trùng eo ếch , chẳng qua là một quyền liền đem treo tình bạch ngạch đại trùng đánh ngã trên đất , đem đánh cho không dậy nổi thân .

Sau đó từng quyền đến thịt cùng càng ngày càng yếu đích ai tiếng hô vang lên , treo tình bạch ngạch đại trùng rất nhanh mệnh tang ở hán tử quyền hạ .

Tay không đánh chết con cạp !

Lâm Dương nhìn một màn này , rất muốn tiến lên hỏi một câu , ngại nhưng là Võ Tông ? Coi như là Võ Tông cảnh dương cương đánh hổ , cũng không có thoải mái như vậy thích ý đi ?

Đang ở Lâm Dương đích bề bề đọc trung , đánh chết con cạp đích hán tử , hướng hán tử bên này đi tới , một động tác này đưa đến Lâm Dương cả người tóc gáy đứng lên , ở trong mắt của hán tử , hán tử so con cạp càng thêm hung tàn !

Vào giờ phút này , hán tử đã có lợi dụng thân giới trở lại Địa Cầu đích ý tưởng , lấy hán tử kia lực bộc phát , gần người sau động khởi tay tới , hán tử ngay cả trở lại Địa Cầu đích cơ hội cũng không có . UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>)

“Chớ có sợ .”

Hán tử tựa hồ cũng nhìn thấu Lâm Dương đích ý sợ hãi , cũng không đi được quá gần , mở miệng cười , giọng vẫn như cũ rất lớn , sau đó trên dưới quan sát Lâm Dương một cái , cau mày hỏi :“Người sao phải cái này phở đã phần ?”

Lâm Dương một thân quần áo thường , cùng hán tử đích cổ trang đoan sam cách cách không vào , hán tử lại bình tĩnh , nói :“Tại hạ Lâm Dương , ra mắt tráng sĩ , cảm tạ tráng sĩ ân cứu mạng .”

Đều là thiên triều ngôn ngữ , hai người đích trao đổi cũng không có vấn đề , Lâm Dương cũng liền bộ/vô khối gần như , hán tử dĩ nhiên sẽ không nói mình cũng có ở con cạp trong miệng chạy trốn chết đích bản lãnh .

“Không sao !” Hán tử tùy ý khoát tay áo một cái , đạo :“Một họ Trương tên Phi , chữ Dực Đức , đời cư Trác quận , không biết tên họ ? Là nơi nào nhân sĩ ?”

Trương Phi nhìn trước mắt người , bạch trắng noãn tịnh đích , tựa hồ là một đường tôn xử ưu đích thể gia tử , chính là một con tóc ngắn quá mức chói mắt , còn có cái này thân quần áo quá mức quái dị , chẳng qua là liễu tử không tệ ?

Lâm Dương nghe được ‘ một họ Trương tên Phi , chữ Dực Đức , đời cư Trác quận ’ sau , cả người lại tư mật đạt .....

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Giới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Dạ Quang Bình Cùng Cái Bật Lửa

Lâm Dương đi theo Trương Phi đi ra núi rừng , đi chân cũng chưa , đi tới một mảnh vườn đào .

Quả nhiên .....

Nhìn cái này phiến vườn đào , Lâm Dương một bộ liễu nhiên đích thần sắc , kể từ nghe được hán tử kia họ Trương tên Phi , chữ Dực Đức , đời cư trác quận sau , hán tử liền biết mình đi tới địa phương nào .

Lại là Hán mạt Tam Quốc ! Vượt qua gần hai ngàn năm thời không !

Trương Phi kia kinh người lực bộc phát , dễ dàng thích ý đánh chết con cộc đích tình cảnh , cũng để cho Lâm Dương biết , thì ra là cổ đại mãnh tướng cũng không phải hư danh nói chơi, nếu là hợp với khôi giáp 、BMW 、bình khí vân vân , tại trong địch quân lấy Thượng tướng thủ cấp , thật ra thì cũng không coi là khoa trương !

Lúc này Lâm Dương trong lòng có quá nhiều sợ hãi than .

Cái này phiền vườn đào, không cần suy nghĩ cũng biết là ‘ Lưu quan từ vườn đào ba người kết nghĩa ’ địa điểm, không nghĩ tới phía sau hẳn là liên tiếp một mảnh rừng sâu núi thẳm .

Nếu không phải Trương Phi trong lúc rảnh rỗi , thường xuyên vào rừng sâu núi thẳm săn thú , chỉ sợ Lâm Dương lần đầu tiên chuyển kiếp cuộc hành trình , đã kết thúc , đối mặt kia con cộc đã sớm trở về Địa Cầu , hơn nữa một đoạn thời gian rất dài, không dám lần nữa chuyển kiếp .

Hắn cũng không phải là Trương Phi , hẳn sợ con cộc a ! Vạn nhất trực tiếp chuyển kiếp đến hồ già bên cạnh , hẳn chính là một đả hồ phản kết quả .....

“ Từ Sơ , đây cũng là hậu trang vườn đào ! ”

Hai người một trước một sau đi tới đào vườn , Trương Phi trong tay xách theo con cộc , hãy cùng giờ lên một cái nhỏ mèo một dạng , hình ảnh kia xinh đẹp Lâm Dương không đành lòng nhìn thẳng .

Dọc theo đường đi , Lâm Dương đã biên tạo một cái thân phận , đến từ Từ Châu một họ Lâm thế gia , là một thế gia tử , du học đến đây , về phần cái này phó quá đi ăn mặc cùng tóc ngắn , thì bị hắn đẩy tới liều một sống lâu ở thâm sơn địch địa nhân trên người .

Hắn chính là du học đến đây , ở trong núi sâu gặp được dị nhân , bá sư học nghệ đã sở tại vậy !

Lâm Dương cũng vì mình đích phận này cơ trí cảm thấy say , về phần Từ Châu , họ Lâm thế gia , thâm sơn địch địa nhân thần mã đích , vậy cũng là mây trôi .

Lâm Dương , Lâm Từ Sơ .

Từ Sơ là Lâm Dương tạm thời vì mình khởi đích biểu chữ , so với Huyền Đức 、Mạnh Đức 、phụng trước thần mã đích , đơn giản yếu bạo , không có biện pháp , ai bảo hắn ngữ văn thành tích không tốt ?

Trương Phi đối với Lâm Dương đích một phen giải thích cũng không hoài nghi , thứ nhất Lâm Dương cũng không có cái gì để cho hắn hoài nghi , thứ hai Lâm Dương bạch trắng ngoan tịnh đích , cùng cái thời đại này đích đại đa số người tất cả không giống nhau , vừa nhìn chính là đường tôn xử ưu người .

Hơn nữa là thâm sơn kỳ ngộ , cũng không phải không có ví dụ trước , như Tờ Giác Lão Nhi “ Bởi vì vào núi hái thuốc , gặp một lão nhân , mắt xanh đồng nhan , tay cầm lê trượng , kêu tới một trong động , lấy thiên thư ba cuốn thụ chỉ , viết thái bình muốn thuật ” chuyện của tình , truyện đích so so đều là .

Tờ Giác Lão Nhi cũng vì vậy tự xưng đại hiền lương sư , dạo chơi tứ phương , tán thi phù thủy , làm người chữa bệnh , đồ chúng ngày nhiều .

Trương Phi đem Lâm Dương coi là cùng Tờ Giác Lão Nhi một dạng , có kỳ ngộ người , cho nên lấy lễ tương đãi , yêu Lâm Dương đến son trang làm thượng khách .

Cũng chính là Trương Tam ca như thế , nếu là Quan Nhị ca ở chỗ này , thấy Lâm Dương kỳ trang dị phục còn có đầu kia tóc ngắn , khẳng định không có cảm tình gì , nếu nói thân thể , tóc phụ bị phụ mẫu , Lâm Dương cái này tóc hình ở mỹ nhiệm công Quan Nhị ca trong mắt , đó là điển hình bất hiếu .

“ Từ Sơ không ngại ở son trang tiểu ở mấy ngày , để cho ta làm tốt địa chủ chi tình . ” Trương Phi là một hảo khách người , Lâm Dương dọc theo đường đi đích ngôn hành cử chỉ , còn có kỳ trang dị phục vân vân , cũng để cho hắn hết sức tò mò .

Như thế thứ nhất , theo Lâm Dương đích ý , hẳn đi tới nơi này Hán mạt Tam Quốc , còn không có một chỗ đặt chân , theo hắn biết , trong lịch sử Trương Phi nhưng là cái người có tiền , tan hết gia tài vì Lưu Bị mộ binh , tham dự Hoàng Cân chi loạn , hoạt thoát thoát một Thỏ hào .

Hai người đi qua đào vườn , đi tới trang trung , Trương Phi khai ra một người ở , dẫn Lâm Dương đi phòng khách nghỉ ngơi , mình tắc thì chế biến sẵn được đích con cộc rồi .

Khi Lâm Dương đi theo người ở , quẹo trái quẹo phải đích đi rồi hồi lâu , mới đến đến phòng khách , không khỏi cảm thán , Trương Phi quả nhiên là Thỏ hào , nhìn cái này cũng không biết là rộng bao nhiêu trang từ thì sẽ biết .

Đóng cửa phòng , Lâm Dương lấy lại bình tĩnh , mặc niệm “ trở về . ”

Thân ảnh một cái chớp mắt biến mất ở phòng khách bên trong .

Lần nữa phục hồi tinh thần lại , Lâm Dương đã trở lại trên Địa Cầu , bên trong gian phòng của mình .

Mặc dù đã biết thần giới có thể mặc toa thể giới chức năng, Lâm Dương trong lòng vẫn là than thở một phen, sau đó cầm lên trên bàn điện thoại đi động, nhìn đồng hồ.

10h 38phút.

Mình là 8 điểm chuyển kiếp, sau đó giăng co ước chừng hai giờ, từ trên núi đi tới Trương Phi trang tử đích phòng khách.

Lâm Dương như có điều suy nghĩ, xem ra Địa Cầu cùng Hán mạt Tam Quốc hai thế giới này, thời gian thượng đối đẳng, không có trong tiểu thuyết cái loại đó “bên kia hết sức chuông / đồng hồ, bên này mới qua một phút” thời gian lưu tốc.

Đúng rồi đối với thời gian, Lâm Dương ngồi ở máy vi tính trên ghế, suy nghĩ sâu xa đứng lên.

Chân chính dùng thần giới xuyên qua thế giới, lại xác định một cái thế giới khác sau, tâm tư của hắn liền mông mông nhiều !

Hán mạt Tam nước !

Mình có thể lui tới Hán mạt Tam nước cùng Địa Cầu giữa, phải làm chút gì ?

Mặc dù đây chỉ là thần giới đã thông đích thứ nhất thế giới, đã để cho Lâm Dương kích động không thể tự ức.

Chuyển kiếp Tam Quốc có thể làm cái gì ?

Chư hầu tranh bá !

Muốn làm hoàng đế sao ? Ai không muốn a !

Nam nhi đích ước mơ, cần giải thích sao ?

Bằng vào mình có thể tự do lui tới hai thế giới, bằng vào hiện đại đích khoa học kỹ thuật cùng kiến thức, bằng vào mình đối với Hán mạt Tam nước biết trước tiên tri, Lâm Dương lần đầu tiên phát hiện, thì ra là trục lịch Tam nước, nhất thống thiên hạ, cũng không có trong tưởng tượng khó khăn như vậy. UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>)

Đồng thời, hắn lại có thể từ Hán mạt Tam nước, cầm một ít vàng, đồ cổ các loại bảo bối trở lại, trên Địa Cầu phát nhà trí phú !

Mình nhất thống Tam Quốc chỉ sau, thiên hạ đều là mình, nghĩ muốn cái gì bảo bối, còn không phải là cái gì cần có đều có ?

Lâm Dương ý dám một hồi, cho mình điểm cá khen, cũng đặc sao nghĩ đến nhất thống Tam nước chuyện sau này rồi, người nào có mình sâu mưu xa lược ?

Chẳng qua là bước đầu tiên này lại phải làm thế nào triển khai đây ?

Lâm Dương con người vòng vo chuyển, rơi vào trên bàn để máy vi tính đích một vật kiện trên người, phát hiện chuyện không muốn quá dễ dàng !

Đó là hắn từ trên web mua một dĩa quang bình, ban đầu nhìn chơi thật khá lại tiện nghi, sẽ theo tay mua một. đồ chơi này trên Địa Cầu không có giá trị gì, đặt ở Hán mạt Tam nước, không thể nghi ngờ là một hũ dọa người bảo bối.

Sẽ dùng nó làm mình thùng thứ nhất kim !

Lâm Dương đứng dậy, cầm lên dĩa quang bình, suy nghĩ một chút, lại cầm một cái bật lửa, ý niệm vừa động, thân hình biến mất ở bên trong gian phòng.

Lần nữa phục hồi tinh thần lại, chính là Trương Phi son trang phòng khách.

Ở phòng khách trung nghị ngồi một hồi, Trương Phi hấp tấp chạy tới, đại tâng môn thanh âm của ở ngoài cửa vang lên.

“Từ Sơ nhưng nghị nghị tốt lắm ? Hôm nay khai hồ yến !”

Ca đến từ hiện đại, còn không có ăn rồi con cạp thịt đây ! Nghe được hồ yến sau Lâm Dương, đích lắm bả một câu, mở cửa phòng, hướng Trương Phi thần bí bí đạo : “Dực Đức, tới tới tới, cho người xem đồ tốt.”

Trương Phi nhìn Lâm Dương thần bí bí bộ dáng, có chút không sờ được đầu óc, theo lời vào phòng.

Chương 4: Quang Hòa 6 Năm

Phòng khách bên trong .

Trương Phi nhìn trên bàn sẽ sáng lên đích bảo bối , cũng là bị dọa không nhẹ .

Hội sáng lên bình , chẳng lẽ là tiên gia vật ? Từ Sơ là hấn từ trên núi mang xuống , xuống núi lúc cũng không có cái gì tùy thân vật kiện , thế nào là hơn ra như vậy một bảo vật ?

Như thế thứ nhất , Trương Phi nhìn về phía Lâm Dương đích ánh mắt , trở nên rất là quý dị .

Nếu là đổi một số người ở chỗ này , đổi mặt cái này “ Tiên gia vật ” , lại có Lâm Dương là một bên ngoài hương người , cuộc sống địa không quen đích , khó tránh khỏi có thấy tài khôi ý lòng của tư , nhưng Trương Phi là ai , đó là trong lịch sử nổi danh đình đình Trương Tam ca , trường phản sườn núi một tiếng hồng , quát lui tào quân nhân vật .

Mặc dù trường phản sườn núi chuyện hôm nay còn chưa có xảy ra , ngày sau có thể hay không phát sinh cũng chưa biết chừng , nhưng Trương Phi không có chút nào động tâm ý tứ , chẳng qua là đối với Lâm Dương thay đổi hí pháp tựa như thủ đoạn , không rõ giác lệ .

Đón Trương Phi đích ánh mắt , Lâm Dương cười cười , nói : “ Dục Đức nhìn bảo bối này giá trị bao nhiêu ? Ta mới vừa xuống núi , thiếu hụt chút tài chính . ”

Nghe được Lâm Dương muốn bán cái này “ Tiên gia vật ” , Trương Phi lại là bị dọa không nhẹ , loại bảo vật này , cho dù ai không phải là làm gia truyền chi bảo tựa như trân quý ?

Trương Phi Thổ hào đích tính tình cùng nhau , khoát tay nói : “ Từ Sơ thiếu hụt tài chính , cứ mở miệng là được , loại bảo vật này há có thể tùy ý thay đổi bán ? ”

Lâm Dương trong lòng nghĩ thầm , người muốn lời của , đổi Minh ca ở trên web đích mười tám đưa người , ngoài miệng lại nói : “ Bảo bối này là muốn bán , ta còn có một bảo bối đưa cho Dục Đức . ”

Không đợi Trương Phi nói chuyện , Lâm Dương từ trong túi lấy ra một cái bật lửa , “ Ba ! ” đích một tiếng , ngọn lửa sáng lên .

Trương Phi vốn định khuyên nỡ , nghe được Lâm Dương có bảo bối tặng , cũng là hết sức tò mò , thấy Lâm Dương ngón này nỡ lửa đích pháp thuật , không khỏi nhẹ lui một bước , cẩn thận nhìn lại , ngọn lửa từ Lâm Dương trong bảo bối trung thoát ra .

Lâm Dương nhìn dễ dàng ngược hồ đích Trương Phi , bị một nho nhỏ cái bật lửa sợ lui về phía sau , không khỏi khoe miệng nhếch lên , lại biểu diễn mấy lần cái bật lửa đích chức năng sau , vung tay , đem cái bật lửa ném hướng Trương Phi .

Trương Phi trân trọng mà nhận vào tay , động tác ôn nhu không thể nữa ôn nhu , sau đó cầm cái bật lửa bắt diệt nhạc hồ đích chơi tiếp , gọi thẳng bảo bối .

Lâm Dương lấy bảo vật tặng , Trương Phi từ chối liễu mấy câu sau , còn là không nhận được thu vào , không biết sao bảo vật quá mức mê người !

Thu hồi bảo vật sau , quan hệ của hai người dĩ nhiên là tiến hơn một bước , nếu nói là trước Trương Phi chẳng qua là cùng đặc lập độc hành đích Lâm Dương có chút đầu duyên cùng tò mò , hôm nay hai người còn kém bái bả từ liễu .

Lâm Dương không khỏi cảm thán , xem ra cái này đưa lễ đến chỗ nào đều được phải thông a !

Sau đó Lâm Dương muốn bán dạ quang bình , Trương Phi không đành lòng bức này bảo bối tùy ý thay đổi bán , nhưng là khuyên hồi lâu , thấy khuyên không được Lâm Dương , không thể làm gì khác hơn là mang theo hấn đi trước khi cửa hàng .

Lâm Dương không nghĩ tới hấn thay mặt thì có khi cửa hàng đích tồn tại , vốn tưởng rằng tìm một ít thương cô chỉ lưu đây .

Theo Trương Phi dẫn hấn ra trang , Lâm Dương lần đầu tiên gặp được dĩ vãng chỉ có thể ở ảnh thị kịch trung thấy cô đại thành trì , trên đường người đi đường cũng không coi là nhiều , trong đó một ít người đi đường càng là quần áo lam lũ , hữu khí vô lực , hoạt thoát thoát người trong Cái bang hình tượng .

Thấy tình cảnh này , Lâm Dương vì không thể tra thờ dài , khó trách muốn bộc phát Hoàng Cân chi loạn , dân chúng cũng nghèo khổ thành như vậy , ăn không đủ no cơm người , bị hữu tâm nhân một phiến động , có thể không loạn sao ?

Trong thành đích dân chúng thấy Lâm Dương cái này kỳ trang dị phục đích bộ dáng , mặc dù cũng có chút kinh ngạc , nhưng cũng không có quá mức để ý tới , ám no cũng thành vấn đề , đầu còn có công phu đi để ý những thứ này không liên hệ nhau chuyện của .

Vân vân !

Lâm Dương đột nhiên tỉnh ngộ , mình còn không biết năm nay là kia một năm đây , Hoàng Cân chi loạn không biết bao lâu bộc phát ? Trương Phi hôm nay vẫn còn ở trang trung , cũng không có theo đuổi Lưu Bị tham dự Hoàng Cân chi loạn , cái này Hoàng Cân chi loạn dĩ nhiên là không có bộc phát .

Lâm Dương đột nhiên hỏi một bên Trương Phi đạo : “ Dực Đức , năm nay là kia một năm ? ”

“ Quang Hòa sáu năm . ” Trương Phi hơi sững sờ , rất nhanh đáp .

Quang Hòa sáu năm ! Lâm Dương cái này lịch sử nửa treo tử , đối với một năm này ngược lại cũng không xa lạ gì , chính là công nguyên 183 năm , đại danh đình đình Hoàng Cân chi loạn , đang ở công nguyên 184 năm .

Nói cách khác , sang năm sẽ phải bộc phát Hoàng Cân chi rối loạn ! Về phần mấy tháng phân , cụ thể còn bao lâu , nhìn bầu trời khí cũng có thể đoán được một hai , mắt thấy sẽ phải qua đông !

Lâm Dương vừa suy tính , vừa đi theo Trương Phi , cũng không có tâm tình đi xem hơi cổ đại thành trì đích phong quang liễu , cái này cổ đại thành trì nhìn tới nhìn lui , cũng liền chuyện như vậy , trừ một ít đưa thân trong đó mới mẻ cảm , cùng hiện đại đô thị còn là kém xa .

Không lâu lắm , Trương Phi dừng bước lại , chỉ một cửa tiệm cửa hàng đạo : “ Đây là Vệ gia sở khai đích khi cửa hàng , uy tín chiêu trứ , Từ Sơ nếu là muốn bán bảo vật , tìm Vệ gia nhất thỏa đáng . ”

Vệ gia ! Lâm Dương như có điều suy nghĩ , Hán mạt Tam nước mấy phú giáp thiên hạ đích đại thương nhà , tựa hồ thì có Vệ gia , chẳng qua là không biết là hay không là cùng một , nhìn Trương Phi cũng có chút sùng bái , hơn phân nửa là .

Hai người đi vào khi cửa hàng , Trương Phi giọng oang oang của vang lên : “ Tiểu nhị , điển làm bảo bối ! ”

“ Đem điển khi đích đồ lấy ra , đi trước đánh giá giới . ” Khi cửa hàng đích tiểu nhị là một chừng hai mươi tuổi đích người tuổi trẻ , đưa tay , trong lời nói hơi có chút ngạo khí . UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>)

Trương Phi cũng không để ý , nhìn Lâm Dương một cái , tựa hồ đang hỏi , thật muốn đem cái này “ Tiên gia vật ” bán ?

Lâm Dương cho hắn một khẳng định ánh mắt , Trương Phi thờ dài , đem túi trong tay khóa đưa cho khi cửa hàng tiểu nhị .

Khi cửa hàng tiểu nhị mới đầu còn không thể nào để ý , nhưng khi hắn mở ra bao gồm , thấy sẽ sáng lên đích dạ quang bình sau , nhất thời mặt khiếp sợ , ánh mắt cũng nửa na bất khai .

Hồi lâu , cho đến Trương Phi có chút không nhịn được lúc , cửa hàng tiểu nhị phục hồi tinh thần lại , thái độ tới cả một trăm tám mươi độ đại quẹo cua , cung kính nói : “ Hai vị khách quan , bảo vật này quá mức trân quý , ta chỉ là một tiểu hòa kè , không cách nào làm chủ , phải mời chương quý tới mới được , xin khách quan chờ một chút chốc lát . ”

Lâm Dương gật đầu một cái , không lắm để ý .

Trương Phi mặc dù cũng là như thế , lại sợ cửa hàng này thấy tài khôi ý , tư nuốt “ Tiên gia vật ” , âm thầm lưu tâm đứng lên , nếu là đối phương dám tư nuốt , nói không chừng hắn muốn thi triển quyền cước .

Cũng không trách hắn không tin được Vệ gia , không biết sao bảo bối này quá mức mê người , ai biết Vệ gia có thể hay không làm ra tự hủy danh dự chuyện của tình .

Lâm Dương cũng không biết Trương Phi tâm tư , nếu là biết , định sẽ cảm thán vị này trong lịch sử đích mãnh tướng huynh , thì ra là cũng là một vị tinh tế người , hắn cũng đã gặp qua Trương Phi phát uy đích cảnh tượng , nếu là Trương Phi động khôi tay tới , bình thường trăm tám mươi cả hắn tử , chưa chắc là vị mãnh tướng này huynh đích đối thủ .

Khi cửa hàng đích tiểu nhị , cũng không có để cho âm thầm lưu tâm Trương Phi chờ lâu , rất nhanh lại đi ra , cung kính nói : “ Chương quý mời hai vị khách quan đến hậu đường một tự . ”

Lâm Dương cùng Trương Phi gật đầu , ở khi cửa hàng tiểu nhị đích dẫn đường hạ , đi vào hậu đường .

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Giá Trị 0 Kim

Lâm Dương cùng Trương Phi hai người, ở khi cửa hàng tiểu nhị đích dẫn đường hạ đi vào hậu đường, một cổ trang lão nhân đang ngồi ở một tiểu máy cạnh, cẩn thận nhìn dạ quang bình, kia toàn bộ tinh thần chăm chú đích bộ dáng cùng với vẻ mặt, thật giống như đang nhìn một tuyệt thế mỹ nhân.

Bị dạ quang bình hấp dẫn đích lão nhân, cũng không có chú ý tới mấy người đến, khi cửa hàng tiểu nhị tiến lên cung kính nói: “Chưông quý, tiểu nhân đem hàng chủ mang đến.”

Lão nhân lúc này mới phục hồi tinh thần lại, quay đầu hướng Lâm Dương cùng Trương Phi xem ra, ánh mắt rơi vào Lâm Dương trên người, thấy hắn cùng với kỳ trang dị phục đích ăn mặc, trong ánh mắt lóe lên mấy phần vẻ kinh ngạc, sau đó đứng dậy nhiệt tình tiến lên đón.

“Hai vị mời ngồi.”

Lão nhân đem Lâm Dương cùng Trương Phi dẫn tới tiểu máy cạnh, ở hai người đích đối diện ngồi xuống.

Trương Phi theo lời ngồi, Lâm Dương cũng là hữu mô hữu dạng ngồi xuống, lão nhân đang muốn nói chuyện, thấy khi cửa hàng tiểu nhị còn đứng ở một bên, khoát tay áo nói: “Cái này không có người chuyện của liễu, đến trước mặt đi chiêu khán.”

Khi cửa hàng tiểu nhị đáp một tiếng, lui ra ngoài.

“Hai vị khách quan, còn chưa thỉnh giáo tôn tính đại danh?” Lão nhân hướng Lâm Dương cùng Trương Phi ôm quyền thi lễ, lạnh nhạt hỏi.

“Mỗ họ Trương tên Phi!”

“Tại hạ họ Lâm, tên một chữ một Dương chữ.”

Lão nhân gật đầu, nghe được Trương Phi đích danh hiệu lúc, thần sắc hơi động, “Đời cư trác quận, rất có trang diện, bán rượu tàn sát heo” đích Trương Phi, Trương Dục Đức, vẫn còn có chút danh tiếng đích, tương truyền võ lực hơn người, thân hình đáng ngoài cũng đúng đích thượng số.

Trương Phi đích danh hiệu, để cho lão nhân vút đi kỳ tha tâm tư, nói ngay vào điểm chính: “Hai vị khách quan, lão hủ cứ việc nói thẳng liễu đi, món bảo vật này, tiểu điểm hy vọng trực tiếp mua, làm giới nghìn lượng hoàng kim!”

Đến khi cùng trực tiếp mua, dĩ nhiên là bất đồng.

Ni nã, một dạ quang bình là có thể làm giới nghìn lượng hoàng kim!

Lâm Dương âm thầm toát mồ hôi, bất động thanh sắc hướng Trương Phi nhìn sang, Trương Phi khẽ gật đầu, bày tỏ cái giá tiền này coi như có thể.

Lâm Dương đạo: “Đồng ý.”

Lão nhân thấy Lâm Dương sáng khoái như vậy, cũng là hơi có chút kinh ngạc, sau đó vỗ tay một cái, hai khoá đao hán tử từ gian phòng một người khác cửa phòng, đẩy cửa vào.

Một người trong đó hán tử ôm quyền nói: “Chưông quý, có gì phân phó?”

“Lấy một nghìn lượng hoàng kim tới.”

“Một nghìn lượng hoàng kim?” Khoá đao hán tử rõ ràng lấy làm kinh hãi.

Lão nhân gật đầu một cái, khoát tay nói: “Nhanh đi.”

“Là!” Hai khoá đao hán tử ứng tiếng rồi đi.

Lão nhân nhìn về phía Lâm Dương cùng Trương Phi, nói: “Hai vị khách quan chờ chốc lát.”

Lâm Dương cùng Trương Phi gật đầu một cái, ước chừng một nén nhang đích công phu, lúc trước đích hai khoá đao hán tử trở lại, mang một hộp đại rương gỗ.

Lão nhân đối với khoá đao hán tử đạo: “Mở ra!”

Lâm Dương thấy đại rương gỗ lúc, cũng biết bên trong là hoàng kim, nhưng là cái rương sau khi mở ra, còn là cảm giác cả người cũng tư mật đạt, sáng chói đích màu vàng a! Có muốn hay không như vậy vàng?

Giao dịch hoàn thành, như vậy một cái rương hoàng kim Lâm Dương nhưng mang không nổi, nhưng là ở Trương Phi trong tay, là tốt rồi tựa như một rương rỗng, tùy ý nói ở trong tay.

Trương Phi cái này cử trọng nhược khinh tay của đoạn , để cho hai khoá đao hán tử nhìn cũng là sợ hãi không dứt , hai người nhưng là hợp lực mang tới được , ở người ta trong tay giống như trò đùa !

Lâm Dương cũng không có cảm thán Trương Phi trời sanh thần lực tâm tư , trong đầu đều là hoàng kim , hai người ra khỏi khi cửa hàng , trở lại trang trung .

Lâm Dương cùng Trương Phi cùng nhau dùng bữa , ăn chính là Hồ yến , hôm nay cái này Hồ thịt cũng không có để cho hắn ngạc nhiên , tâm tư toàn bay tới liễu kia một cái rương hoàng kim trên người , kia một cái rương hoàng kim bị Trương Phi đưa đến hán phòng khách trung .

Ăn rồi Hồ yến , ở không có gì giải trí Hán mặt , Trương Phi vốn định lôi kéo Lâm Dương xúc đầu gối trường nói , không biết sao Lâm Dương lấy có mỗi một , trở về phòng nghỉ ngơi .

Trương Phi cũng không tiện ép ở , đưa Lâm Dương trở về phòng khách sau , lại đi đem chơi mới tới tay đích bảo bối , cái bật lửa rồi .

Phòng khách trung .

Lâm Dương nhìn kim xán xán đích một cái rương hoàng kim , hồi lâu mới bình tĩnh xuống , lòng nói lấy năng lực của mình , hoàng kim này sau này còn không phải là phải nhiều ít có bao nhiêu , bình tĩnh a bình tĩnh !

Mặc dù sớm đã có chút dự liệu , nhưng là một tiện tay đặt dạ quang bình , có thể đổi thành một rương kim xán xán đích hoàng kim , hãy để cho hắn kích động không khỏi .

Một lát sau , Lâm Dương chọn lựa mấy cây kim điều , mặc niệm “ Trở về . ”

Thân hình một cái chớp mắt biến mất ở phòng khách , lần nữa phục hồi tinh thần lại , chính là hiện đại trong phòng .

Nhìn đồng hồ , mới vừa 12 điểm , ăn rồi Hồ yến đích Lâm Dương , báo cho mẹ buổi trưa không ở nhà ăn cơm , liền vội vã ra cửa , mục đích gì , dĩ nhiên là bán hoàng kim .

Xuyên hải thị làm Đông Sơn tỉnh danh liệt trước hải thành phố , kinh tế phồn vinh là không thể nghi ngờ , tìm mấy nhà kinh doanh hoàng kim đích cửa hàng hết sức dễ dàng .

Lâm Dương thuê xe đi tới thị khu một nhà được đặt tên là “ Chu đại phúc ” đích tiệm châu báu , đi vào , tuần này đại phúc tiệm châu báu ở Xuyên Hải thị cũng là có chút danh tiếng , kinh doanh hoàng kim châu báu .

“ Hoan nghênh quang lâm , tiền sinh ngài khỏe , xin hỏi có gì cần sao ? ” Một người dáng đẹp điểm mỹ đích cô gái tiến lên đón , hết sức lễ độ mạo .

Lâm Dương đối với châu báu đồ trang sức đeo tay cũng không cảm thấy hứng thú , trực tiếp hỏi : “ Lão bản của các ngài ở đây không ? ”

Cô gái sững sốt , rất lễ phép cười nói : “ Ngài chờ , ta đi mời chúng ta quản lý . ”

Cô gái vừa nói hướng đi lầu hai , chỉ chờ cho Lâm Dương một bóng lưng , kia quần bao quanh tiểu đồn , rất là mê người .

Lâm Dương ở trong đại sảnh tùy ý nhìn một chút , nhàm chán chờ đợi , mấy cái khác nữ buôn bán viên thấy hắn là tới tìm quản lý đích , căn bản không có mua đồ đích ý tứ , cũng không có đi lên tiếp đãi .

Lâm Dương bĩu môi , ni mã ! Thế lợi a !

Trong chớp lát , một nhân sĩ thành công ăn mặc , tây trang cách lý đích trung niên nhân , theo cô gái đi xuống lầu . UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>)

“ Từ Thiên , tệ điểm quản lý . ” Từ Thiên không dấu vết quan sát Lâm Dương một phen , vươn tay ra , ngoài mặt hết sức hòa khí , trong lòng có chút xem thường , Chu đại phúc tiệm châu báu , cũng không phải là người người cũng có thể tiêu phí được đây , huống chi trực tiếp tìm hắn người quản lý này ?

“ Lâm Dương . ” Lâm Dương đưa tay ra cùng Từ Thiên cầm .

“ Lâm lão đệ trên lầu mời . ” Từ Thiên cười cười , mời Lâm Dương lên lầu .

Hai người đi tới lầu hai ngồi xuống , không đợi Từ Thiên khai miệng , Lâm Dương từ trong túi lấy ra một căn kim điều , kim xán xán đích , hỏi : “ Từ quản lý , quý điểm nhưng thu cái này ? ”

Mặc dù Lâm Dương ngoài mặt bất động thanh sắc , thật ra thì trong lòng vẫn là rất khẩn trương , dù sao cũng là bán kim điều a ! Cái này kim điều đích lai lịch lại không có pháp giải thích , nếu là dính thượng quan ti , vậy coi như thật to không ổn .

Nhưng chuyển niệm vừa nghĩ , kim điều mà thôi , cùng lắm thì liền nói mình từ địa trong đào lên , chẳng lẽ còn phải đem hắn pháp bạn ?

“ Nga ? ” Từ Thiên sững sốt , hiển nhiên cũng bị Lâm Dương ngón này hù một cái , không nghĩ tới cái này bình thường đích tiểu tử , lại là tới bán kim

điều đích .

Từ Thiên nhận lấy kim điều quan sát mấy lần , hỏi : “ Lâm lão đệ đích hoàng kim , nhưng có hóa đơn ? ”

“ Không có . ” Lâm Dương lắc đầu , lòng nói ca từ Hán mặt lấy được kim điều , chẳng lẽ để cho Vệ gia khi cửa hàng cho người lái cá hóa đơn ?

Từ Thiên nhủ mảy một cái , suy đoán hoàng kim đích lai lịch , cùng với lâm dương đích bối cảnh , thở dài nói : “ Cái này cũng không dễ làm ..... ”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Thổ Hào Cùng Muội Tử

Từ Chu đại phúc tiệm châu báu đi ra , Lâm Dương tay trung xách theo mười mấy vạn tiền mặt , đây là lần đầu tiên có nhiều như vậy tiền , còn là tiền mặt ! Dĩ nhiên , Hán mặt kia một cái rương hoàng kim ngoại trừ , nói là mềm muội tiền .

Bởi vì lần đích hoàng kim không có hóa đơn những vật này , giá cả bị Từ Thiên giảm thấp xuống không ít , nhưng là phân lượng mười phần , ba căn kim điều còn là bán ra mười lăm vạn nhiều giá cả .

Nếu là lai lịch chính đáng đích hoàng kim , cái giá tiền này sợ là muốn bay lên gấp đôi , nói cách khác Lâm Dương căn bản thua thiệt một nửa .

Không có sao ! Hoàng kim ta còn nhiều mà !

Từ trên web đính mấy dạ quang bình , hoàng kim không là vấn đề ! Bây giờ còn có một cái rương đây !

Lâm Dương hi tư tư đích suy nghĩ , xách theo mười mấy vạn tiền mặt đích kích động tâm tình dần dần bình phục lại , có tiền sau làm gì ? Đường như là muốn tiêu tiền ! Bất quá xách theo nhiều tiền mặt như vậy , luôn cảm thấy không thể nào an toàn .

Vì vậy Lâm Dương chạy thẳng tới ngân hàng , đem mười lăm vạn tiền nộp trưởng hộ , giữ lại mấy ngàn khối số lẻ .

Mấy ngàn khối chỉ có thể coi như là số lẻ , ta cũng là người có tiền !

Lâm Dương đích thăm thì , vung tay lên , chặn một chiếc taxi , ngồi lên đạo : “ Sư phó , Từ Uyển vườn hoa ! ”

Từ Uyển vườn hoa chính là Lâm Dương địa chỉ , hôm nay có tiền , lần không có lựa chọn đi tiêu phí , mà là lựa chọn về nhà , bán hoàng kim chơi đùa hồi lâu , lại chạy một chuyến ngân hàng , trước sau gần một buổi chiều .

Lần còn muốn trú ở Hán mặt Tam nước tranh bá đây , Hoàng Cân chi loạn sắp bộc phát , lúc không đợi ta a !

Từ Uyển vườn hoa , ở vào Xuyên Hải thị bắc thành khu , bắc thành khu lại là vốn là nổi tiếng đích đại học khu vực , Từ Uyển vườn hoa càng là theo sát đại học thành .

Ở tiểu khu bên ngoài xuống xe , Lâm Dương đích bụng có chút kêu rột rột , sáng sớm chưa ăn cơm , buổi trưa ở Hán mặt ăn Hổ yến , đáng tiếc tâm treo kia một cái rương hoàng kim , chưa ăn bao nhiêu , gần một buổi chiều , đã là đói đích không được .

Đói bụng làm gì , đương nhiên là ăn cơm .

Lâm Dương đi vào một nhà tên là “ Xuyên phủ bách vị ” tiệm cơm , cái này Xuyên phủ bách vị ở phụ cận cũng là có chút danh tiếng , món ăn làm rất khả miệng , chẳng những trong tiểu khu đích trụ hộ thường quang đến , đại học trong thành học sinh cũng là thường xuyên tới đây tiêu phí .

Đi vào Xuyên phủ bách vị , như rừng dương phóng đoán một dạng , khách nhân rất nhiều , đúng lúc , còn có cuối cùng một cái bàn .

Hôm nay có tiền , tiền này lại tới phải quá mức dễ dàng , Lâm Dương cũng không biết tiết kiệm , vung tay lên , một người liền điểm bốn món ăn một thang , xa xỉ a !

Lâm Dương chẳng biết xấu hổ vì mình đích xa xỉ điểm cả khen , ngồi chờ mang thức ăn lên , đánh giá chung quanh , đột nhiên trước mắt sáng lên .

Tam mỹ nữ đi vào đại sảnh , phong cách các không giống nhau , một tóc dài ôn uyển , một tóc ngắn đẹp đẽ , một trung phát cao lãnh , để cho người ta muốn không trước mắt sáng lên cũng khó khăn .

Nhìn ba mỹ nữ ăn mặc , tựa hồ là đại học thành đích học sinh , thỏa thỏa hoa khôi của trường cấp bậc .

Để cho Lâm Dương không nghĩ tới chính là , ba mỹ nữ nhìn đầy ngập khách đích đại sảnh , hồi phục vụ viên , sau đó thẳng hướng hần bên này đi tới , chỉ có kia ôn uyển muội từ tựa hồ có chút không muốn .

Thấy loại tình cảnh này , Lâm Dương không khỏi sửng sốt , kẻ ngu cũng biết ba mỹ nữ tới đây làm gì , tựa hồ là muốn bính bàn a , chẳng lẽ mình lấy được thân giới sau , số đào hoa cũng đi theo thịnh vượng đứng lên ?

Quả nhiên , ba mỹ nữ đi tới Lâm Dương bên cạnh bàn , tóc ngắn đẹp đề đích muội từ cười nói : “ Đẹp trai , ngại chúng ta bính bàn sao ? ”

Lâm Dương cười nói : “ Tốt a ! ”

Khoảng cách gần quan sát ba muội từ , Lâm Dương lúc này mới phát hiện , ba muội từ đích vóc người cũng không tệ , nhất là tóc ngắn đẹp đề đích muội từ , hung khí liếc mắt có D !

Liên hướng đây đối với hung khí , cũng muốn mời muội từ ăn một bữa , ai bảo ta có tiền đây ?

Lâm Dương vung tay lên , gọi tới phục vụ viên , lại tăng thêm vài món thức ăn , còn có ba pho chén đĩa , một bộ muốn mời khách đáng vẻ , hoạt thoát thoát thổ hào tác phong .

Tóc ngắn đại ngực muội thấy Lâm Dương lần này bộ dáng , cười khúc khích , cùng khác hai muội từ ngồi xuống , cười híp mắt nói : “ Giới thiệu một cái , bản thân Vương Giai Ny , vị mỹ nữ này gọi Trương Nguyệt , vị này gọi Hạ Thanh , hôm nay để cho người phá phách . ”

Tóc ngắn đại ngực muội Vương Giai ny , cao Lãnh muội từ Trương Nguyệt , ôn uyển muội từ Hạ Thanh .

Lâm Dương gật đầu một cái , cười nói : “ Ta tên là Lâm Dương , các người là sinh viên đại học đi ? ”

“ Làm sao người biết ? ” Vương Giai Ny kinh ngạc nói .

“ Bên kia chính là đại học thành , các người một thân thanh xuân hơi thờ , không khó đoán sao ! ” Lâm Dương hướng bắc phương chỉ chỉ , cười híp mắt nói .

“ Thông minh . ” Vương Giai Ny cho Lâm Dương điểm cá khen , “ Lâm đại soái ca là làm cái gì ? ”

“ Ta sao , cũng đang hoàng kim đích . ” Lâm Dương chi tiết nói .

“ Lạc lạc ..... ” Vương Giai Ny cười duyên đứng lên , khác hai muội từ tựa hồ không có chen miệng đích ý tứ , một ôn nhu uyển ước , một vẫn như cũ cao lãnh .

Cũng may Vương Giai Ny tính tình hoạt bát , thật biết nói chuyện phiếm , theo thức ăn lên bàn , một bữa cơm xuống ăn ngược lại không tệ .

Cuối cùng , bốn người lẫn nhau giữ lại số điện thoại , ba muội từ phải về trường học , Lâm Dương cũng có chuyện trong người , lại đem vài món thức ăn xách , cầm một bữa cơm đôi lấy ba số điện thoại về nhà .

Hôm nay trực lộc ba nước đích đại nghiệp chờ hần , Lâm Dương lần đầu tiên cảm giác được , “ Không có thời gian nhi nữ tình trường ” Nguyên lai là tương từ a ! Bất quá ba người kia muội từ , có nguyện ý hay không cùng hần nhi nữ tình trường , còn là hai nói .....

Tam muội từ trở về trường học trên đường .

Vương Giai Ny cười hi hi nói : “ Như thế nào ? Mới vừa cái đó Lâm Dương tạm được đi ? Đáng đáp còn có thể , kia một đôi mày kiếm còn có chút hấp dẫn đây ? ”

Lâm Dương cũng không biết mình một đôi mày kiếm bị ói cái rãnh , hơn nữa bị quan lấy “ hấp dẫn ” cái từ này hồi .

Ôn uyển muội từ Hạ Thanh khẽ lắc đầu một cái , cao Lãnh muội từ Trương Nguyệt một châm thấy máu đạo : “ Đánh mặt sung sung mập mập ! ”

“ Hi hi , ba đại mỹ nữ tại chỗ , cho dù ai không muốn biểu hiện một chút ? ” Vương Giai Ny hi hi cười một tiếng , bày tỏ hết sức hiểu Lâm Dương , nhưng giống nhau chấp nhận , người này là đang đánh mặt sung sung mập mập . UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>)

Nếu là Lâm Dương nghe được , tâm nói ca chuẩn bị cho người một rương hoàng kim tới , còn dám nói ca đánh mặt sung sung mập mập ?

Đáng tiếc hần không có nghe được , cao Lãnh muội từ Trương Nguyệt như cũ là ngôn ngữ sắc bén : “ Nếu người cảm thấy không tệ , chính người thượng đi ! ”

Vương Giai Ny bĩu môi đạo : “ Ta mới không hơn , bạn trai ta ít nhất cũng có cá ngàn vạn tài sản , như vậy bốn cô nương sau này liền có thể ngày ngày chơi , không cần công tác ! Kia Lâm Dương mặc dù người không tệ , nhưng là kim tiền sao , rõ ràng không đạt tới bốn cô nương đích yêu cầu . ”

Ôn uyển muội từ Hạ Thanh nhẹ nhàng lắc đầu , bày tỏ cũng không nhận đồng , cao Lãnh muội từ Trương Nguyệt từ chối cho ý kiến .

Ba nữ một đường cười cười nói nói trở về trường học , Lâm Dương cũng không biết mình là ba nữ đề tài trung đích nhân vật chính , hần về đến nhà , đem xách đích thức ăn đặt lên bàn , dĩ nhiên là cho mẹ mua .

Mẹ hôm nay về hưu ở nhà , chiều nào ngo đánh đánh mặt chược , ngược lại cũng tiêu dao tự tại , Lâm Dương phụ thân mất sớm , một tỷ tỷ đã xuất giá , mình cùng mẹ ở nhà sống nương tựa lẫn nhau .

Nhắc tới , có phòng ở , trong nhà cũng có chút tiền gửi ngân hàng , mẹ cũng có không thấp tiền hưu trí , Lâm Dương mặc dù đại học tốt nghiệp , một chuyện không thành , nhưng là những ngày này trôi qua coi như có thể , vốn là theo như bộ liên ban đích công việc , kết hôn , nhưng bởi vì từ trên trời giáng xuống đích thân giới , đã để hần đi lên khác một con đường .

Mẹ đánh mặt chược vẫn chưa về , Lâm Dương trở về gian phòng của mình .

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Tiên Nhượng

Lâm Dương ngồi ở trước máy vi tính , lên internet tra duyệt tài liệu .

Chỉ thấy tìm tòi lan trên viết mấy chữ to : Chuyển kiếp Tam Quốc

Ta thảo ! Thế nào đều là Chuyển kiếp Tam Quốc tiểu thuyết ?

Lâm dương nhìn vông hiện các loại chuyển kiếp ba nước tiểu thuyết , lại tìm tòi “ Thế nào ở ba nước phát triển ” “ Ba nước phát triển mưu lược ” Văn văn , không có quá lớn thu hoạch .

Mã đan ! Xem một chút những thứ này chuyển kiếp ba nước đích tiểu thuyết , cũng viết chút gì đi , đầu gì có thể tham khảo một chút .

Thứ nhất cuốn , chuyển kiếp thành Hoàng Tử , còn kèm theo một nhà phát minh hệ thống ?

Cuốn thứ hai , chuyển kiếp thành Lưu Bị Lưu Huyền Đức ?

Dựa vào .

Cuốn thứ ba , phú nhị đại chuyển kiếp ba nước , thành Hán thất tông hôn , còn là một nhị đại , bắt đầu nhị đại treo nổ thiên đích tranh bá lộ tuyến .

Cuốn thứ tư , chuyển kiếp thành viên thiệu đích con trai ?

Ni mã , có hay không khảo phỏ một chút ?

Thứ năm cuốn , ba nước lại thần thoại , ta thảo , không đi hồ khu rung lên , mưu thần mãnh tướng bá phục đích lộ tuyến , đòi đi huyền huyền lưu sao ?

(Ba nước tiểu thuyết , trong đó có tác giả cùng Thỏ là bằng hữu , nhạo báng một cái , các vị nhìn quan cười cười liền thôi .)

.....

.....

Một quyển quyển tiểu thuyết xuống , Lâm Dương đã vô lực , bất quá vẫn là có chút thu hoạch đích , đó chính là Tiền Lương 、 Mưu thần 、 Võ tướng a !

Tựa hồ tương đối trọng yếu , cũng là nhất trụ cột , chính là Tiền Lương !

Mình đã có một rương hoàng kim , thì ra là bất tri bất giác đã bước ra bước đầu tiên , Lâm Dương không khỏi vì mình đích thông minh tài trí đắc cá khen , hơn nữa “ Võ tướng ” trung , đã cùng mãnh tướng huynh Trương Phi phát triển không tệ .

Nhưng là một rương hoàng kim rõ ràng cho thấy không đủ xưng bá thiên hạ .

Nhiều lấy mấy dạ quang bình qua ? Không phải là kế hoạch lâu dài ! Bình này lấy nhiều , cũng sẽ không như vậy đáng giá tiền .

Chung cất rượu ? Vừa vặn giống như có một cái thiệp nhắc tới , ở Hán mật chung cất rượu , đối với thời đại kia đích nông canh xã hội phá hư quá lớn , Hoàng Cân chỉ loạn cũng là bởi vì lương thực không đủ , dân chúng không có cơm ăn huyền nào .

Lâu chủ rất nhiệt tâm đích nhắc tới , ở Hán mật chung cất rượu , mỗi mười cân rượu cất đi ra , phải có trăm tám mươi cá dân chúng chết đói .

Nhưng là đây hết thầy ! Đối với Lâm Dương mà nói đều không phải là vấn đề , hắn có thể từ hiện đại đem rượu lấy qua , cùng lắm thì nhiều chuyển kiếp mấy chuyển cũng là phải !

Nghĩ như vậy , Lâm Dương từ trong nhà nhảy ra một chai mộng chi lam tồn rượu , xé roi ngọn ký , trở về phòng , ý niệm vừa động tự Xuyên Việt rồi .

Hán mật đích sắc trời giống nhau đen xuống .

Trương Phi bên này tìm Lâm Dương ăn cơm tối , phòng khách bên trong chỉ có một rương hoàng kim , người nhưng không thấy .

Trương Phi tìm nửa ngày không tìm được , đang âm thầm gấp gáp , thù không biết Lâm Dương cùng ba muội tử cùng đi ăn tối .

“ Từ Sơ đi nơi nào ? Một khắp nơi đều không tìm được ! ” Trương Phi nhìn từ trong khách phòng đi ra đích Lâm Dương , một bộ gấp quỵ đích biểu lộ , thậm nói trong phòng rõ ràng không người ?

Lâm Dương cái này xuất quỷ nhập thần thủ đoạn , cùng với trước lấy ra đích “ Tiên gia vật ” , ở Trương Phi trong lòng đánh lên thần bí khó lường đích ngọn ký , càng thêm xác định hắn là ở trong núi sâu có kỳ ngộ , nói không chừng chính là Thần Tiên người trong !

Vị này tên truyện thiên cổ đích mãnh tướng huynh , đối với quỷ thần nói đến cũng có không khỏi kiêng kỵ cùng tin phụng , thời đại như thế .

“ Ho khan một cái ! ” Lâm Dương cười mà không nói , thậm nói ca trở về Địa Cầu hiện đại , giải thích cho người không thông , giờ giờ lên chai rượu trong tay nói : “ Dực Đức , mang cho người điểm thứ tốt . ”

Trương Phi nhìn Lâm Dương lại thay đổi hí pháp tựa như thay đổi ra đồ , vẫn như cũ không phát giác , còn muốn hỏi tới mấy câu , kế tiếp lại bị một cỗ từ không nghe thấy trôi qua mùi rượu , sanh sanh hấp dẫn toàn bộ chú ý lực .

Lâm Dương mở ra chai rượu trong tay , một cỗ mùi rượu truyền ra , Trương Phi vốn là cá “ Bán rượu tàn sát heo ” là rượu hạng người , trong lịch sử càng là bởi vì say rượu , bị làm phản binh lính thừa dịp ngũ say cắt lấy đầu .

Dĩ nhiên , vậy cũng là Trương Phi tung hoành thiên hạ mấy thập niên sau chuyện tình , lại bởi vì Nhị huynh Quan Vũ (Quan Công) chết , thương tâm quá độ sở trí , về phần lịch sử chân tướng rốt cuộc như thế nào , còn là diễn nghĩa đồ soạn , đã không thể nào khảo cứu .

Bất luận như thế nào , Trương Phi từ lượng , đổi mất toàn bộ Hán mật ba nước , đó cũng là số một số hai .

Hán mật đích chung cất rượu kỹ thuật không cao , cất ra đích rượu cũng là không tốt , cái này một chai xé roi ngọn ký đích mộng chi lam , đổi mất gần hai ngàn năm trước đích Hán mật , đối với Trương Phi mà nói đó chính là quỳnh tương ngọc dịch , là tốt rồi tựa như một tuyệt thế mỹ nữ với sắc trung quý đối .

“ Rượu ngon ! Hảo liệt ! ” Trương Phi không để ý hình tượng từ Lâm Dương tay trung đoạt lấy bình , ngửa đầu buồn bực một hớp .

Lâm Dương nhìn về mặt chìm đắm đích Trương Phi , không đúng lúc đích hỏi : “ Dực Đức nhìn chai này rượu , làm giới bao nhiêu ? ”

“ Làm giới thiên kim (nghìn lượng hoàng kim) ! Lão Trương mua ! ” Trương Phi vừa nghe Lâm Dương muốn đem chai rượu này bán đi , nhất thời con người trừng .

Lâm Dương nghe , thậm nói không hổ là là coi rượu như mệnh thổ hào , cái này một bình rượu dùng thiên kim tới mua , thật sự là say .

Đồng thời hắn đối với hiện đại rượu ở Hán mật đích thị trường , cũng có một phen mổ , nếu nói vật lấy hi vi đắt , cái thời đại này đích phần lớn người cũng ăn không đủ no cơm , còn có người nào tiền mua rượu , huống chi là hiện đại rượu , cái này thứ tốt dĩ nhiên là muốn bán cho đạt quan lộ về đất chi lưu , hơn nữa làm giới cao hơn !

Dựa theo Trương Phi nói , làm giới thiên kim ! Tiền lương cuộn cuộn tới a !

Tâm tình thật tốt Lâm Dương , khoát tay áo một cái , hết sức thổ hào nói : “ Ta cùng với Dực Đức giữa tình nghĩa đâu chỉ thiên kim , chai này rượu sẽ đưa cho Dực Đức ! ”

Trương Phi nghe vậy , nhìn một chút trong tay Tiên nương , vị này trong lịch sử đích mãnh tướng huynh , kích động không được , tại chỗ sẽ phải lôi kéo Lâm Dương bái bả tử . UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>)

Trương Phi một tay giờ bình rượu , mặt kích động nói : “ Ta Trương Phi ở trác quận , có trang điền , bán rượu tàn sát heo , chuyên hảo kết giao thiên hạ hào kiệt , chưa từng thấy qua từ sơ như vậy người hào sảng , như con sơ không khí , ta người hai người tể cáo thiên địa , kết làm huynh đệ ! ”

Lâm Dương độc lập độc hành , tặng “ Tiên gia bảo vật ” cái bật lửa , còn có hôm nay “ Tiên nương ” , không một không phải là giá trị thiên kim ,

hắn hào sảng hào phóng cùng thần bí khó lường, để cho Trương Phi trở nên chiết phục .

Một cái bát lửa , còn có một bình Mộng Chi Lam , liền có thể quai phải Trương Tam ca kết bái , nói ra cũng không phải có người tin .

Lâm Dương cũng không biết Trương Phi tâm tư , nhưng cũng có thể đoán được một hai , dùng lời của hắn mà nói , đến từ với hiện đại hắn , ở Hán mạt cái thời đại này , giống như là trong bóng tối

Thái Dương.

Lâm Dương nói : “ Ngày mai ta với ngươi liền tới hậu trang trong vườn đào, tế cáo thiên địa , kết làm huynh đệ , cùng sinh cộng tử ! ”

“ Như thế rất tốt ! ” Trương Phi vẫn như cũ xử vụ kích động không khỏi trạng thái , thấy Lâm Dương đáp ứng , càng là huoi tay múa chân , đầu còn có lúc đã hồ phong thái ?

Thực là Trương Phi năm nay đích tuổi tác cũng không lớn , chẳng qua là đáng đáp tương đối cấp , còn có chính là người cổ đại tương đối sớm thành thực , hắn còn là một cái chưa tới hai mươi tuổi người tuổi trẻ .

Kế tiếp dạ tiệc như cũ là lấy thịt hồ làm chủ , một chai Mộng Chi Lam đi xuống , được xưng tửu lượng hơn người đích Trương Phi , đó cũng là uống lạn say , cái này hiện đại rượu trắng tửu độ cũng không phải là bày cho đẹp , cho dù là Trương Phi , lần đầu tiên tiếp xúc cái này độ cao rượu trắng , cũng không có gánh ở .

Lâm Dương trở lại phòng khách trung , bắt đầu suy tính kế tiếp lấy rượu phát nhà “ Đại kế . ”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Vườn Đào Kết Nghĩa

Ngày kế .

Trong vườn đào.

Trương Phi đã sai người chuẩn bị đồ tế lễ chờ hạng , ở Hán mạt ngủ một đêm Lâm Dương , cũng tới đến trong vườn .

Hai người dâng hương mà lạy , thề ước :

“ Lâm Dương 、 Trương Phi tuy là khác phái , vừa kết làm huynh đệ , là không cầu cùng năm cùng tháng cùng ngày sinh , nhưng cầu xin cùng năm cùng tháng cùng ngày chết ! Hoàng Thiên Hậu Thổ , chứng giám này tâm , vong ân bội nghĩa , thiên nhân cộng lục ! ”

Thề tất , Lâm Dương lớn tuổi hơn vì huynh , Trương Phi vì đệ .

“ Đại ca ! ” Trương Phi gọi thuận miệng .

“ Nhị đệ . ” Lâm Dương cười cười , lòng nói trong lịch sử nổi danh đình đình Trương Tam ca , hôm nay muốn đổi thành nhị ca rồi , về phần quan nhị ca , bây giờ còn không biết ở đâu bán đậu phụ đây .

Kế tiếp chính là ăn sáng , Trương Phi cũng không có thực không nói tâm không nói đích thói quen , đang ăn lúc , hỏi Lâm Dương đạo : “ Đại ca , không biết ngươi kế tiếp có tính toán gì ? Cần phải trở về Từ Châu trong nhà ? ”

Lâm Dương lúc này mới nhớ tới , mình biên tạo một Từ Châu họ Lâm thế gia , du học thế gia từ đích thân phận , lúc đầu nói : “ Ta cùng với Dục Đức một dạng , song thân đã qua đời , trong nhà cũng không có cái gì canh cánh , đường xá xa xôi , may mắn liền không đi trở về . còn nữa vì huynh khác có một phen tính toán . ”

Lâm Dương trong lòng mặc niệm , tảo thụ a mẹ , ta không phải là cố ý nguyên rửa ngươi .....

“ Như thế rất tốt ! ” Trương Phi đã đem Lâm Dương làm trên đời thân nhân duy nhất , nghe được hắn không đi trở về , đó là thật lòng cao hứng , hắn vốn có cùng đại ca cùng nhau rồi đi tâm tư .

Về phần Lâm Dương song thân đã qua đời , cái này có chút thương cảm đề tài , ở hoi có chút không có tim không có phổi Trương Phi trong mắt , bị trực tiếp bỏ quên .

Trương Phi ăn rồi khỏi hổ thẹn, đổi giọng hỏi : “ Đại ca có tính toán gì ? ”

Lâm Dương chẳng qua là cười cười, không nói gì.

Kế tiếp, Lâm Dương trở lại phòng khách trung, chuyển kiếp trở về hiện đại, cùng mẹ lên tiếng chào, nói gần nhất vội vàng tìm việc làm, không thể nào ở nhà, ăn cơm không cần chờ hân vân vân, liền vội vã ra khỏi nhà, bắt đầu mua rượu cuộc hành trình.

Mẹ nhìn Lâm Dương bắt đầu bận rộn với tìm việc làm, cũng là cảm thán con trai hiểu chuyện rồi, cũng để cho hân không muốn quá mệt mỏi, trong nhà không thiếu hân cái này một miếng cơm ăn, sau đó liền ra cửa tìm tỳ muội đi dạo phố.

Lâm Dương tới tới lui lui mấy rượu, cũng là cho hân một chút đích không nhẹ, sau đó lại đem ngon ký cái gì toàn bộ xé rơi, qua lại chuyển kiếp, một chuyển chuyển đích dời đến Trương Phi trang tử trung đích phòng khách.

Bị Lâm Dương kêu tới Trương Phi, nhìn trong phòng đích một chai bình Tiên nương, như sắc lang thấy cời hết quần áo mỹ nữ, ánh mắt cũng trở nên xanh biếc sâu kín.

Lâm Dương cái này thay đổi hí pháp tựa như thủ đoạn, trống rỗng thay đổi ra nhiều như vậy Tiên nương, càng làm cho Trương Phi xác định đại ca Thần Tiên người trong đích thân phận, hôm nay hân đã đem đại ca làm trên đời chí thân, cũng không có hỏi tới.

Hân thấy, đại ca muốn nói thời điểm tự nhiên sẽ nói, còn nữa Thần Tiên người trong có lẽ có trứ mình tị hiềm.

Lâm Dương cười nói : “ Dục Đức không nên nhìn, rượu này sau này quân đủ, bây giờ phải làm, chính là đem những rượu này bán đi. ”

Trương Phi nghe được rượu này quân đủ, lập tức một bộ “ hạnh phúc muốn chết ” đích thần sắc, nhưng là nghe đại ca muốn đem những rượu này bán đi, lập tức lại thay đổi sắc mặt, hai chữ đủ đề hình dung, đó chính là khó coi.

“ Tốt lắm, nói sau này quân đủ, đó chính là quân đủ, bắt quá uống rượu thương thân, phải hiểu được tiết chế. ” Nhìn Trương Phi mặt liền bí biểu lộ, Lâm Dương cười lắc đầu một cái.

Trương Phi nhớ tới đại ca thay đổi hí pháp tựa như thủ đoạn, liễu nhiên đích gật đầu một cái.

Kế tiếp dĩ nhiên là bán rượu.

Thứ tốt cho tới bây giờ cũng không sợ bán không được, cái này bị quan danh vì “ Quỳnh tương ngọc dịch ” đích tiên nương vừa ra, rất nhanh phong mỹ Trắc quận, chính là Trắc quận chung quanh sĩ trong tộc người cùng đạt quan lộ về đất, cũng mỗi người có điều nghe thấy.

Hán mạt là một thị tộc môn phiệt cường thịnh đích niên đại, kỳ cường đại thậm chí có thể cùng hoàng quyền kháng tranh, đừng xem cái thời đại này đại đa số người cũng ăn không đủ no cơm, nhưng là có như vậy một phần nhỏ người, cuộc sống là xa mỹ hết sức.

Dùng một câu nói hình dung, đó chính là chu cửa rượu thịt xú, đường có chết rét cốt.

Chính là quyền lực cực điểm hoàng đế, làm bán quan phiến tước đích mua bán, cũng không thường không phải là đối với thị tộc thế lực phản kháng cùng thỏa hiệp.

Lâm Dương muốn giá, cũng là dựa theo Trương Phi đích ý tứ, bách kim (trăm lượng hoàng kim) một chai ! Dù vậy, cũng có rất nhiều người vì cầu Tiên nương, một ném thiên kim.

Lâm Dương còn hết sức hào phóng, phụ đưa một ở Hán mạt cũng xưng là bảo vật đích bình thủy tinh, cũng chính là bình rượu.

Tài nguyên nghiêm vào.

Hôm nay hoàng kim ở Trương Phi trang tử trung, đã chất thành núi nhỏ, hơn nữa theo Quỳnh Tương Ngọc Dịch tiêu thụ, ngày sau sẽ cuộn cuộn không ngừng, đây vẫn chỉ là mấy ngày, bán mấy nhóm rượu mà thôi.

Ngồi ở kim sơn Lâm Dương, hoàn thành Tiên lương phương diện bước đầu tiên, lại bắt đầu suy tính kế tiếp phát triển.

Tiên lương、Muru thần、Võ tướng.

Tiên lương đã có, Muru thần không tốt chiêu, Võ tướng là có Trương Phi.

Suy tư một hồi, Lâm Dương chợt hiểu ra, có tướng vô binh, đó cũng là quang can tư lệnh a ! Lúc này hân nghĩ tới ở trên web quét qua đích chuyển kiếp ba nước tiểu thuyết, có bước kế tiếp đích tính toán.

Có tiền làm gì ? Mua đất !

Lâm Dương kêu tới Trương Phi, nhìn vẻ mặt mùi rượu Nhị đệ, không khỏi mày kiếm vừa nhíu, bất mãn nói : “ Dục Đức, uống rượu có thể, nhưng phải hiểu được tiết chế ! Sao không nghe khuyên bảo ? ”

Ở Hán mạt ở lại mấy ngày, Lâm Dương nói chuyện giọng nói cũng bắt đầu hướng cổ nhân kháo long, Trương Phi lại lộ ra một hơi có chút lại bị đích nộ cười, cười đùa nói: “Đại ca Quỳnh Trương Ngọc Dịch quá mức mê người, lão Trương bây giờ không quản được tờ này miệng a !”

Lâm Dương nghe, bắt đầu dĩ lạc đầu một cái, Nhị đệ cái này là rượu hạng người mới gặp gỡ rượu ngon, uống nhiều một ít cũng coi là bình thường, ngày sau tăng thêm quản chế là được. UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>) U đọc sách (://wn)

Nhớ tới kêu Trương Phi tới bản ý, Lâm Dương hỏi: “Dục Đức, cái này Trác quận nhưng có người bán đất?” ý nói, ca ca muốn bắt đầu mua đất!

Trương Phi có chút say huân huân, cũng không hỏi Lâm Dương rốt cuộc là có ý gì, tiếp lời nói: “Mấy ngày nay bán rượu lúc, ngược lại có như vậy một hộ sĩ tộc muốn bán đất, nghe nói là muốn đi Lạc Dương mua quan, trong tay tiền tài không đủ.”

Lâm Dương gật đầu một cái, hôm nay thế đạo này, Hoàng Đế làm bán quan, bán tước mua bán, mua quan đã thành một loại phong khí, Hán Linh Đế càng là đề giá.

Nghĩ tới đây, Lâm Dương linh quang chợt lóe, ni mã! Ca trực tiếp mua cá quan không phải là?

Quan là muốn mua, thổ địa cũng thể làm trễ nải, sau này còn phải chiêu những người này, huấn luyện bộ đội đâu?

Lâm Dương lại hỏi: “Trong tay đối phương có bao nhiêu thổ địa? Giá bao nhiêu tiền?”

Trương Phi say huân huân nói: “Một tiểu sĩ tộc, có ba ngàn mẫu điền, làm giới hai nghìn lượng hoàng kim, hôm nay còn không có bán đi.”

Lâm Dương vừa nghe, ni mã! Ba ngàn mẫu điền, vẫn chỉ là một tiểu sĩ tộc! Khó trách nói Hán mạt là một thị tộc môn phiệt cường thịnh đích niên đại, những thứ kia chuyển kiếp ba nước trong tiểu thuyết, cũng có nhắc tới, những thứ kia nổi tiếng đích đại sĩ tộc, thổ địa vô số, chỉ một người làm đều là lấy vạn kế.

Trong đó vì nhất người, như môn sinh cổ lại trái rộng Viên gia, tạo thành một quan hệ rắc rối phức tạp mạng lưới, nắm trong tay lực lượng càng là không thua hoàng đế.

“Mua!” Lâm Dương vung tay lên, hôm nay hán cũng không thiếu hoàng kim, hoàng kim cũng thành núi rồi.

Trương Phi lúc này mới có chút phục hồi tinh thần lại, đại ca mua đất làm gì, muốn ở Trác quận làm nhà?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Giới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Mua Đất

Tồn hai nghìn lượng hoàng kim, từ một tiểu sĩ tộc trong tay mua ba ngàn mẫu điền sau, Lâm Dương lại suy tính kế tiếp phát triển.

Dĩ vãng tốt nghiệp đại học, vốn định tự tại một đoạn thời gian, cũng không gấp gáp tìm việc làm, có thể thanh nhàn. lại không nghĩ rằng lấy được thần giới bất quá mấy ngày ngắn ngủi, lại có một loại bận rộn thành chó đích cảm giác.

Bây giờ đã tiến hành mua đất, kế tiếp chính là chiêu một ít lưu dân, huấn luyện một chi bộ đội, dùng cho không lâu đích Hoàng Cân chi loạn.

Khác, còn muốn đi một chuyến Lạc Dương, mua một chức quan.

Cái này quan không vì cái gì khác, chỉ vì ở kế tiếp Hoàng Cân chi loạn trung, nổi danh.

Lâm Dương cũng không muốn cùng Lưu Bị tựa như, chiêu mộ một ít binh sĩ, dựa vào một hán thất tông hôn danh tiếng, ở Hoàng Cân chi loạn trung lập công không ít, cuối cùng nhưng bởi vì một “bạch thân”, bình bạch bị người xem thường. cuối cùng càng là bởi vì không có tiền đánh điểm, chiến công không ít, chỉ đành phải liêu một huyền úy.

Ta là người có tiền, thế nào cũng cần mua một quận làm Thái thú!

Lâm Dương mua đất, còn chưa tới xem một chút, định kêu tới Trương Phi, đồng loạt đi trước.

Lâm Dương mua được ba ngàn mẫu điền, ở vào thành tây bên ngoài hai mươi dặm chỗ, hán cùng với Trương Phi ngồi xe ngựa, cũng dùng gần nửa canh giờ, mới chạy tới nơi này.

Xe ngựa đã không phải là Lâm Dương lần đầu tiên ngồi, gần nhất ở trong thành bán rượu, mua đất vân vân, đều là lấy xe ngựa thay đi bộ, chẳng qua là xe ngựa này lão đảo lắc lư đích, ngồi rất không thoải mái, chủ yếu là đường không được a !

Lâm Dương cũng không có bỏ tiền sửa đường đích gác ngõ, hôm nay hắn cùng với Trương Phi xuống xe ngựa, nhìn vừa nhìn vô tận đích ruộng hoang, lòng nói đây đều là ca Địa Bàn a ! Cái này nếu là đặt ở hiện đại, sao có thể như vậy thổ địa ?

Một mẫu, chính là hơn sáu trăm thước vuông, ba ngàn mẫu, suốt gần hai triệu thước vuông.

Hôm nay mắt thấy sẽ phải bắt đầu mùa đông, ba ngàn mẫu điền lý trang giá, đã bị trước một đời chủ nhân cắt lấy rồi, để lại cho Lâm Dương chỉ có địa, còn có một chút điền hộ.

Điền hộ ở tại ba ngàn mẫu điền trung một trong thôn, vốn thuộc về trước một đời chủ nhân đích tài sản, phụ trách cho chủ nhân loại địa, hôm nay đã thuộc về Lâm Dương.

Người làm sinh khẩu bán, hơn nữa còn là không lấy tiền tựa như tặng không, cũng chính là Hán mạt như thế. mà những thứ này điền hộ có thể giúp chủ người loại địa, có phần cơm ăn, so với kia chút chết đói đích lưu dân, đã hảo quá nhiều.

Lâm Dương cùng Trương Phi lại đi bộ hơn nửa canh giờ, mới đi đến điền hộ chỗ ở thôn, mới vừa vào thôn trang, chỉ thấy đến mấy trăm người, đang tụ tập ở trong thôn một mảnh trên đất trống.

Trong đó một vị lão giả, thấy Lâm Dương cùng Trương Phi đến, vội vàng tiến lên đón.

“Tôn giá nhưng là cái này phiên ruộng đất tân chủ nhân?” Lão giả thi lễ một cái, cung thanh hỏi.

“Tại hạ Lâm Dương, chính là cái này phiên ruộng đất tân chủ nhân.” Lâm Dương gật đầu một cái, lòng nói nơi này điền hộ đã biết đổi chủ nhân, nhìn cái này bộ dáng, tựa hồ đang chờ mình thị sát.

Thấy Lâm Dương thừa nhận, lão giả lập tức quỳ xuống đất, nói: “Tây đình thôn tám mươi hai hộ điền nông, ba trăm mười bảy người, ra mắt tân chủ nhân.”

Lão giả sau lưng mấy trăm người cũng quỳ theo đi xuống, “Ra mắt tân chủ nhân” thanh âm của bên tai không dứt.

Điền nông vốn là “địa chủ” đích tài sản riêng, liền đem giết, cũng phải không phạm pháp, nói cách khác, cái mạng này đã bán cho Lâm Dương.

“Lão nhân gia mau dậy đi!” Lâm Dương còn là lần đầu tiên thấy loại này tràng diện, mấy trăm người cho hắn quỳ xuống, sanh sanh cho hắn sợ hết hồn, vội vàng tiến lên đỡ dậy lão giả, ni nã! Tôn thọ a!

Lâm Dương cái này vừa đỡ, ngược lại đem lão giả sợ không nhẹ, lần đầu tiên thấy khiêm nhường như thế lễ độ đích chủ nhân.

Lâm dương không ngốc, ngược lại là một người thông minh, nhìn lão giả cùng mấy trăm người kinh ngạc biểu lộ, ho nhẹ một tiếng, nói: “Tất cả mọi người đứng lên đi! Sau này không cần động một cái là được quỳ lạy chi lễ.”

Tất cả mọi người có chút kinh ngạc, chỉ cho là tân chủ nhân không thích quỳ lạy chi lễ.

Trương Phi ở một bên chen lời nói: “Đại ca ta không thích tục lễ, sau này không cần động một cái đã đi xuống quỳ!”

Mấy ngày thời gian tiếp xúc xuống, Trương Phi đối với đặc lập độc hành đích Lâm Dương, cũng là có chút ít mê đích, hắn cái này vừa mở miệng, để cho mấy trăm điền nông rồi rít sáng tỏ.

Lâm Dương nhìn làm như trong thôn người chủ sự đích lão giả, hỏi: “Lão nhân gia họ gì?”

Lão giả vội nói: “Không dám, lão hủ họ Tàn, tên Nghi.”

Lâm Dương gật đầu nói: “Tàn lão, mang ta ở trong thôn chuyển chuyển đi!”

“Tiện dân không dám nhận chủ nhân như thế gọi.” Tàn lão lại là sợ không nhẹ.

Nhìn Tàn lão đích phản ứng, Lâm Dương bất đắc dĩ lắc đầu một cái, thời đại như thế, hắn cũng không có tâm tư so đo những thứ này tục lễ, lập tức đi vào trong thôn, chuyện liên quan đến kế hoạch kế tiếp.

Mấy trăm điền nông tránh ra một lối đường, Trương Phi theo sát phía sau, Tàn lão vội vàng tiến lên dẫn đường.

Lâm Dương ở trong thôn quay một vòng, những thứ kia đơn sơ đồ nát đích phòng ốc để cho hắn không đành lòng nhìn thẳng, ni nã! Cơ hồ mỗi một nhà cũng mở ra ngày cửa sổ! Cái này nếu là đặt ở hiện đại, mỗi một người đều là nguy phòng.

Dĩ vãng ở trong thành trì, còn không cảm thấy có cái gì, hôm nay thấy đồ nát đích thôn trang, từng cái một dinh dưỡng không đầy đủ đích điền nông, Lâm Dương lần đầu tiên cảm thấy, mình nhiều một phần trách nhiệm.

Hắn cũng không biết phần này trách nhiệm từ đâu tới, nhưng thật thật tại tồn tại.

Ở trong thôn chuyển, Lâm Dương đã biết kế tiếp phải làm gì, đó chính là kiến tạo phòng ốc, hấp thu lưu dân, sau đó xây dựng bộ đội.

Kiến tạo phòng ốc cùng hấp thu lưu dân cũng không xung đột, có thể dùng hấp thu tới lưu dân tới kiến tạo phòng ốc, chỉ bằng vào Tây Đình thôn cái này mấy trăm miệng ăn, còn có lão ấu, còn không biết muốn kiến tạo đến bao nhiêu năm tháng đi. UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>) đọc sách ([ht://.um](http://.um))

Đi tới một tòa rất lớn phòng ốc trước, Lâm Dương nhìn chỗ ngồi này hoàn hảo không hao tổn phòng ốc, cùng trong thôn mỗi một người đều mở ra ngày cửa sổ đích phòng ốc hoàn toàn bất đồng, không khỏi hỏi: “Gián phòng này là làm cái gì? Nguyên chủ người ở?”

Tân lão đạo: “Chủ nhân, đây là cất giữ lương thực phòng kho, bên trong còn có một hơn trăm thạch lương thực, là chủ nhân đời trước lưu lại.”

“Vào xem một chút.” Lâm Dương cũng không biết cái này một thạch lương thực, rốt cuộc là bao nhiêu.

Đại môn đẩy ra, Lâm Dương đi vào phòng kho, chỉ thấy hơn một trăm đăm lương thực đặt ở góc, mỗi một đăm lương thực liếc mắt cũng có chừng một trăm cân, chính là hán thay mặt đích kế lượng đơn vị, một thạch.

Cái này hơn một trăm thạch lương thực, hơn một vạn cân miệng lương, đóng ở phòng kho góc, ngược lại cũng không quá khởi mắt, chẳng qua là chiếm cứ phòng kho đích một phần nhỏ.

Lâm Dương cười nói: “Xem ra đăng chi người kia cũng không tệ lắm, cho ta giữ lại hơn một trăm thạch lương thực.”

Tân lão ở một bên thận trọng nói: “Chủ nhân, cái này hơn một trăm thạch lương thực, là chủ nhân đời trước xe ngựa không đủ, vận không đi, cho nên mới lưu lại.”

Lâm Dương vừa nghe, ni mã, cho không người kia điểm khen, tình cảm là ca tự mình đa tình, hẳn chính là dùng hai nghìn lượng hoàng kim, từ hắn trong tay mua cái này ba ngàn mẫu điền.

Trương Phi nghe, ở một bên ha ha cười to.

Lâm Dương nhìn hơn một trăm thạch lương thực, nghĩ thầm cái này hơn một vạn cân lương thực mặc dù không ít, nhưng là theo chiêu thu lưu dân, kiến tạo phòng ốc, còn chưa đủ ăn, đảm nhiệm nặng mà đạo viễn a!

Cũng may, ca không thiếu tiền!

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Giới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Lại Thấy Muội Tử

Kế tiếp một tháng, Lâm Dương mang theo Trương Phi, lại là bán rượu, lại là mua lương thực, lại muốn mua thốt ngựa, lại là chiêu thu lưu dân, kiến tạo phòng ốc, chọn lựa thanh tráng người tăng thêm huấn luyện vân vân, đơn giản bận rộn thành cầu.

Tây Đình thôn cũng xảy ra phiên thiên phúc địa đích biến hóa, tân phòng phòng như sau mưa xuân duẩn bàn lên, tiến vào mấy ngàn lưu dân.

Lâm Dương để cho Trương Phi từ trong đó chọn lựa một ngàn thanh tráng, tăng thêm huấn luyện, trên danh nghĩa còn lại là hộ vệ.

Một ngàn này hộ vệ, đều là kỵ binh, thốt ngựa cũng là Lâm Dương không tiếc trọng kim mua được, chính là khô giáp, binh khí, cũng là Lâm Dương bỏ tiền chế tạo đích thượng đẳng vật.

Lấy Lâm Dương đích năng lực, ngắn ngủi thời gian, cũng chỉ có thể xây dựng này một ngàn kỵ binh.

Trương Phi sơ xuất mao lư, mặc dù võ lực thượng xưng là mãnh tướng, nhưng luyện binh trên chỉ có thể coi là bình thường thôi, Lâm Dương đem huấn luyện hiện đại binh lính đích phương pháp, mình vừa suy nghĩ, vừa đi theo Trương Phi hạt luyện.

Để cho hắn cảm giác hứng thú, còn lại là Trương Phi đích công phu.

Trương Phi cái này một thân trời sanh thần lực tự không cần phải nói, trời sanh mãnh tướng huy nh, nhưng hậu thiên cũng là có huấn luyện, căn cứ Trương Phi theo như lời, còn là gia truyền công phu!

Lâm Dương đi theo Trương Phi luyện một chút quyền cước cùng thuật cỡi ngựa, huấn luyện binh lính, hăng hái ngược lại cũng không tệ.

Ở Hán mật bận rộn một tháng, Lâm Dương rốt cục rồi rảnh trở lại hiện đại đi dạo một chút, một tháng này tới, hắn cũng chẳng rượu trắng cũng không ít chơi đùa, lại từ Hán mật lấy ra một ít hoàng kim tới bán, lấy cái triệu tài sản.

Dĩ nhiên, cũng dừng bước với một triệu, hoàng kim này tới không minh bạch, nếu là chộc phải hữu tâm nhân đích chủ ý, lại dẫn tới công an cơ quan chú ý, đây chính là phiền toái không nhỏ.

Lâm Dương cũng không phải không có nghĩ tới, từ Hán mật lấy một ít đồ cổ tới bán, dù sao đồ cổ đồ chơi này đích lai lịch, chỉ nói là tổ truyền đích chính là, đầu năm nay, trong nhà có tổ truyền đồ cổ đích không phải số ít.

Đồ cổ giá trị lại cao, là một tới tiền hảo môn lộ. không biết sao Hán mật đến nay gần hai ngàn năm, không có cái này gần hai ngàn năm lắng đọng, từ Hán mật cầm tới đồ, có thể xưng là đồ cổ sao?

Coi như lâm dương đem Hán mật đồ cầm về, kia nhiều lắm là cũng là một đũ để “lấy giả loạn thật” đích sản phẩm mới mà thôi.

Bất quá không có đồ cổ, chỉ một lấy ra điểm hoàng kim, lâm dương cũng có triệu tài sản.

Có tiền, dĩ nhiên là muốn tiêu phí.

Lâm Dương đầu tiên là đến xe hơi thành đích một nhà 4S điểm, vung tay lên, mua một chiếc Audi A4L, liên đới đóng thuế thượng bài, ngày kế liền làm xong, phục vụ là không thể chê, tổng cộng tốn hơn bốn mươi vạn.

Triệu tài sản một cái đi ngay một nửa, Lâm Dương cảm thán, tiền thật đúng là thứ tốt!

Bằng lái ở trên cao đại học đích thời điểm đã thi, dựa theo mẹ ý tứ, khi hắn sau khi vào sở, lấy ra một ít tiền gửi ngân hàng cho hắn mua chiếc xe thay đi bộ, nhưng cũng giới hạn với chừng mười vạn, hôm nay cũng là trực tiếp lái lên Audi.

Mở ra tọa giá, thể hội trừ thoải mái oai oai tay của cảm, nghĩ đến mẹ, có chút hưng phấn Lâm Dương không khỏi nhúc nhủ đầu, xe này cùng tiền lai lịch, giải thích thế nào?

Linh quang chợt lóe, Lâm Dương quyết định đẩy tới cổ phiếu trên người, liền nói cái này hơn một tháng đi theo bằng hữu sao cổ, lấy mình tư tiền phòng kiểm chừng trăm vạn, dù sao mẹ cũng không hiểu những thứ này, sẽ không phát giác là được.

Thật ra thì Lâm Dương người này cũng không hiểu sao cổ, không rõ giác lộ.

Vì mình đích thông minh tài trí điểm khen, Lâm Dương lái xe đi tới thị khu đích Tân Tô thương hạ, Tân Tô thương hạ là Xuyên Hải thị nổi danh thương trường, đối với trước kia Lâm Dương mà nói, đó là hạng sang trắng sở, không phải là hắn tiêu phí địa phương.

Hôm nay ở 4S trong điểm mua xe đích trải qua, để cho Lâm Dương ý thức được, cái thế giới này không phải là tất cả mọi người tư tưởng giác ngộ, đều có hắn cao như vậy, phần lớn người vậy cũng là nhìn đồng hồ mặt.

Hắn một thân ‘bình dân trang bị’ vào 4S điểm đích thời điểm, người ta cũng cho là hắn tới đi thăm đích, không phải là tới mua xe.

Cho nên, Lâm Dương quyết định đổi thay đổi quần áo bị, đi tới Tân Tô thương hạ.

Lâm Dương quyết định đổi đổi toàn thân cao thấp đích trang bị, cho nên mới đến trước Tân Tô thương hạ lầu một tay của ky bán trang.

“Tiên sinh ngài khỏe, cần mua điện thoại di động sao?” Buôn bán viên muội tử lễ độ hỏi.

“Mua bộ điện thoại di động, tốt hơn một chút.”

“Tiên sinh ngài cần gì giới vị?”

“Ba sao mới nhất khoản.” Lâm Dương suy nghĩ một chút, không có lựa chọn lựa đường cái quất từ bài, cũng không có nói muốn cái gì giới vị.

“Cái này khoản ba sao S5 là mới nhất khoản, giá 4999, 5.1 anh tặc, 1600 vạn giống như lâm, bốn hạch……” Buôn bán viên muội tử đủ số nhà trần.

“Liền nó.” Trước mắt cái này khoản điện thoại di động, Lâm Dương nhìn rất có mắt duyên, dùng thử một cái, cảm giác cũng không tệ lắm, trực tiếp phách bản mua, có tiền chính là nhăm tính.

Buôn bán viên muội tử thấy Lâm Dương như vậy hào sảng, nhìn hắn ánh mắt cũng biến thành không giống nhau.

Điều này làm cho Lâm Dương thỏa mãn một chút không biết từ đâu tới hư vinh tâm, đem trước tay tạp lui ra, đựng tay mới trên phi cơ.

Mua xong điện thoại di động, Lâm Dương hướng một người khác khu vực đi tới, lại mua một máy vi tính xách tay cùng ngà phái đức, muốn đều là chức năng tốt nhất đích, lần này máy vi tính xách tay đích bảng hiệu ngược lại lựa đường cái quất từ.

Cái này khoản quát từ mấy vì tính xách tay giá suốt hai vạn , tính năng đó là không có nói .

Một chút thời gian đổi ba món trang bị , Lâm Dương đi tới thương trường lầu ba đích đồng phục khu , đi vào một nhà phẩm bài nam trang điểm .

“ Tiên sinh , bộ y phục này mặc ở ngài trên người , thật là làm ly tâm trí triển hiện giá trị của nó , ta ở chỗ này công việc thời gian dài như vậy , cho tới bây giờ chưa từng thấy qua ai có như ngài phong phạm ! ”

Thử mấy khoản y phục , trẻ tuổi xinh đẹp cô bán hàng , không ngừng ở tán dương Lâm Dương , để cho người này cảm thấy không mua chính là tội quá a ! Vì vậy , vung tay lên .

“ Tốt lắm , cái này khoản , còn có mới vừa rồi mặc thử đích hai khoản , cũng mua . ” Lâm Dương cũng lười đổi lại , trực tiếp phách bản mua , có tiền chính là nhâm tính .

Cô bán hàng vui vẻ ra mặt : “ Tốt , ngài chờ . ”

Trong lúc nhất thời , trong điểm người nhìn Lâm Dương đích ánh mắt cũng không giống nhau , cao phú đẹp trai a ! Phải biết Lâm Dương chỗ ở khu vực , còn có thử đích y phục , một bộ ít nhất hơn vạn .

Cái này đặt ở trước kia , đó cũng là Lâm Dương không dám nghĩ , hôm nay chỉ đành phải cảm thán , có tiền thật đặc sao tốt !

Mặc một thân danh thiếp hưu nhân trang , Lâm Dương xách theo bao lớn bao nhỏ đích đồ đi ra nam trang điểm , đang vì mình không biết từ đâu tới hư vinh tâm chìm đắm , đột nhiên nghe có người gọi hắn .

“ Lâm Dương ? ”

Lâm Dương hơi sững sờ , quay đầu nhìn lại , u , thật đúng là đứng díp , đây không phải là lần trước ở Xuyên phủ bách vị gặp phải muội tử sao , chẳng qua là lần trước có ba muội tử , lần này chỉ có hai .

Hoa khôi của trường cấp bậc muội tử luôn là để cho người ta không dễ quên lãng , Lâm Dương nhớ rõ , hai người này muội tử , một tóc ngắn đại ngực muội gọi Vương Giai Ny , một người khác cao Lãnh muội tử , gọi Trương Nguyệt .

“ Lâm đại soái ca , không nhìn ra , ngươi còn là một người có tiền nột . ” Vương Giai Ny đi lên trước tới , mới lạ quan sát Lâm Dương , nàng nhưng khi nhìn đến Lâm Dương từ nam trang điểm đi ra , đây chính là hạng sang phẩm bài .

Chỉ Lâm Dương cái này một thân , thì phải hơn vạn !

Mình lần trước lại nhìn đi mắt ? Vương Giai Ny không khỏi có chút hối tiếc , song phương nhưng là hơn một tháng không có liên lạc , vốn tưởng rằng sau này sẽ không có giao tế gì .

Cao Lãnh muội tử Trương Nguyệt nhìn về phía Lâm Dương đích ánh mắt , cũng có chút bất đồng

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Đầy Ngã

“ Trùng hợp như thế , hai vị đại mỹ nữ hảo a ! ” Hơn một tháng không thấy , muội tử như cũ là đẹp như thế diễm động lòng người , Lâm Dương cười lên tiếng chào , “ Xem các ngươi hai tay trống không , còn không có mua xong đồ ? ”

“ Những thứ kia đắt như vậy , cũng không phải là chúng ta những thứ này tiểu dân chúng mua được , ta cùng Trương Nguyệt xé chiều hôm nay không có lớp , liền đi ra đi dạo một chút , tán giải sầu . ” Vương Giai Ny mới lạ quan sát Lâm Dương , “ Chúng ta cũng không giống như Lâm đại soái ca có tiền như vậy , một bộ quần áo , để được với chúng ta một học kỳ sinh hoạt phí ! ”

Dựa theo bình thường trình tự , phải là thổ hào vung tay lên , sái tiền đem muội . Lâm Dương mặc dù không thiếu tiền , nhưng cũng không có thổ hào đến ở chỗ này mời muội tử tiêu phí trình độ , chẳng qua là cười cười .

Bất quá muội tử trước mặt , thân là hùng tính động vật , hắn cũng không có bỏ qua cho giác ngộ , “ Các ngươi đi dạo xong chưa ? Cùng nhau ăn một bữa cơm ? ”

“ Hảo a ! ” Lâm Dương đã trở thành Vương Giai Ny trong mắt cao phú đẹp trai , tự nhiên cũng không có bỏ qua cho đạo lý , Trương Nguyệt cũng

không có phản đối .

Ba người ra khỏi Tân Tô thương hạ , thấy Lâm Dương đích A4 tọa giá , hai muội tử cũng không có kỳ quái , một bộ quần áo lên một lượt vụn , khai A4 chỉ có thể coi như là khiêm tốn .

Vương Giai Ny cũng không biết , chỉ một cái này A4 tọa giá sẽ dùng Lâm Dương gần một nửa tài sản , sở dĩ ở Tân Tô thương hạ đổi một thân “ Hoàng kim cấp bậc trang bị ” , kia thuần túy là tiền tới quá mức dễ dàng , đốt .

Lâm Dương chọn một tiệm cơm Tây , muốn gian bao sương , ăn ngược lại không tệ , ba người đã là lần thứ hai cùng nhau ăn cơm , cũng đành nói tới .

Chẳng qua là Lâm Dương thỉnh thoảng hài hước , cũng không có xóa đi Trương Nguyệt muội tử giữa hai lông mày đích chút buồn cho .

Lâm Dương vì mình sát ngôn quan sắc kỹ năng điểm cá khen sau , ăn cơm xong Thiên đã sớm tối , sẽ đưa hai muội tử trở về trường học , để cho hắn có chút hết ý là , Trương Nguyệt đối với Vương Giai Ny nói : “ Ny Ny , người trước xuống xe đi , ta có chút chuyện cùng Lâm Dương nói . ”

Vương Giai Ny mặt muốn nói lại thôi biểu lộ , cuối cùng khe khẽ thở dài , thâm ý sâu sắc nhìn Trương Nguyệt cùng Lâm Dương một cái , xuống xe đi vào trường học .

Lâm Dương đầu óc mơ hồ , quay đầu nhìn chỗ ngồi phía sau Trương Nguyệt , cười hỏi : “ Mỹ nữ , có chuyện gì cùng ta nói ? ”

“ Ta cần tiền . ” Trương Nguyệt trực tiếp nói , đây là nàng nói chuyện phong cách , chọt trên mặt thoáng qua một tia đỏ bừng , “ Ta có thể làm tình nhân của người . ”

Kịch tình đích phát triển , ngoài Lâm Dương dự liệu , ni mã , làm cái gì ? Muội tử tới cửa cầu nuôi đích tiết tấu ?

Trương Nguyệt đối với Lâm Dương , đó cũng là có nhất định lực hút , mặc dù không có Vương Giai Ny kia một đôi hung khí D cái lồng , liếc mắt cũng có C ! Hợp với kia xinh đẹp mặt trứng , một hùng tính động vật đối với “ tình nhân ” cái từ này , phanh nhiên động tâm .

“ Ta ... ta còn là lần đầu tiên . ” Trương Nguyệt lại tới một cái thần bỏ đao .

Một hùng tính động vật này kiểm vi vì nhất thiêu , hỏi : “ Người cần bao nhiêu tiền ? ”

“ Mẹ ta hai năm trước mắc bệnh nặng , hai năm qua vì xem bệnh , xài hết trong nhà tích góp , nhà cũng bán mất . ”

Trương Nguyệt nhẹ nhàng thở dài , hai năm qua cuộc sống hiển nhiên không tốt , “ Cũng may rốt cuộc tìm được thích hợp khí quan , đối phương muốn ba mươi vạn , cộng thêm giải phẫu phí cùng liệu dưỡng phí , tổng cộng cần năm mươi vạn . ”

Nói tới chỗ này , Trương Nguyệt nhìn Lâm Dương , sâu xa nói : “ Nếu như người không chịu đáp ứng , ta chỉ có thể đi tìm người khác . ”

Lâm Dương này kiểm vi thiêu , không nghĩ tới như thế máu chó kịch tình , lại rơi vào trên người của hắn , lấy Trương Nguyệt đích sắc đẹp , ở nơi này năm đầu , tìm cá chịu ra năm mươi vạn túi nuôi nàng thổ hào , thật ra thì cũng dễ dàng .

Trương Nguyệt tìm hắn , chẳng lẽ là nhìn thấu mình bản chất , bị mình độc nhất vô nhị khí chất hấp dẫn ? Lâm Dương chẳng biết xấu hổ đích suy nghĩ , vung tay lên đạo : “ Người là người của ta rồi ! ”

Nuôi muội tử cần lý do sao ?

Hắn không làm , có là người kiên , có chuyện tốt tự nhiên không thể hướng bên ngoài đẩy .

Chưa từng có nhiều nói chuyện với nhau , Lâm Dương xe chạy tới đại học thành phụ cận một nhà bốn sao quán rượu , Trương Nguyệt cắn răng , cũng đi theo xuống xe .

Ở phía trước thai mướn phòng lúc , một chuẩn bị cùng bạn gái mướn phòng đích nam đồng bào , nhìn Lâm Dương sau lưng Trương Nguyệt , thoáng qua một tia hâm mộ ghen tỵ hận sắc thái , dĩ nhiên , cái này cũng không có bị bạn gái của hắn phát hiện .

Nhắc tới , người này bạn gái cũng có chút sắc đẹp , nhưng là cùng hoa khôi của trường cấp bậc Trương Nguyệt vừa so sánh với , bất luận dung nhan còn là khí chất thượng , cũng kém không ít .

“ Tiên sinh , đây là ngài thẻ mở cửa phòng . ”

Lâm Dương ngược lại chú ý tới nam đồng bào đích hâm mộ ghen tỵ hận , từng bao nhiêu lúc , mình cũng là bọn họ trong đó một thành viên , ở nơi này hoặc là cà tiền , hoặc là cà mặt thời đại , thỏa thỏa đích chỉ có hâm mộ ghen tỵ hận phân .

Hắn cầm thẻ mở cửa phòng , phảng phất đầu thối đích gà trống , dẫn Trương Nguyệt đi vào thang máy , chỉ để lại sau lưng kia “ cà cà cà ! ” mịt mờ ánh mắt .

Tiến vào phòng , Trương Nguyệt trước một bước thoan vào phòng tắm , “ Ta tắm trước . ”

Lâm Dương có chút buồn cười đi tới trên ghế sa lon ngồi xuống , hần nhưng là còn không có cho Trương năm mươi vạn , cô nàng này liền theo hần mở ra phòng , cũng không biết là cô nàng này quá ngu , còn là quá ngây thơ ?

Chẳng lẽ cô nàng này nhìn thấu mình mà tin vào mình cao thượng phẩm chất ?

Lâm Dương ở chỗ này suy nghĩ lung tung một hồi , nhìn tóc ẩm ướt Trương Nguyệt , mặc một bộ áo choàng tắm đi ra , mang trên mặt mấy phần muốn cự còn nghênh thẹn thùng , ngay cả tầm ý niệm cũng ném ra não bên ngoài , chỉ còn dư lại nguyên thủy đích xung động . UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>)

Hết lần này tới lần khác người này rất không đúng lúc hỏi một câu : “ Ngươi không sợ ta lừa ngươi đêm đầu ? ”

“ Người cả đời này , luôn luôn ngây thơ một lần . ” Trương Nguyệt trả lời rất có thâm ý , ánh mắt sâu kín , trực thấu Lâm Dương đáy lòng .

Giữa hai người không khí hết sức kỳ diệu , chỉ là thấy hai lần mặt , tiếp xúc xuống , lại có một loại không khỏi ảm ỹ .

Đây là một hiểu biết lại nam nhân tâm tư thông minh nữ nhân .

Lâm Dương lần đầu tiên cảm giác được hồng nhan họa thủy mị lực , đó chính là để cho một đàn ông thông minh , tâm cam tình nguyện làm tiếp , bất luận thiệt giả .

Tiến lên cởi ra rộng lớn áo choàng tắm , một cái tay leo lên cao ngắt hai ngọn núi , một cái tay dò hướng thẳng tắp đích hai chân cuối .....

(nơi này tính lược một vạn chữ , không dám viết .)

Một cuộc đại chiến xuống , Lâm Dương giờ mới hiểu được , mỗi một cao lạnh muội tử đều có một viên buồn bực . tao tâm , những lời này cũng không phải là không huyết lại phong .

Ngồi cỡi vị , sau lưng vị , chỗ ngồi , lập vị , cùng với một ít mật mờ đích “ cần ” vân vân , Trương Nguyệt mặc dù động tác sinh sơ , nhưng đều là một chút cũng thông , dựa theo lời của nàng mà nói , đều là từ A.V trong xem ra .

Đại chiến sau , Lâm Dương vì mình sức chiến đấu điểm cá khen , ôm Trương Nguyệt rất nhanh ngủ thiếp đi .

Người này cũng là một mối !

Trương Nguyệt nằm ở Lâm Dương trong ngực , nhẹ nhàng xoa xoa hần ngủ sau vẫn như cũ cao ngắt mây kiếm , ánh mắt sâu kín , cũng không biết đang suy nghĩ gì , không bao lâu cũng ngủ thiếp đi .

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12: Thấy Gia Trưởng

Ngày thứ hai , Lâm Dương cùng Trương Nguyệt ra khỏi quán rượu , chỉ có kia mang theo khô khốc vết máu sàng đan , chứng minh chuyện xảy ra tối hôm qua .

Hai người khu xe chạy tới Xuyên Hải thị đệ nhất bệnh viện nhân dân .

“ Đối với ta ba mẹ nói , ngươi là bạn trai ta , tiền là ta hỏi ngươi mượn . ” Trương Nguyệt ở trên xe nói ra một câu nói như vậy .

Trương Nguyệt luôn là cao như vậy lãnh cùng bình tĩnh , Lâm Dương cười cười , không nhịn được trêu chọc một chút nàng : “ Vậy ngươi mình đây ? Thế nào định vị hai ta quan hệ ? Bạn bè trai gái ? tình nhân ? ”

Kết quả đối lấy chỉ có một đạo u oán ánh mắt , trực thấu đáy lòng , Lâm Dương bày tỏ đầu hàng : “ Được rồi ! Lần đầu tiên thấy ba mẹ , ta còn thật có điểm khẩn trương . ”

.....

Hai người đầu tiên là đi tới bệnh viện phụ cận ngân hàng , Lâm Dương cho Trương Nguyệt vòng vo năm mươi vạn , sau đó đến bệnh viện chúc phí chỗ , đóng đủ giải phẫu phí , mua khí quan còn lại tư kim giao dịch , còn không có tiến hành .

Cho Trương Nguyệt vòng vo năm mươi vạn, Lâm Dương lại từ triệu phú ông biến thành nghèo rớt mồng tơi, ngày hôm qua mua xe cùng tiêu phí tốn năm mươi vạn, cái này một trước một sau hai ngày thời gian, liền đem một triệu tống cả tỉnh quang.

Hai người ngồi thang máy đi tới bệnh viện lầu bốn, nơi này là nặng chứng phòng bệnh, Trương Nguyệt đích thân ở nơi này trong.

Mặc dù là nặng chứng phòng bệnh, nhưng cũng không phải là bệnh truyền nhiễm, cho nên ở là ba người phòng bệnh, cùng khác hai vị người mắc bệnh cùng ở một gian, như vậy có thể tiết kiệm được không ít phí dụng.

Hai người đến thời điểm, trong phòng bệnh còn có nói chuyện với nhau âm thanh truyền ra, dù sao cũng là nhiều người phòng bệnh, không có như vậy an tĩnh.

“Nguyệt nhi, vị này là?” Lâm Dương cùng Trương Nguyệt đi vào phòng bệnh, Trương Nguyệt phụ thân của lập tức đi lên, hỏi thanh.

Nữ nhi còn là lần đầu tiên mang bạn nam giới tới bệnh viện, trước kia chỉ có Vương Giai Ny cùng Hạ Thanh hai bạn học nữ đã tới.

Trương Nguyệt phóng khoáng nói: “Ba, đây là ta bạn trai, Lâm Dương.”

“Thúc thúc hảo, a di hảo.” Lâm Dương dĩ nhiên không thể nào thật gọi ba mẹ, Trương Nguyệt phụ thân tầm bốn năm mươi tuổi, còn có chút tiểu đẹp trai, đại thúc phạm.

Trương Nguyệt mẫu thân nằm ở trên giường bệnh, hơn bốn mươi tuổi, mặt bệnh cho, cùng Trương Nguyệt có mấy phần giống nhau, lúc tuổi còn trẻ phải là một đại mỹ nhân.

“Ngươi mạnh khỏe.” Trương Nguyệt cha mẹ đều ở đây quan sát Lâm Dương, đem người này nhìn có chút ngượng ngùng, lần đầu tiên làm tới cửa con rể thấy gia trưởng.

“Ba, mẹ, đừng như vậy nhìn người ta, ta cùng Lâm Dương biết hơn một tháng, chung đụng rất tốt.” Trương Nguyệt mặt bình tĩnh bộ dáng, nói lão tới cũng là tiện tay niệm tới, hai người là biết hơn một tháng, nhưng chân chính thời gian chung đụng, hay là đang trên giường nhiều nhất.

“Ngồi.”

Lâm Dương cùng Trương Nguyệt, đi tới giường bệnh bên trên cái ghế ngồi xuống, cùng hai vị trưởng bối trò chuyện một hồi, khoan hãy nói, người này đỉnh bị Trương Nguyệt cha mẹ thanh lai.

Trương mẫu nhìn Lâm Dương, tựa như cha mẹ vợ nhìn con rể, càng xem càng thích.

Nhìn mẫu thân cao hứng, Trương Nguyệt nụ cười trên mặt cũng nhiều đứng lên, Lâm Dương nhìn Trương Nguyệt cao hứng, cũng vui vẻ theo.

Nhưng là đương đương Trương mẫu cùng Trương phụ biết Lâm Dương cho nữ nhi mượn năm mươi vạn, dùng để mua khí quan cùng làm giải phẫu, hai lão nhân cũng kinh hãi.

Nhìn Trương phụ bộ dáng, thiếu chút nữa sẽ phải cho cái này sắp là con rể quỳ xuống.

Hai năm qua cầu y gian tân, trong nhà khó khăn, đủ để ép vỡ một người đàn ông tích lương, không phải là vài ba lời có thể nói rõ ràng.

Trương Nguyệt cha mẹ ngược lại không có hoài nghi Lâm Dương động cơ, người này mặt ngoài công phu làm đủ, một bộ trung hậu đảng hoàng, thành thực có thể tin bộ dáng, không chút nào hoa hoa công tử giá thể, cũng để cho hai vị trưởng bối không có suy nghĩ nhiều.

Cho đến người một nhà vừa nói chuyện, Trương mẫu hơi mệt chút, ở trên giường bệnh ngủ, Lâm Dương cùng Trương Nguyệt lúc này mới rời đi.

“Cám ơn người.” Đi ra bệnh viện, Trương Nguyệt ngưng mắt nhìn Lâm Dương, vẻ mặt thành thật.

“Khách khí với ta cái gì.” Lâm Dương cười cười, dắt Trương Nguyệt tay nhỏ bé, hướng tọa giá đi tới.

Hôm nay không có đi học, cũng không có xin nghỉ, cũng may trường học biết nhà nàng tình huống, sẽ tận lực cho chút phương tiện, Lâm Dương đem Trương Nguyệt đưa đến cửa trường học, ở trên xe tới một cái hôn nóng bỏng, nhìn Trương Nguyệt đi vào trường học, lúc này mới khu xe rời đi.

Về đến nhà, Lâm Dương chuyển kiếp đến Hán mạt.

Tính ra đã hơn một ngày không có hiện thân, Lâm Dương đối với hồng nhan họa thủy cái từ này có sâu một bước hiểu rõ, phải biết ở Hán mạt nhưng là có không ít chuyện chờ hân, thời gian không đợi ta a!

Trước mắt chuyện trọng yếu nhất, đó chính là đi một chuyến Lạc Dương, đi mua cái chức quan.

Lâm Dương đối với hai ngàn năm trước thành Lạc Dương, đó cũng là hết sức hướng tới, vẫn muốn đi xem một chút, Hán triều là một cường thịnh triều đại, Lạc Dương càng là cái thời đại này đích văn hóa kinh tế trung tâm.

Đi tới giáo trường, Trương Phi đang huấn luyện quân đội, một ngàn kỵ binh huấn luyện đứng lên, động tĩnh cũng là không nhỏ, cũng may phương

viên ba ngàn mẫu đều là Lâm Dương địa bàn , chung quanh cũng có một ít không người khu vực , không có đưa tới quá lớn chủ ý .

Huống chỉ huấn luyện là hộ vệ , một ngàn hộ vệ mặc dù không ít , cũng không coi là nhiều , có một ít chuyện , ở Lâm Dương mua thốt ngựa , chế tạo binh khí , khô giáp thời điểm , cũng đã làm .

Trắc quận một ít quan viên trọng yếu , hoặc nhiều hoặc ít cũng nhận được làm giới trăm lượng hoàng kim quỳnh tương ngọc dịch , hoặc là tiền tài .

Lâm Dương huấn luyện một ngàn hộ vệ , chế tạo binh khí , khô giáp chuyện tình , cũng sẽ không liễu liễu chi , nếu bị hữu tâm nhân để mất tới , cũng là không nhỏ phiền toái .

“Dực Đức , chọn trên trăm tên hộ vệ , theo ta đi một chuyến Lạc Dương , đi mua cái chức Thái thú .” Lâm Dương đến tìm Trương Phi , cười nói , thật giống như Thái thú là một viên rõ ràng món ăn .

“Là ! Đại ca !” Trương Phi đối với Lâm Dương tuyên bố nghe kể tòng , hần hôm nay là một đệ đệ , không còn là cái đó dễ dàng đã hỏ tuyệt thể mãnh tướng .

Đi trước Lạc Dương , trừ mang theo Trương Phi cùng trăm tên hộ vệ , còn phải mang theo một vật phẩm trọng yếu , đó chính là hoàng kim .

Lâm Dương cũng ở đây suy đoán , cái này một Thái thú rốt cuộc bao nhiêu tiền ? Nghe nói giá tiền này cũng là theo giá thị trường thay đổi , Hán Linh Đế là một làm ăn liêu . UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>)

Cứ như vậy , chỉ này có hơn mười chiếc xe lớn , xen lẫn một chiếc xe ngựa đội ngũ , từ Trắc quận lên đường , mục đích nhắm thẳng vào thành Lạc Dương .

Trăm tên hộ vệ , từng cái một mặc khô giáp , cầm trong tay binh khí , mũi tên tùy thân , ngồi trên lưng ngựa có thể nói uy phong凛凛 , vẻ mặt túc mục , rất khó tưởng tượng hơn một tháng trước , bọn họ còn là một nhóm cơ hàn đồng vôi và lưu dân .

Lâm Dương cùng Trương Phi huấn luyện bộ đội , điểm trọng yếu nhất chính là kỷ luật , đến từ hiện đại Lâm Dương , tự nhiên biết đối với một chi bộ đội mà nói , kỷ luật tầm quan trọng .

Đối với những thứ này lưu dân mà nói , Lâm Dương cho bọn họ ăn mặc , mệnh đã sớm bán cho chủ công , chủ công nói gì , đó chính là cái gì , cổ nhân thuần phác , cũng ở đây một khắc biểu hiện lâm ly tần trí .

Trăm tên kỵ binh phía trước là một người , thân dài tám thước , báo đầu hoàn mắt , yếm hàm râu cộp , cỡi cao đầu đại mã , cầm trong tay trường tám xà mâu , uy phong không thể một đời , chính là Trương Phi Trương Dực Đức .

Trương Tam ca mặc dù thành Trương nhị ca , nhưng cái này trường tám xà mâu đích chiêu bài vũ khí cũng không có sửa đổi , là tổn hao trọng kim chế tạ .

Trường tám xà mâu , cách mấy thước là có thể cho người thọt cái lỗ thùng !

“Lên đường !”

Theo Trương Phi như sấm sét thanh âm , cùng với tiếng ngựa hí , đội ngũ chậm rãi sử hướng phương xa

Bạn đang đọc truyện *Đại Thành Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Thành Lạc Dương

Lạc Dương hành trình , Lâm Dương ngoại trừ đối với ngàn năm cổ đô chờ đợi , còn có một tâm tư , chính là mong đợi dọc theo con đường này có cản đường son phi .

Hần lúc trước tìm tòi một loạt chuyện kiếp ba nước trong tiểu thuyết , nhưng là có không ít son phi cản đường đánh cướp , sau đó bị nhân vật chính vương bát khí chặn trụ , cam vì tiểu đệ .

Hơn nữa những cái này cản đường son phi lai lịch cũng là không nhỏ , người yếu có Chu thương chi lưu , cũng là một mãnh tướng , cường giả nhiều như Điền vi , Hán mạt ba nước tuyệt thể mãnh tướng , võ lực trị giá bạo biểu , không có ở đây Trương Phi dưới .

Hôm nay những thứ này mãnh tướng môn , hoặc là ở dã trạng thái , hoặc là sẽ ở sắp đến Hoàng Cân chi loạn trung tiệp lộ đầu giác , biết được lịch sử đích Lâm Dương cũng là tâm nhột , muốn triển lộ một cái vương bát khí , không biết sao không có cơ hội .

Có hay không vương bát khí trước không nói, một đường thuận thuận lợi lên đường đến Lạc Dương, hẳn cũng không có hoàn thành điều tâm nguyện này.

Lâm Dương âm thầm thổ tào, ni mã, đều nói đạo phi nổi lên bốn phía, thế nào một đường như vậy an toàn? Từ Trương Phi trong miệng hỏi rõ lộ tuyến sau, người này mới hiểu được tới đây.

Bánh xe lịch sử cuộn cuộn về phía trước, Trương Giác đã chuẩn bị năm sau khởi nghĩa, đã sớm phái ra tâm phúc giáo chúng, giả trang làm sơn tặc chung quanh lược cướp tiền lương, vì năm sau khởi nghĩa làm chuẩn bị.

Các nơi đích tâu chương như tuyết hoa bàn đưa hướng Lạc Dương, lại cũng bị thập thường thị lan ngăn lại.

Lâm Dương đoàn người này, từ Trác quận lên đường, đường tắt Ký châu đi tới Lạc Dương.

Ký châu là kia? Đó là Hoàng Cân đại bản doanh, kinh doanh như sắt thùng một loại, cơ bản có thể coi là làm Trương Giác tri hạ, Trương Giác tự nhiên sẽ không ở địa bàn của mình lược cướp tiền lương, cũng không có cái này cần thiết.

Ở hôm nay sơn phi nổi lên bốn phía dưới tình huống, Lâm Dương đoàn người, đi cũng là sơn phi ít nhất giải đất.

Duy nhất không đổi, chính là tùy ý có thể thấy được lưu dân, hoặc ba năm mười người một đám, hoặc trăm mười người một đội, đều là người trong Cái bang tiêu chuẩn ăn mặc, thần sắc chết lặng, thấy Lâm Dương cũng là tâm tình không tốt, dọc theo đường đi đang ở trong xe ngựa chơi ngả phái đức, không có tín hiệu, chỉ có thể vui đùa một chút đan ky trò chơi.

Cho tới thấy cao lớn nguy nga đích Lạc Dương hùng thành, Lâm Dương cũng ít chút sợ hãi than tâm tư, nhưng không phải không thừa nhận, thành Lạc Dương đích hùng vĩ, xa không phải là ảnh thị kịch trung sản vật có thể so với, thành lâu nguy nga đứng vững, vững như thái sơn, lắng đọng trứ cổ phác mà đại khí đầy nặng cảm, không hổ là cái thời đại này đích thế giới cấp thành lớn.

Tiến vào thành Lạc Dương, Lâm Dương trước mắt sáng lên, cuối cùng tìm được một ít thân ở cổ đại cảm giác, rộng rãi đích hai bên đường phố, tràn đầy dĩ vãng ở ti vi kịch trung thấy tiểu than tiểu phiến.

Bán trái cây, bán cây dù, bán cây quạt, bán phấn bột nước, còn có một chút nông cụ, hồ lô chi loại, Lâm Dương miễn mực, trên đường cũng là người đến người đi, hết sức náo nhiệt, một bộ thái bình thịnh thế đích cảnh tượng, ai có thể nghĩ đến loạn thế buông xuống?

Lâm Dương dọc theo đường đi quay kiếng xe xuống, mới lạ đích nhìn, cho đến đi tới một nhà đại khách sạn trước, được đặt tên là “Phúc khách tới sạn”, một nhóm hơn trăm người tại phúc lai khách sạn đặt chân.

An đồn sau khi xuống tới, Lâm Dương liền lôi kéo Trương Phi đi trước hoàng cung chỗ ở, vốn định hỏi thăm một chút ở nơi nào mua quan, xa xa liền thấy một số người đứng bên ngoài hoàng cung đích một mặt đỏ chân tường.

Những người này đều là y quan sờ sờ, vừa nhìn cũng biết là cái thời đại này “thượng đẳng nhân”, cũng chính là trong thị tộc người.

Lâm Dương cùng Trương Phi đi lên phía trước quan sát, chỉ thấy trên hồng tường dán thật dài cáo kỳ, phía trên hách nhiên là từng cái quan vị giá cả, mình mã đề giá!

Lâm Dương “Sách sách” địa than thở một tiếng, có thể như thế mình mực trưng đảm bán quan bán tước, ngược lại để cho hắn đối với vị kia Hán Linh Đế có chút bội phục, một loại hoàng đế nhưng là không làm được.

Sau đó hắn đang ở cáo kỳ trên tìm tòi, ở Hán mật hơn một tháng thời gian, hắn cũng đem cổ văn nhận thất thất bát bát, vốn chính là cái người có ăn học, học tập đứng lên cũng không khó.

“U Châu thay mặt quận Bình Thục huyện Huyện lệnh, một nghìn lượng hoàng kim.”

“U Châu Tây quận làm chi huyện Huyện lệnh, một nghìn lượng hoàng kim.”

“Tứ châu Đông Hải quận Âm bình huyện Huyện lệnh, một ngàn năm trăm lượng hoàng kim.”

.....

.....

“Tĩnh châu Vân Trung quận Thái thú, tám nghìn lượng hoàng kim.”

“Thanh Châu Đông hải quận Thái thú, bảy nghìn lượng hoàng kim.”

Lâm Dương quét mắt một lần, cuối cùng đem mục tiêu phong tỏa ở Thanh Châu Đông hải quận Thái thú, mặc dù là mình mã đề giá, cái này một quận Thái thú chỗ ngồi cũng không nhiều, Thanh Châu Đông hải quận Thái thú, là tiện nghi nhất.

Lâm Dương có tính toán của mình, chuyến này chỉ mua một hư danh mà thôi, dĩ nhiên là nhất tiện nghi mua.

Đồng thời hán đối với Hán mặt quan chức giá cả , có một trực diện hiểu rõ , một Huyện lệnh lại muốn một nghìn lượng hoàng kim ! Để được với hán kia “ Tiên gia vật ” dạ quang bình đích giá tiền . bất quá suy nghĩ một chút cũng là , Huyện lệnh là một huyện trưởng , đã là rất lưu tề liễu !

Một quận Thái thú muốn bảy tám nghìn lượng hoàng kim , càng là đắt tiền ngoại hạng , phải biết một tiểu thị tộc Đặng gia , đòi thay mặt tích lũy ba ngàn mẫu điền , cũng bất quá bán hai nghìn lượng hoàng kim mà thôi , đây chính là đồng lúa bồi tích toàn bộ truyền xuống đích . thị tộc , ở nơi này đòi thay mặt , đây chính là quý tộc chân chính .

Khó trách Đặng gia chỉ người kia muốn bán đất , lại nói mua quan tiền tài không đủ , xem ra là muốn mua cá Thái thú làm một chút liễu . lấy toàn bộ Đặng gia của cải , cũng muốn bán đất mới có thể gộp đủ tiền tài , cũng có lẽ là Đặng gia chỉ nhân chuẩn bị cử tộc bản thiên , cũng nói không chừng . UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>) U đọc sách (t/www.wka)

Về phần Đặng gia chỉ nhân kia mua được cái gì quan , đến đảm nhiệm sau này có thể hay không đem mua quan tiền “ kiếm ” trở lại , thì không phải là Lâm Dương quan tâm chuyện , Hoàng Cân chỉ loạn buông xuống , chiến loạn bay tán loạn , hán thật đúng là không thể nào coi trọng Đặng gia chỉ nhân .

Quyết định muốn mua Thanh Châu Đông Hải quận Thái thú , Lâm Dương liền hướng bên tường đi tới , nơi đó đứng một mặt trắng không râu người tuổi trẻ , xem kỹ ăn mặc , Lâm Dương trong bụng sáng tỏ , người trẻ tuổi này chính là hoàng cung đặc sản sinh vật , thái giám .

Đi tới bên cạnh , Lâm Dương hướng cái này đặc thù sinh vật nói : “ Vị này công công , tại hạ muốn quyền một quan . ”

Đặc thù sinh vật , cũng chính là mặt trắng không râu người tuổi trẻ nghe vậy , hai tròng mắt hơi sáng , mặt hiền hòa nói : “ Công tử bên này mời . ”

Lâm Dương hướng sau lưng Trương Phi nháy mắt ra dấu , hai người đi theo trẻ tuổi thái giám đi vào cửa cung , không lâu lắm , sẽ đến một gian cung điện trước .

“ Công tử mời , tiểu nhân cáo lui . ” Trẻ tuổi thái giám chẳng qua là dẫn đường , đem Lâm Dương cùng Trương Phi dẫn tới trước cung điện , le que một câu , liền xoay người rời đi .

Lâm Dương cười cười , Trương Phi tiến lên đưa tay đẩy , cửa điện ứng tiếng mà khai .

Hai người đi vào cung điện , chỉ thấy đại điện trong bày một tờ sách án , hai bên có một hàng kệ sách , phía trên trần đầy trúc giản , toàn thân mà nói , bố trí hết sức đơn giản .

Đại điện chính giữa đích sách án phía sau , ngồi một già một trẻ hai thái giám .

Một già một trẻ hai thái giám đang đối thoại , thấy cửa điện mở ra , liền biết khách tới cửa , cười khanh khách tiến lên đón .

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Giới* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 14: Hoàng Cân Khởi Nghĩa

“ Đông hải cùng Lang Gia hai quận , là ta Đại Hán thịnh sản muối biển phú thứ đất , đầu năm nay , trên biển quát khởi cuồng phong cù lẫm , kéo dài tứ ngược nửa tháng có thừa , tất cả ruộng tốt cùng muối hộ gặp đại tai , Đông Hải quận bị tổn thương lớn nhất ..... ”

Lão thái giám vừa nghe Lâm Dương muốn mua Đông Hải quận Thái thú chức , lập tức cười thành một đóa hoa cúc mặt , từ cung điện một bên trên giá sách cầm lên một trúc giản , mở ra sau , tư tư không quyền giới thiệu .

Lâm Dương thế mới biết , thì ra là Đông Hải quận là chiêu thiên tai , tiền nhiệm Đông Hải quận Thái thú mới xuống đài , đây là một lạn gian hàng . Hán mặt không hổ là thiên tai nhân họa không ngừng loạn thế , khắp nơi cũng tràn đầy ‘ vui mừng . ’

Khó trách ba nước trong đều nói Từ châu phú thứ , nguyên lai là thịnh sản muối biển địa bàn , không giàu mới là lạ !

Lâm Dương lăm bằm một câu , nếu quyết định mua Đông Hải quận Thái thú , chuyện kế tiếp là tốt rồi làm , hán để cho Trương Phi trở về Phúc Lai khách sạn , mang người chở bảy nghìn lượng hoàng kim tới đây .

Một già một trẻ hai thái giám , từ đại điện chính giữa thư án thượng , lấy ra một tờ đắp có ngọc tỷ văn thư , cầm văn thư liền có thể đến Đông Hải quận nhậm chức , trở thành Thái thú rồi .

Lâm Dương vì Hán Linh Đế kỳ hạ buôn bán làm việc hiệu suất điểm cá khen , nghi ngờ sùng văn thư , cùng Trương Phi đám người trở lại Phúc Lai khách sạn .

Đoàn người chẳng qua là ở thành Lạc Dương nghỉ ngơi một ngày , liền bước lên đường về hành trình .

Lâm Dương tới Lạc Dương , trừ mua quan cũng không có cái gì muốn làm chuyện tình , người này bước lên đường về trước , còn làm một món hết sức không đạo đức chuyện của tình , đó chính là sai người ở thành Lạc Dương tản bộ lời đồn , nói Trương Giác người kia muốn tạo phản .

Trương Giác tán thi phù thủy , làm người chữa bệnh , tự xưng đại hiền lương sư , đồ chúng càng ngày càng nhiều , hôm nay đã khó có thể đếm hết , cái này lời đồn vừa ra , thật là hoàng nê rơi vào đáy quần trong , không phải là cứt cũng là phân !

Lời đồn vừa ra , thì có không cảm được khuynh hướng , có thể thấy được người cổ đại cũng là hết sức bát quái , truyền đến hữu tâm nhân trong lỗ tai , cuối cùng cũng truyền đến Hán Linh Đế nơi đó .

Trên thực tế ở thời đại này , cũng không phải là không người nhìn ra Trương Giác phản tâm , luôn có như vậy một số người độc cụ tuệ nhãn , đứng ở thời đại phía trước , chẳng qua là những người này từ mỗi người nguyên nhân , không có chứng minh .

Hán Linh Đế nghe được lời đồn , cho đòi Trương Giác vào cung , Trương Giác có mang dị tâm , dĩ nhiên là không dám đi .

Hán Linh Đế giận dữ , hạ chỉ lùng bắt Trương Giác.

Trương Giác người này cũng không phải dễ trêu , bắt đầu tạo phản nghiệp lớn , là lập ba mươi sáu phương , đại hơn vạn người , tiểu phương sáu bảy ngàn , các lập cử suất , xưng là tướng quân .

Hạch nói : “ Thương Thiên đã chết , Hoàng thiên đương lập ; Tuế ở quý hội , thiên hạ đại cát . ”

Trương Giác tự xưng “ Thiên Công tướng quân ” , hấn hai huynh đệ , Trương Bảo xưng “ địa công tướng quân ” , Trương Lương xưng “ người công tướng quân . ”

Với chúng viết : “ kim hán vận đến cuối cùng , đại thánh nhân ra . nhữ chờ giai nghị thuận Thiên tông chính , lấy nhạc thái bình . ”

Cứ như vậy , tứ phương dân chúng , khỏa Hoàng Cân từ Trương Giác phản giả bốn năm mươi vạn , tặc thế thật lớn !

Trương Giác tạo phản , hơn nữa tặc thế thật lớn , quan quân ngấm phong mà mỷ , nghe được tin tức này Hán Linh Đế cũng là mặt cũng xanh biếc .

Hà tiến tấu Đế hóa tốc hàng chiêu , lệnh các nơi bị ngự , thảo tặc lập công . một mặt khiến trung lang đem Lô thực 、 Hoàng Phủ Tung 、 Chu Y , các dẫn tinh binh 、 phân ba đường thảo chi .

Từ đó , kéo ra Hán diệt ba nước tự mạt .

Lúc này Lâm Dương , một đường trở lại Trác quận , liền nghe đến Trương Giác tạo phản tin tức .

Từ hấn sai người tung lời đồn rồi đi thành Lạc Dương , đến Hán Linh Đế nghe được lời đồn , tuyên cho đòi Trương Giác vào cung , Trương Giác không theo , Hán Linh Đế hạ chỉ lùng bắt , Trương Giác tạo phản , thời gian đuổi phải vừa vặn .

Lâm Dương là cố ý gây nên , hấn cũng không tính đi Đông Hải quận phó đảm nhiệm , chẳng qua là mua một Thái quan chức , ở kế tiếp Hoàng Cân chi loạn trung có cá thân phận . dựa theo người này ý tứ , dựa vào cái gì để cho hấn đi chờ Trương Giác tạo phản , nếu sớm muộn muốn phản , lại muốn bị tiêu diệt , không bằng tới sớm hơn một ít !

Đem “ Thương Thiên đã chết , Hoàng thiên đương lập ; Tuế ở giáp , thiên hạ đại cát ” sanh sanh biến thành “ Thương Thiên đã chết , Hoàng thiên đương lập ; Tuế ở quý hội , thiên hạ đại cát ” , Lâm Dương cũng không có cái gì xin lỗi .

Dù sao giáp năm 184 năm cũng là phản , quý hội năm 183 năm cũng là phản .

Thù không biết loại này phiên thù vi vân phúc thù vi vũ , thật giống như đem toàn bộ thiên hạ đùa bốn với bàn tay trong thủ đoạn , để cho một mực đi theo Lâm Dương Trương Phi , đối với người đại ca này là bội phục không thể tự ức .

Trương Phi nhưng là nhìn tận mắt đại ca , hời hợt đang lúc , khuấy động liễu toàn bộ thiên hạ thế cục !

Nếu là Lâm Dương biết Trương Phi tâm tư , định sẽ nói cho cái này Nhị đệ , tám một cái ngủ đi , suy nghĩ nhiều quá , có hấn không có hấn , Trương Giác cuối cùng là muốn phản , hấn chẳng qua là nhẹ nhàng đẩy một thanh mà thôi .

Đây chính là bất đồng thời đại người , chỗ bất đồng .

Hai người bất đồng thời đại người , hôm nay mang theo ngàn tên kỵ binh , bắt đầu thảo tặc lập công đại nghiệp .

Lúc gặp Hoàng Cân trung một quân , trình xa chí cảm binh năm vạn , trước phạm U Châu phân giới , U Châu Thứ sử Quách Huân nghe được tặc binh buông xuống , cho đòi giáo úy trâu tinh thương nghị .

Trâu tinh đạo : “ Tặc binh chúng , ta bình quá , mình công nghị làm tốc chiêu quân ứng địch . ”

Quách Huân gật đầu , ngay sau đó ra bằng chiều mộ nghĩa binh .

Cứ như vậy , Lâm Dương cùng Trương Phi , dẫn một ngàn kỵ binh , đi tới U Châu trung tâm kế thành , ra mắt Quách Huân .

Quách Huân biết được “ Đông Hải quận Thái thú ” lĩnh quân tới trước , cũng là say , Đông Hải quận xa ở Từ Châu , Đông Hải Thái thú chạy thế nào đến U Châu tới ?

Bất luận như thế nào , Lâm Dương lĩnh binh tới viên , đối với Quách Huân mà nói là một tin tức tốt .

Thứ sử ohur bên trong , nghị sự đại thánh .

Quách Huân cư với chủ vị .

Một thân nhung trang Lâm Dương cùng Trương Phi , cư với bên tay trái , lúc này Lâm Dương nhìn ngời đối diện đích mấy người , âm thầm lấy làm kỳ .

Cư với bên tay phải , trước một người là một trẻ tuổi tướng quân , là Quách Huân huy hạ giáo úy Trâu Tinh .

Trâu Tinh người này cũng không thể để cho Lâm Dương lấy làm kỳ , để cho hắn kinh ngạc chính là , ngồi ở Trâu Tinh bên cạnh hai người .

Một người trong đó mặt như quan ngọc , môi nếu đỏ chỉ , hai lỗ tai đặc biệt dài , đôi cánh tay cũng là đặc biệt dài .

Chỉ một nhìn người này bán tương , cũng chỉ có thể để cho Lâm Dương có chút kinh ngạc thôi , nhưng ngồi ở người này bên cạnh một người , sẽ để cho hắn hiểu thân phận của hai người rồi .

Một người khác , thân dài chín thước , niêm trường hai thước , mặt như nặng tảo , đan mắt phượng , nằm tầm mi , tướng mạo đường đường , không giận tự uy !

Không phải là trong lịch sử hách hách nổi danh quan công , là ai tới ?

Không cần phải nói , cái đó lỗ tai cùng cánh tay cũng đặc biệt đáng đáp nam tử , chính là Lưu Bị Lưu Huyền Đức .

Lưu Bị cùng quan vũ , hai người này ở loạn thế trung diễn phái lưu ly rất nhiều năm nan huynh nan đệ , còn là ghé vào cùng nhau , chẳng qua là Trương Phi ngồi ở bọn họ đối diện , Tam huynh đệ biến thành hai huynh đệ .

Cư với chủ vị đích Quách Huân lên tiếng , thân phận của hai người cũng như Lâm Dương đoán .

“.....”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Chiến Trường

“ Hôm nay phải Từ Sơ cùng Huyền Đức tương trợ , ta tâm quá mức hỉ , Hoàng Cân tặc đem Trình Viễn Chí cầm binh năm vạn tới phạm Trác quận , làm Trâu Tinh cầm binh một vạn , cùng chư vị đi trước phá địch ! ”

Quách Huân cũng không phải hàm hồ , trực tiếp để cho Lâm Dương cùng Lưu Bị , cùng Trâu Tinh cùng nhau đi nghênh chiến Hoàng Cân , đồng thời chỉ ra Lưu Huyền Đức thân phận , xác nhận Lâm Dương đích suy đoán .

Quả nhiên là Huyền Đức huynh cùng huynh trưởng a !

Lâm Dương âm thầm lẩm bẩm một câu , cùng Trâu Tinh 、 Trương Phi 、 Lưu Bị 、 Quan vũ đám người cùng nhau đứng dậy lĩnh mệnh .

“ Là ! ”

“ Là ! ”

.....

Trác quận , Đại Hưng chân núi .

Lâm Dương cùng Trương Phi lại trở về Trác quận , nhìn một chút nơi xa Đại Hưng sơn , Lâm Dương nhếch miệng lên , chuyển kiếp chi sơ , hẳn chính là đến Đại Hưng trên núi , cùng Trương Phi gặp nhau , mới có phía sau một loạt chuyện .

Không nghĩ tới ngắn ngủi hơn hai tháng , hai người đã tỷ số quân lên chiến trường .

Lâm Dương cùng Trương Phi một ngàn thiết kỵ đánh trận đầu , đồng hành Trâu Tinh cầm binh một vạn , ở phía sau phương lược trận , về phần Lưu Bị , chỉ có hơn ngàn binh sĩ , giống nhau ở phía sau phương lược trận .

Cùng Lâm Dương nhất phương đường hẹp gặp lại người , chính là tới phạm U Châu , đến Trác quận , do Trình Viễn Chí suất lĩnh Hoàng Cân quân , chừng năm vạn số , đều là lấy Hoàng Cân thất ở trên trán .

Chẳng qua là những người này , cùng Lâm Dương đích một ngàn thiết kỵ , tạo thành tiên minh so sánh .

Năm vạn Hoàng Cân quân , chín thành chín đều là mặt có món ăn sắc , bọn họ trước đây không lâu còn là ăn không đủ no cơm lưu dân hoặc là điền nông , hoặc là tự nguyện , hoặc là bị buộc tạo phản , vũ khí cũng là xóc xếch , cái gì cũng có .

Xem xét lại Lâm Dương một ngàn thiết kỵ , trang bị tinh lương không nói , mỗi một người đều là sắc mặt đỏ thắm , tinh khí thần mười phần .

Lâm Dương huy hạ quân sĩ , nói riêng về đãi ngộ , tuyệt đối là Đại Hán chi nhất , ngày thường huấn luyện đều là một ngày ba bữa , hơn nữa đón đón có thịt , thịt này còn là từ Trương Phi trang tử thượng vận tới , ai bảo Trương nhị ca làm là “ Tàn sát heo phiến rượu ” đích mua bán .

Ở thời đại này , đây là tuyệt vô cận hữu đãi ngộ , phải biết một loại quân đội đều là một ngày hai bữa ăn , có thể ăn no cũng không sai lắm rồi . cho nên những thứ này binh sĩ huấn luyện đứng lên cũng nhất là khắc khổ , từng cái một căn bản không biết cái gì gọi trộm gian lừa bòn trọt , chỉ biết là bán mạng huấn luyện .

Một ngàn thiết kỵ vốn là lưu dân trung giáo giáo giả , thể chất không tệ , ăn uống đuổi theo , lại bán mạng huấn luyện , đã là nhất đẳng tinh binh , chẳng qua là chưa thấy máu mà thôi .

Coi như thế , chống lại một loại sơn phi , từng cái một tất cả đều là lấy một đờ mười tinh binh .

Nếu là tổ hợp chung một chỗ , càng là thể không thể đờ .

Trước mắt năm vạn Hoàng Cân quân , trừ chút tinh nhuệ , chín thành chín trở lên cũng là ngay cả sơn phi cũng không bằng , trước phần nhiều là một ít cơ hàn đóng lưu dân .

Đây cũng là hai quân gặp nhau sau , Lâm Dương dám đánh trận đầu nguyên nhân , hẳn thấy Hoàng Cân quân đội hình , cảm thấy lấy một ngàn đối với năm vạn , lại có chút dễ dàng cảm giác .

Lâm Dương cũng là say , vốn tưởng rằng khoa trương như vậy chuyện tình , đều là đồ soạn !

Chuyện trước mắt lại nói cho hẳn biết , thì ra là chân tướng là tương tử !

Trương Phi nhìn về phía trước năm vạn Hoàng Cân quân , khinh thường nói : “ Đám người ô hợp mà thôi ! Đại ca đợi chút , ta đi phá tặc quân ! ”

Trương Phi mặc dù mới lên chiến trường , cũng đã có tuyệt thế mãnh tướng chút phong thái .

Lâm Dương gật đầu một cái , hẳn đối với cái này Nhị đệ võ lực trị giá nhất là hiểu rõ .

Trương Phi thấy Lâm Dương gật đầu , toét miệng cười một tiếng , trên mặt thoáng qua một tia vẻ hưng phấn , giục ngựa tiến lên , trong tay trưng tám xà mâu nhất cử , quát lên :

“ Mỗ nhân Trương Phi ở chỗ này , phản quốc nghịch tặc , còn không đầu hàng ! ”

Thanh như cự lôi , truyền khắp chiến trường , Hoàng Cân quân một trận tung động , cho là thiên thần hạ phàm .

Hoàng Cân quân trong Trình Viễn Chí cũng là cá kình , thậm nói người này thật là lớn thanh âm , nghe nói đối phương để cho hẳn đầu hàng , chính là giận dữ , khiến phó tướng Đặng Mậu xuất chiến .

Đặng Mậu là Trình Viễn Chí thủ hạ một thành viên Đại tướng , thần dũng hơn người , xưng là mãnh tướng chi lưu , nhưng Trình Viễn Chí hiển nhiên đánh giá thấp Trương Phi võ lực trị giá .

Đặng Mậu lĩnh mệnh , đánh ngựa ra , Trương Phi cũng đánh ngựa nghênh đón , hai người gặp nhau , trưng tám xà mâu vừa ra , chẳng qua là một kích , tay khỏi chỗ , đâm trúng Đặng Mậu trái tim .

Chẳng qua là một kích , Đặng Mậu té ngựa !

Lấy Trương Phi kia biểu hiện võ lực trị giá , kinh người trong nháy mắt lực bộc phát , nếu không phải ngang hàng cấp bậc võ tướng , quyết khó có thể ngăn cản .

Đặng Mậu té ngựa , Hoàng Cân quân càng là một trận tung động , trong đó phần lớn đã biết Đặng Mậu tướng quân thần dũng , hôm nay thần dũng Đặng tướng quân , cùng địch mới giao thủ , liền bị đâm té ngựa hạ , điều này làm cho bọn họ làm sao không kinh !

Trương Phi một kích đem Đặng Mậu đâm té ngựa , cười một tiếng , đánh ngựa liền hướng Hoàng Cân quân vọt tới , mục tiêu nhắm thẳng vào Trình Viễn Chí !

Đơn thương độc mã xông về năm vạn đại quân , nói riêng về khí thế , hẳn là Đơn thương độc mã hơn một bậc !

Lâm Dương cuối cùng hiểu , ‘ Ngàn quân địch nhất tướng khó cầu ’ ý tứ của những lời này , có này một tướng , thắng được thiên quân vạn mã !

“ Theo ta giết ! ”

Lâm Dương tay trung trường thương giương lên , hét lớn một tiếng , suất lĩnh một ngàn thiết kỵ hướng Hoàng Cân đại quân vọt tới .

Hắn tự nhiên không thể để cho Trương Phi một mình xâm nhập năm vạn trong đại quân , nhân lực có nghèo lúc !

Trực diện đối mặt một ngàn thiết kỵ xung phong , cái loại đó áp lực là khó có thể tưởng tượng , nếu là nghiêm chỉnh huấn luyện tinh binh , có lẽ sẽ không như thế nào , nhưng đám này ô hợp Hoàng Cân quân , vốn là bị Trương Phi thần dũng sở chấn nhiếp , hôm nay đối mặt một ngàn kỵ binh xung phong , bắt đầu chạy tứ tán . UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>)

Điều này làm cho vốn là sinh lòng thôi ý Trình Viễn Chí cũng là ứng phó không kịp , đại quân một loạn , hắn cũng không biện pháp , đối mặt thế tới hung hung , thế không thể đỡ Trương Phi cùng một ngàn thiết kỵ , cắn răng , mang bên cạnh tâm phúc tinh nhuệ , nghênh đón .

Trình Viễn Chí có thể trở thành nhất phương cừ suất , đó cũng là có chút bản lĩnh , có thấy chết không sờn dũng khí , bên cạnh hắn năm trăm thân vệ , đều là hoàng cân quân tinh nhuệ , gọi là Hoàng cân lực sĩ , cùng những thứ kia mới gia nhập lưu dân bất đồng , mỗi một người đều xưng là tinh binh .

Nhưng Trình Viễn Chí cùng năm trăm Hoàng Cân lực sĩ , gấp gờ tinh nhuệ hơn một ngàn thiết kỵ , cùng võ lực trị giá bạo biểu Trương Phi , cũng không có nhảy ra bao nhiêu bọt sóng .

Theo Trình Viễn Chí bị Trương Phi một mâu đánh ngã ngựa , trận này gấp gờ chiến hoàn toàn kết thúc , trừ đã trốn xa một chút Hoàng Cân quân , đầu hàng người đếm không hết .

Lâm Dương mặc dù không có bao nhiêu võ lực trị giá , nhưng một cuộc đại chiến xuống , lại không hư hại chút nào , chung quanh thiết kỵ theo sát , đem hắn bảo vệ là như sắt thùng một loại , những người này , đều có thay hắn ngăn cản đao , ngăn cản mũi tên nhọn quyết tâm .

Không hư hại chút nào Lâm Dương , lúc này đang nôn mửa không ngừng !

Chiến trường là tàn khốc , thiết kỵ đến , khắp nơi đích gãy tay gãy chân , còn có kia tung bay đầu lâu , ánh thành máu chảy thành sông hình ảnh !

Đến từ hiện đại , chưa từng thấy qua máu tanh Lâm Dương , thấy cảnh tượng như vậy , đã là hai mắt phiếm hồng , trước nhất mạc mạc , đều ở đây cọ rửa thần kinh của hắn .

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Hứa Tiểu Long

“ Ni mã ! Hành quân đánh giặc thật không phải là người kiếm sống ! ”

Lâm Dương thần ảnh xuất hiện ở bên trong gian phòng , trở lại hiện đại , hung tợn mắng một câu .

Đại đa số nam nhi đều có một tướng quân mộng , nếu nói sa trường điểm binh 、 dong ruổi cương trãng 、 gió lửa cả ngày , suy nghĩ một chút cũng làm cho người nhiệt huyết sôi trào .

Hôm nay Lâm Dương đối chiến tranh , kia cổ đại chiến trường , có khắc sâu hiểu rõ , đó chính là thấy ngã khắp nơi 、 tàn chi cụt tay 、 máu chảy thành sông !

Trở lại hiện đại , xem một chút thời gian , buổi chiều 5h , mẹ đánh mặt chược vẫn chưa về , Lâm Dương cầm điện thoại di động lên , cho Trương

Nguyệt đánh tới .

Gần nhất hơn một tháng , Lâm Dương ở Hán mật bận rộn trước bận rộn sau , rất ít cùng Trương Nguyệt liên lạc , chẳng qua là thỉnh thoảng trở lại hiện đại , cùng nàng phát phát tin , hoặc là điện thoại liên lạc một chút , cũng may Trương Nguyệt cũng không hỏi hấn ở bận rộn cái gì , chẳng qua là để cho hấn chú ý thân thể , chiếu cố tốt mình vân vân .

Điều này làm cho Lâm Dương cảm thấy rất yên tâm , nếu là Trương Nguyệt hỏi tới , thật đúng là không tốt giải thích .

“ Cửa trường học thấy . ”

Trương Nguyệt đang tức xá học tập công khóa , hai người nói mấy câu , hẹn xong 6 điểm ở cửa trường học gặp mặt .

Lâm Dương cúp điện thoại , nhìn mình một thân nhung trang , không khỏi cười cười , nếu là mặc như vậy một bộ tướng quân khô giáp đi ra ngoài , quay đầu lại tỷ số chỉ định không thấp , tiêu chuẩn coser một quả .

Lâm Dương cũng không có đi ra ngoài ý tứ , mắt không ít kính mới đưa khô giáp cởi xuống , thay một thân quần áo thường , ở nhà nghỉ ngơi một hồi , lúc này mới ra khỏi nhà , khu xe hướng Xuyên Hải đại học đi tới .

Hắn chỗ ở Từ Uyển vườn hoa vốn là nương tựa đại học thành , lái xe tới đến Xuyên Hải đại học cũng chỉ là dừng rất ngắn một chút thời gian .

Nhìn Xuyên Hải đại học bên ngoài dừng lại chiếc xe , Lâm Dương A4 tọa giá , chỉ có thể coi là trung đẳng thiên hạ .

Đều là tới của muội tử a !

Lâm Dương sách sách than thở một câu , tựa vào bên cạnh xe chờ Trương Nguyệt , không nghĩ tới vừa qua khỏi mấy phút , thì có hai thanh xuân tịnh lệ muội tử tới đây đến gần , hỏi có muốn hay không cùng nhau chơi đùa .

Nếu là trước đây , Lâm Dương khẳng định để cho muội tử lên xe , đi cùng nhau ‘ Chơi một chút ’ , nhưng bây giờ có Trương Nguyệt , chỉ có thể uyển cự tuyệt .

Hai muội tử bị cự tuyệt cũng không tức giận , cười duyên rời đi , Lâm Dương sờ sờ mặt của mình , không khỏi cảm thán mị lực của mình lại tăng nhiều .

Nhưng là hấn rất nhanh liền thấy , hai muội tử đi phía trước mặt một chiếc xe đi tới , đó là một chiếc màu đỏ đường hồ lam trắng , một đẹp trai nam tử trẻ tuổi tựa vào bên cạnh xe , tựa hồ cũng ở đây đám người .

Hai thanh xuân tịnh lệ muội tử lại bắt đầu đến gần , kết quả lại bị cự tuyệt .

Thấy cái kết quả này , Lâm Dương không khỏi vì cái đó anh em điểm cá khen , định lực không tệ a ! Kia hai thanh xuân tịnh lệ muội tử , không khỏi làm hấn liên tưởng đến song phi , đối với nam nhân mà nói , có không khỏi dụ . hoặc .

Lâm Dương một đường đưa mắt nhìn hai thanh xuân tịnh lệ muội tử , đến gần mấy lần sau , cuối cùng lên một chiếc Q7 , chiếc xe lái đi , cũng không biết các nàng đi đâu ‘ Chơi ’ , lại đi chơi cái gì .

Hứa Tiểu Long tựa mình tọa giá bên cạnh , mới vừa cự tuyệt hai muội tử đến gần , không khỏi cảm thấy có chút tiếc hận , nếu không có chuyện trong người , tối nay nói không chừng sẽ phải tới cái song phi.

Nghĩ đến có việc trong người , cho Hứa Tiểu Long liền lửa giận hoành sanh .

Trương Nguyệt , là hấn ở Xuyên Hải đại học tán gái lúc gặp phải , kia trước lời sau lôm thân thiết , tình sảo gương mặt , còn có tựa hồ là cùng bẩm sinh cao lãnh , nhất thời thật sâu hấp dẫn ở Hứa Tiểu Long .

Đáng tiếc không biết là Hứa Tiểu Long trước kia ở Xuyên Hải đại học tán gái , lưu lại một hoa hoa công tử danh tiếng duyên có , còn là cái gì khác nguyên nhân , Trương Nguyệt đối với Hứa Tiểu Long luôn luôn là không giả từ sắc , cự tuyệt quấy rầy .

Càng như vậy , Hứa Tiểu Long càng không muốn buông tha cho , sau đó sai người hỏi thăm , biết được Trương Nguyệt gia tình huống , biết cô nàng này cần dùng gấp tiền cho mẫu thân làm giải phẫu , cho Hứa Tiểu Long tâm tư liền lửa nóng đã dậy .

Coi như là hoa cái trăm tám mươi vạn , có thể đem cái này cao lãnh nữ thần bắt lại , đó cũng là đáng giá ! Đến lúc đó ở trên giường , nhất định phải làm cho nàng ngoan ngoãn thân phục !

Đáng tiếc Thiên không chiều nhân nguyện , Hứa Tiểu Long thật chắc nhìn chăm chú vào con mồi , ở hơn một tháng trước , lại bị người khác liệp đi rồi ! Điểm này , từ Trương Nguyệt mẫu thân hoàn thành giải phẫu , còn có hấn từ bằng hữu kia lấy được tin tức nhìn , đã xác nhận không thể nghi ngờ !

Hứa Tiểu Long bằng hữu , chính là Trương Nguyệt một bạn cùng phòng , chẳng qua là một điểm tiểu lễ vật , hấn cũng rất thuận lợi bắt lại Trương Nguyệt bạn cùng phòng , làm nội ứng , dùng để tán gái .

Không thể không nói , người này vì tán gái cũng là mất không ít kính , hần từ Trương Nguyệt bạn cùng phòng nơi đó biết được , Trương Nguyệt đã có bạn trai .

Như thế thứ nhất , Hứa Tiểu Long giận tâm khời , rất muốn biết cái này cướp hần con mồi người , rốt cuộc là thần thánh phương nào ? Không nghĩ tới chờ tin tức , nhất đợi chính là hơn một tháng .

Cái này hơn một tháng qua , Hứa Tiểu Long một mực không có cơ hội , rốt cục vào hôm nay buổi chiều , Hứa Tiểu Long từ Trương Nguyệt bạn cùng phòng nơi đó biết được , Trương Nguyệt 6 điểm muốn ở cửa trường học , cùng bạn trai gặp mặt .

Nhận được tin tức sau , Hứa Tiểu Long ngựa không ngừng vó chạy tới Xuyên Hải đại học bên ngoài , muốn nhìn một chút cướp hần con mồi người , rốt cuộc là thần thánh phương nào , nếu là bối cảnh thâm hậu , hần không chọc nổi , đây cũng là thời . UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>)

Nếu là không có gì bối cảnh , Hứa Tiểu Long thề , nhất định phải làm cho hần biết , loạn tán gái là phải trả giá thật lớn !

Hứa Tiểu Long mặc dù lửa giận hoành sanh , nhưng ngoài mặt vẫn như cũ bình tĩnh , cùng bên cạnh khai A4 anh em nhìn nhau cười một tiếng , hai người cũng cự tuyệt kia hai đến gần đích muội tử , trong lúc nhất thời lại có chút tình tình tương tích .

Anh em định lực không tệ a !

Nhưng rất nhanh , Hứa Tiểu Long liền không cười được , bởi vì hần vẫn muốn đẩy ngã cao lãnh nữ thần Trương Nguyệt , từ Xuyên Hải đại học được sau , hướng đi cùng hần tình tình tương tích anh em .

Sau đó Hứa Tiểu Long liếc mắt kia anh em cùng Trương Nguyệt lên A4 , khu xe rời đi .

“Ni mã ! ”

Hứa Tiểu Long trợn mắt hốc mồm , hung tợn tới một câu quốc mắng , lên xe theo đuôi đi , đâu còn có mối vừa tình tình tương tích ?

Lâm Dương vừa lái xe , vừa không thành thật đưa tay đặt ở Trương Nguyệt trên đùi , cười hi hi hỏi : “ Muốn ăn chút gì không ? ”

Hơn một tháng không thấy , Lâm Dương trong lòng cũng rất là lửa nóng , không khỏi nhớ lại quán rượu đêm đó điên cuồng , lần đó Trương Nguyệt đầu thường cảm . quả , hai người chẳng qua là giằng co hai lần .

Nghĩ như vậy , Lâm Dương tay cũng càng phát ra không ở yên .

Trương Nguyệt dè lại trên đùi càng ngày càng không thành thật tay , liếc Lâm Dương một cái , suy nghĩ một chút nói : “ Xuyên Phủ bách vị đi ! ”

“ Hảo ! ” Lâm Dương gật đầu , Xuyên Phủ bách vị là hai người lần đầu tiên gặp mặt địa phương , mặc dù không phải là cái gì hạng sang phòng ăn , nhưng làm món ăn rất miệng , cũng có kỷ niệm ý nghĩa .

Xuyên Phủ bách vị vốn là ở đại học bên cạnh , hai người rất nhanh đã đến .

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 17: Âu Đả Đầu Đường

Xuyên Phủ bách vị bên ngoài .

Hứa Tiểu Long lấy điện thoại di động ra , gọi một cú điện thoại , “ Uy , Cảnh Long , là ta , ta ở Từ Uyên gia viên , Xuyên Phủ bách vị cửa , ừ , người mang mấy người tới đây , có chút việc . ”

Hác Cảnh Long , là Hứa Tiểu Long một anh em , ở kim đình giải trí hội sở cho người ta nhìn trăng từ , nói là trên đường lẫn vào , trên thực tế chính là cá an ninh đầu từ .

Kim đình giải trí hội sở đang ở đại học thành phụ cận , hấp dẫn rất nhiều đại học sinh thăm , thường ở đại học thành của muội tử Hứa Tiểu Long tự nhiên cũng là khách quen , hần cùng với Hác Cảnh Long một có tiền , một có người , vớ một cái tức hợp , rất nhanh chung một chỗ .

Một lát sau , bốn hai ba mươi tuổi thanh niên đi tới Xuyên Phủ bách vị bên ngoài , bốn người đều có một cùng chung đặc điểm , vậy chính là có điểm bĩ khí , tục xưng còn đồ .

Người cầm đầu, trong ánh mắt mang theo vài phần kiệt ngao, quét nhìn một vòng sau, rất nhanh hướng một chiếc màu đỏ đường hồ lâm thẳng đi tới, sau lưng ba cầm trong tay cầu bông thanh niên đuổi theo sát.

“Long ca.” kiệt ngao thanh niên đến gần, hướng bên cạnh xe Hứa Tiểu Long cười lên tiếng chào, trong ngày thường đều là bọn tiểu đệ gọi hân Long ca, hiện tại hân nhưng phải kêu người khác Long ca.

Không có biện pháp, người nào có tiền ai là cha, không đúng, là ai có tiền ai là ca. cái này không, trước mắt Long ca, trước đây không lâu mới vừa mời các huynh đệ đi dạo hoàng chân dục chơi cá suốt đêm, hoạt thoát thoát lác lác tiền cây.

“Lần này phiền toái các huynh đệ.” Hứa Tiểu Long gạt đầu một cái, từ trong điện thoại di động nhảy ra một tấm hình, phía trên có một nữ thần cấp bậc mỹ nữ, hách nhiên là Trương Nguyệt, “Một hồi cái này nâng từ Xuyên Phủ bách vị đi ra, các người giáo huấn một chút cùng nâng cùng nhau nam.”

“Hiểu! Dám đắc tội Long ca, ta nhất định thật tốt giáo huấn một chút hân!” Hác Cảnh Long mặt ta hiểu đích biểu lộ, loại chuyện như vậy cũng không phải lần đầu tiên làm, hân cần thận nhìn nhìn trên điện thoại di động hình, trước mắt sáng lên, thậm chí nói xinh đẹp như vậy, không phải là P đích đi?

“Buổi tối không thiếu được các huynh đệ chỗ tốt.” Hứa Tiểu Long gạt đầu một cái, nói xong mở cửa xe vào tọa giá, chuẩn bị xem kịch vui, hân cũng là cẩn thận, trước hết để cho mấy côn đồ dạy dỗ một cái tiểu tử kia, thử dò xét một cái tiểu tử kia có cái gì không bối cảnh.

Bất quá nhìn tiểu tử kia khai A4, còn có bảng số xe, cũng không có cái gì đặc biệt, đoán chừng là hân suy nghĩ nhiều. coi như là chọc tới chuyện, cũng có Hác Cảnh Long kia mấy côn đồ chia vào, hân chỉ núp ở phía sau màn là được.

Hứa Tiểu Long không khỏi vì mình thông minh dính dính tự hi, nếu là tiểu tử kia không có gì bối cảnh, sau này thì không phải là dạy dỗ một lần chuyện, nhất định phải thường dạy dỗ hân, dạy dỗ đến đổi thành chỉ! Cho hân biết loạn tán gái là phải trả giá thật lớn!

Hác Cảnh Long cùng sau lưng ba tiểu đệ nghe được có chỗ tốt, đều là vui vẻ ra mặt, trung thành cảnh cảnh ở Xuyên Phủ bách vị bên ngoài đứng lên cương tới, từ Xuyên Phủ bách vị com nước xong ra ngoài dân chúng bình thường cùng học sinh, thấy cái này bốn mang theo bị khí côn đồ, đều là cố ý tránh ra.

Rốt cục, ở Hác Cảnh Long có chút không nhịn được thời điểm, một đề cho trước mắt hân sáng lên đích mỹ nữ từ cửa đi ra, hân nuốt một ngụm nước bọt, lòng nói hình thì ra là không phải là P!

Hác Cảnh Long không có quên chánh sự, cho ba tiểu đệ nháy mắt ra dấu, bốn người tiến lên, đem một nam một nữ ngăn lại.

Một nam một nữ này, dĩ nhiên là Lâm Dương cùng Trương Nguyệt.

Hai người mới vừa ở Xuyên Phủ bách vị com nước xong, tinh lực thịnh vượng Lâm Dương đang muốn mang Trương Nguyệt đi làm một ít yêu việc làm, đột nhiên bị bốn thanh niên ngăn cản đường, cũng là sững sờ, bốn người này có chút bị khí, tựa hồ là côn đồ?

“Có chuyện?” Lâm Dương đầu óc mơ hồ, thậm chí nói cũng không đắc tội người nào, cái này bốn người tới bất thiện côn đồ là muốn làm gì?

“Để cho cái này nâng bồi ca mấy đi chơi một chơi.” Hác Cảnh Long mặt đắm đuối nhìn Trương Nguyệt, sau lưng ba tiểu đệ cũng bị hấp dẫn ánh mắt, mỹ nữ thấy nhiều, xinh đẹp như vậy lại có khí chất mỹ nữ không thấy nhiều.

“Ca mấy nói đùa sao?” Lâm Dương mày kiếm vừa nhíu, đây là ban ngày ban mặt mạnh cướp dân nữ tiết tấu? Ni mã! Đây là hiện đại, không phải là Hán mạt a!

“Người nào mẹ hân đùa giỡn với người!” Hác Cảnh Long mặt liền biến sắc, mặt hung ác, ngay trước mỹ nữ mặt đập người chính là thoải mái, hơn nữa đập người này, giống như còn là mỹ nữ bạn trai? Ni mã, thật là thật là trắng món ăn cũng làm cho heo cùng liêu!

“A a! Anh em lần vào kia?”

“Lão tử... ách!!!”

Lâm Dương cặp mắt hí một cái, cười hí mắt mới vừa hỏi ra lời, một cước đã đá ra ngoài, chính giữa thanh niên cầm đầu hạ thể.

Một khác kia, tựa hồ có đàn bễ thanh âm vang lên.

Hác Cảnh Long vừa định tiếp tục trang bức, không có phòng bị dưới, đã che trúng trúng té xuống đất, đau ngao ngao trực gọi, “Ngao..... cho lão tử lên..... giết chết hân!”

Ba cầm cầu bông tiểu đệ nhìn Long ca thảm trạng, không tự chủ lui về phía sau một bước, nhìn cũng cảm thấy trúng đau! Nhưng là Long ca lên tiếng, ba người đồng thời tiến lên, cầu bông hướng trên người đối phương chào hỏi qua.

Lúc này Lâm Dương đi theo Trương Phi huấn luyện hơn một tháng công để lộ đi ra, phải biết hân mỗi ngày trạm thung, đều phải trạm thượng một canh giờ, kia phân khổ không phải là ăn chùa.

Bước chân trên đất đập một cái, Lâm Dương hướng một người trong đó còn đồ trực tiếp hoành động tới, bàn về phản ứng lực, hẳn mặc dù cùng Trương Phi như vậy đích tuyệt thể mãnh tướng chênh lệch khá xa, nhưng so với người bình thường còn là nhanh một chút.

Cái này va chạm, tránh được cầu bông, trực tiếp đem một côn đồ đụng lao đao một cái, sau đó lại là không chút do dự một cước!

Côn đồ bị đụng còn không có đứng vững, hạ thể thì có một trận đau nhức truyền tới, cùng Long ca một dạng che trứng trứng té xuống đất, đau ngao ngao trực gọi.

Phía sau lấy điện thoại di động ra muốn báo cảnh sát Trương Nguyệt, giật mình dừng động tác lại, không nghĩ tới lâm dương lại như vậy có thể đánh.

giờ phút này Hắc Cảnh Long cùng một cá tiểu đệ té xuống đất, khác hai tiểu đệ nhìn đồng bạn đích thăm trạng, nhìn về Lâm Dương trong ánh mắt nhiều mấy phần sợ hãi, biết gặp gỡ ngoan nhân.

Lâm Dương dù sao cũng là trải qua chiến trường người, lại hiểu tiên hạ thủ vi cường đạo lý, cái này một đánh rất là thống khoái, người này ánh mắt bất thiện hướng khác hai côn đồ nhìn sang.

Hai côn đồ đồng thời lui về phía sau một bước, mơ hồ cảm thấy trứng đau.

“Con mẹ nó! Lo lắng làm gì…… lên cho ta!” Hắc Cảnh Long che đấm, kêu lên.

Hai tiểu đệ chỉ đành phải nghe lời, cầm cầu bông vọt lên, lần này hai người cũng cẩn thận rất nhiều, tùy thời chuẩn bị bảo vệ mình đần đần.

Lâm Dương một bước bước ra, mới vừa vừa nhấc chân, hai côn đồ cơ hồ là điều kiện phản xạ, đồng thời làm ra bảo vệ hạ thể động tác.

Ái ngờ Lâm Dương chỉ là một giả động tác, nhanh chóng đưa tay ra, bắt lại một người trong đó đầu tóc, đột nhiên đi xuống kéo một cái, đầu gối nâng lên, “Phanh!” Một tiếng, tên côn đồ này bùm mặt ngã trên mặt đất.

Theo Lâm Dương cười híp mắt nhìn lại, người cuối cùng côn đồ nhìn đồng bạn thăm trạng, rất không có nghĩa khí ném xuống cầu bông, xoay người chạy!

Trong lòng hẳn thể, sau này cũng nữa không làm côn đồ cái này không có tiền đồ vừa nguy hiểm đích nghề nghiệp, trở về liền từ chức, đổi cả địa phương làm an ninh đi!

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Lại Đến Bệnh Viện

Cái này một chiếc, Lâm Dương mặc dù đánh rất thoải mái, cảm giác mình ở Hán mật hơn một tháng khổ luyện không có uống phí, nhưng giống như đánh không giải thích được.

“tại sao tìm chúng ta phiền toái?” Lâm Dương đi tới cầm đầu côn đồ trước mặt, ngồi xổm người xuống hỏi thanh.

“Xem các người khó chịu!” Hắc Cảnh Long mặc dù che trứng, đau quá thẳng tới rút ra, ngược lại ngánh khí.

“Chẳng lẽ là Trương Nguyệt thật xinh đẹp, mấy cái này côn đồ nổi lên sắc tâm, mới lên trước điều. hí?” Lâm Dương cũng không có nghĩ đến những phương diện khác, tự nhiên cũng không có đắc tội người nào, người này đánh sáng, cùng có chút trợn mắt hốc mồm Lâm Dương cùng đi hướng tọa giả, lái xe đi rồi.

Dù sao cũng là đầu đường đầu ầu, một hồi đưa tới cảnh sát, mặc dù sai không ở hẳn, nhưng đến đồn công an cũng là phiền toái, về phần hắn đi rồi sau, kia mấy côn đồ báo không báo cảnh sát, thì không phải là chuyện của hắn.

Nghĩ đến mấy côn đồ chắc là sẽ không báo cảnh sát, dù sao cũng là bọn họ ‘Giỡn dân nữ’ ở phía trước, Lâm Dương tự vệ ở phía sau.

Đúng như Lâm Dương đoán, Hắc Cảnh Long cùng mấy côn đồ cũng không có báo cảnh sát, dù sao cũng là trên đường lẫn vào, bị đánh báo cảnh sát quá mất mặt.

Thật ra thì chủ yếu nhất là, bọn họ là triệu chuyện nhất phương, nếu không, bây giờ nghiệm ra cá bị thương nhẹ, là có thể lấy đối phương cá bảy tám vạn bồi thường, Hắc Cảnh Long khởi hội bỏ qua cho cái này bút phát tài?

Ngồi ở trong xe Hứa Tiểu Long, nhìn hác Hác Cảnh Long cùng mấy tên côn đồ thăm trạng, không kìm hãm được sờ sờ mình đàn đàn, gọi thẳng may mắn, cũng may hắc không có trực tiếp tham dự, nếu không bây giờ trứng đau có thể chính là hắc.

Nhìn Trương Nguyệt cùng tiểu tử kia lên xe, chiếc xe lái đi sau, Hứa Tiểu Long trong ánh mắt của thoáng qua một tia âm độc, lúc này mới xuống xe hướng Hác Cảnh Long đám người đi tới.

Hác Cảnh Long mặc dù không có làm được việc, nhưng chuyện bởi vì hắc mà ra, Hứa Tiểu Long cũng không có thể liều mạng, tổn ít tiền là khẳng định.

.....

Không khí trong xe có chút ám. muối, Lâm Dương lái xe, một cái tay không thành thật đặt ở Trương Nguyệt trên đùi ma sát, người này vốn định khai hướng quán rượu, lại quý thần xui khiến quai cong, hướng bên trong tiểu khu mở lái đi.

Xuyên Phủ bách vị vốn là ở Từ Uyển vườn hoa bên ngoài, rất nhanh Lâm Dương liền đi tới tiểu khu nhà để xe hầm.

Chỉ chốc lát, từ bên ngoài nhìn, chiếc xe bắt đầu nhẹ nhàng đứng đưa ...

Qua hồi lâu, đứng đưa đích xe thể khôi phục yên tĩnh, Lâm Dương rút ra khăn giấy, bắt đầu lau trong xe nước tí cùng Trương Nguyệt trên người vật thể không rõ, thu thập một phen sau, mặc quần áo tử tế Lâm Dương khu xe đi ra ngoài đi tới.

Ra khỏi tiểu khu, Lâm Dương lái xe đi tới cùng Trương Nguyệt lần đầu tiên mướn phòng bốn sao quán rượu.

Xuống xe, nhìn quen thuộc quán rượu, Lâm Dương nhớ lại cùng Trương Nguyệt lần đầu tiên mướn phòng lúc tình cảnh, trong bụng nóng lên, lại có chút không kịp chờ đợi, người này không khỏi vì mình đích sức chiến đấu điểm cả khen.

Trương Nguyệt mặt tươi cười hơi có chút đỏ lên xuống xe, nhớ tới mới vừa ở trên xe cử động điên cuồng, mình cũng có chút khó có thể tin, nhưng nàng cũng không có cự tuyệt Lâm Dương.

Hai người đi vào quán rượu.

.....

Ngày kế sáng sớm, Lâm Dương cùng Trương Nguyệt ra khỏi quán rượu, khu xe chạy tới Xuyên Hải thị đệ nhất bệnh viện nhân dân.

Xhuyến luôn là kinh người tương tự, hai người lần đầu tiên mướn phòng, ngày thứ hai liền chạy tới bệnh viện, hôm nay lần thứ hai mướn phòng, ngày thứ hai đồng dạng là chạy tới bệnh viện.

Xhị bất quá lúc cách hơn một tháng, tâm tính có bất đồng.

Hơn một tháng trước, Trương Nguyệt tâm tính tựa như tìm lâm dương, tuyên bố muốn gây thơ như vậy một lần, hơn một tháng sau, lấy hai người hạnh phúc ngọt ngào chỉ số đến xem, nàng lựa chọn là hết sức minh xác.

Lâm Dương cũng rất hưởng thụ loại này yêu cảm giác, không phải không thừa nhận, Trương Nguyệt rất phù hợp trong lòng hắc bạn gái tiêu chuẩn, hai người quen biết bất quá là Xuyên Phủ bách vị một cuộc vô tình gặp được, nhưng duyên phận chính là như vậy kỳ diệu.

“A di làm giải phẫu ta cũng không có đi bệnh viện, a di cùng thúc thúc sẽ không trách ta chứ?” Nhớ tới mình chính xác cha mẹ vợ, từ hoàn thành giải phẫu đến liệu dưỡng trong lúc, mình còn không có ra mặt, Lâm Dương có chút ngượng ngùng.

“Bọn họ biết ngươi ở đây bận rộn.” Nhìn có chút khàn trương Lâm Dương, Trương Nguyệt lộ ra nụ cười, “Ba mẹ ta rất thông tình lý, hơn nữa rất cảm kích ngươi cho ta mượn tiền.”

“Cái gì ngươi nha ta nha, giữa chúng ta còn phân ta ngươi?” Lâm Dương xấu xa cười một tiếng, lái xe, một cái tay lại không ở yên.

Trương Nguyệt bắt đắc dĩ liếc hắc một cái, không biết hắc ở đâu ra lớn như vậy tính lực.

Hai người đầu tiên là mua chút trái cây, sau đó trở về Xuyên Hải thị đệ nhất bệnh viện nhân dân, ngồi thang máy đi tới lầu bốn nặng chứng phòng bệnh.

“Lâm Dương tới.” thấy Lâm Dương cùng Trương Nguyệt đi vào phòng bệnh, Trương Nguyệt phụ thân của lập tức đi lên.

“Thúc thúc hảo, a di hảo.” Lâm Dương cười lên tiếng chào, rõ ràng nhìn ra Trương thúc thúc so sánh với một lần gặp mặt lúc, tinh thần tốt rất nhiều, hiển nhiên là bởi vì a di thuận lợi hoàn thành giải phẫu.

“Dương Dương tới.” So sánh Trương phụ cảm kích cùng khách khí, trên giường bệnh Trương mẫu coi như thân thiết nhiều, đã đem Lâm Dương trở thành con rể của mình.

“A di khí sắc khôi phục thật tốt ! Điều tại ta , gần nhất quá bận rộn , chưa có tới nhìn a di .” Lâm Dương rất tự giác tiến vào con rổ vai trò , đi tới giường bệnh bên trên ngồi xuống , mặt tự trách thân sắc .

“Nơi nào , người tuổi trẻ sự nghiệp làm trọng , bận rộn một chút là phải , không thể giống như thúc thúc ngươi , cả đời cũng không biết đi lên” Trương mẫu không có chút nào trách tội ý tứ , ngược lại khuyên Lâm Dương .

Trương phụ bày tỏ vô có nằm sững , Trương Nguyệt cũng chỉ có thể ngồi ở một bên , nhìn Lâm Dương cùng mẫu thân hàn huyên , thật giống như Lâm Dương mới là mẫu thân con trai ruột .

Thiên không chiều nhân nguyện , cái này kỳ nhạc dung dung âm áp một màn , rất nhanh bị một đạo có chút ngạo mạn thanh âm của đánh vỡ .

“Hơn nửa năm không thấy , đại tẩu khí sắc thoát nhìn khá hơn một chút sao .” Một đôi vợ chồng trung niên đi vào phòng bệnh , mở miệng chính là trong đó phụ nữ trung niên .

“Cô cô , cô phụ .” Trương Nguyệt thấy người vừa tới , đứng dậy lên tiếng chào .

“Cô cô , cô phụ .” Lâm Dương có dạng học dạng , cũng đứng lên lên tiếng chào .

“Ai là người cô cô , chớ loạn nhận thân thích .” Phụ nữ trung niên cũng không lĩnh tình , nhìn Lâm Dương một cái , trong giọng nói có chút ngạo mạn .

Ni mã ! Lâm Dương có chút không vui , ca thật tốt cho người chào hỏi , bái như vậy cá xú mặt làm gì ? Nhìn trúng năm vợ chồng đích bộ dáng , cũng không giống như là cái gì quyền quý , ánh mắt thế nào như Thiên rồi ?

Nói thế nào Lâm Dương cũng là mấy ngàn lưu dân chủ tử , thủ hạ có hơn ngàn thiết kỵ chủ , luôn luôn bị tôn kính quản , phản thần tương ki đạo :“Bảo người một tiếng cô cô , đó là tôn kính trưởng bối , người khi mình là Tiểu Long Nữ ?”

Phụ nữ trung niên cũng không có nghĩ đến Lâm Dương như vậy đâm đầu , nhìn về phía Trương Nguyệt phụ thân , giọng nói bất thiện :“Đại ca , đây là Nguyệt nhi bạn trai đi ? Người xem một chút Nguyệt nhi tìm đều là người nào ? Không lẽ phép như thế !”

Trương Nguyệt cha mẹ đều là nhũ mầy , Trương Nguyệt phụ thân vốn muốn nói thoại , tựa hồ nhớ ra cái gì đó , lại nuốt xuống .

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Kim Điều Đế Trưởng

“Đại ca , đây là Nguyệt nhi bạn trai đi ? Người xem một chút Nguyệt nhi tìm đều là người nào ? Không lẽ phép như thế !”

“Nguyệt nhi cũng là , đồng bạn trai cũng không có phân tác !”

“Đại ca đại tẩu , các người cũng không quản quản Nguyệt nhi ?”

Phụ nữ trung niên điệp điệp bắt hươu , cuối cùng nhìn về phía Lâm Dương , cười lạnh nói :“Tiểu tử , Trương gia nhưng là cá hổ lừa , ta khuyên người không nên tùy tiện nhảy !”

Lâm Dương mày kiếm hơi nhíu , không nghĩ tới Trương Nguyệt có như vậy cá cực phẩm cô cô , hấn còn là lần đầu tiên thấy như vậy có thể tát tát phụ nữ trung niên .

“Cô cô , ta đóng cái dạng gì bạn trai , là của chính ta chuyện , nhà chúng ta thiếu người mười vạn đồng , chờ ta tốt nghiệp công tác , sẽ trả lại cho người .” Trương Nguyệt mặt vô biểu tình lên tiếng , vì Lâm Dương ôm lấy bất bình .

Lâm Dương giờ mới hiểu được chuyện căn bản chỗ ở , nguyên lai là Trương Nguyệt gia thiếu người ta mười vạn đồng , nghĩ đến này đây trước vì cho a di xem bệnh mượn , thật là Thần huynh muội mình tính số a ! Chỉ bất quá mượn mười vạn khối , cứ như vậy chỉ cao khí ngang , cảm giác mình cao nhân nhất đẳng ?

Bất quá chuyển niệm vừa nghĩ , ở nơi này năm đầu , cho mượn ra mười vạn khối cho người ta chữa bệnh thân thích , đó cũng là không nhiều lắm .

Giờ phút này cá thân thích vẫn như cũ chỉ cao khí ngang , phụ nữ trung niên nở nụ cười :“Trả ? Trông cậy vào cái gì trả ? Trước đem mình nhà động không đầy điền xong rồi hãy nói !”

Cái này ni mã lại là hồ lừa , lại là động không đáy , Lâm Dương bày tỏ không nhìn nổi liễu , tiếp lời nói : “ Cô cô đúng không ? Nguyệt nhi gia thiếu các người mười vạn đồng tiền , ta thay nàng trả là được . ”

Lời này vừa nói ra , Trương Nguyệt cô cô hai người ánh mắt của cũng có chút thay đổi , tựa hồ có chút không tin .

“ Lâm Dương , nhà chúng ta thiếu người đã đủ nhiều , tiền này chúng ta sau này sẽ nghĩ biện pháp trả . ” Trương Nguyệt phụ thân đi lên trước mấy bước , mặt cảm thán nói .

“ Đúng vậy Dương Dương , không thể nữa muốn người bỏ tiền . ” Nằm ở trên giường bệnh đích Trương mắt cặp mắt ửng đỏ , đều là bệnh của mình , liên lụy cả nhà .

Trương Nguyệt không nói gì , nhớ lại Lâm Dương lời , giữa hai người chẳng phân biệt được ta người .

Ngược lại một bên Trương Nguyệt cô cô , có chút sờ không rõ tình huống .

Trương Nguyệt cô cô tên là Trương Kỳ , vốn tưởng rằng mượn cho đại ca , để dùng cho chị dâu xem bệnh mười vạn khối , căn bản là đánh nước trôi , ai bảo chị dâu bệnh là một động không đáy .

Không nghĩ tới người trẻ tuổi trước mắt này , hỏi hột sẽ trả , chẳng lẽ là một phú nhị đại ? Lấy Trương Nguyệt điều kiện , tìm cá phú nhị đại ngược lại rất có có thể . nghĩ đến mượn đi ra ngoài tiền có thể thu hồi lại , Trương Kỳ sắc mặt của là tốt rồi nhìn rất nhiều , không còn là một bộ đòi nợ người chết mặt .

Nàng còn không biết , đại tẩu bệnh đã chữa hết . người chính là như vậy , ban đầu từ thân tình mượn ra khỏi tiền , nhưng dòi dổi theo thời gian , chị dâu bệnh giống như một động không đáy , Trương Kỳ tâm tư từ từ liên thay đổi , mình mười vạn khối coi như là làm việc thiện , ở đại ca một nhà trước mặt cũng liên càng ngày càng chỉ cao khí ngang , cảm thấy cao bọn họ nhất đẳng .

“ Không quan trọng , đều là người một nhà , không cần khách khí như thế , ta đi lấy tiền . ” Ở Trương Nguyệt cha mẹ , cô cô cô phụ , còn có trong phòng bệnh những khác bệnh nhân cùng thân nhân dưới ánh mắt , Lâm Dương đi ra khỏi phòng bệnh .

Đi ra phòng bệnh Lâm Dương , trên mặt mang nụ cười như có như không , không nghĩ tới Trương Nguyệt còn rất có cá tính , nếu là cầu bao nuôi , ban đầu trực tiếp muốn cá sáu mươi vạn hoặc là một triệu , không phải đem trả ?

Đầu năm nay , một triệu túi . nuôi tình nhân thổ hào , cũng là đại hữu người đang .

Cô nàng này thiếu nợ cũng không cùng mình nói , thật là nhâm tính a !

Lâm Dương cũng không có đi ra bệnh viện , đi trước ngân hàng , bởi vì thẻ ngân hàng trong không nhiều thiếu tiền .

Bất quá mười vạn đồng tiền rõ ràng không làm khó được hắn , đi tới bệnh viện phòng rửa tay , ý niệm vừa động , liền đi tới Hán mật , cầm mấy cây kim điều sau , lại chuyển kiếp trở về hiện đại , địa điểm dĩ nhiên là lúc rời đi phòng rửa tay .

Trở lại phòng bệnh .

Lâm Dương từ trong túi lấy ra ba căn kim điều , đưa cho Trương Nguyệt cô cô , giọng nói tùy ý : “ Lười đi một chuyến ngân hàng , ta là làm hoàng kim buôn bán , đúng lúc cốp sau trong có chút kim điều , cái này ba căn kim điều ít nhất cũng có thể bán cá mười mấy vạn , liền trả cái kia mười vạn đi ! ”

Lần này , ngay cả phong khinh vân đạm Trương Nguyệt , nhìn về phía Lâm Dương ánh mắt cũng có chút bất đồng , hết sức ngoài ý muốn , không nghĩ tới hắn thật như lần đầu tiên gặp mặt lúc theo như lời , là làm hoàng kim là thật .

Nàng còn tưởng rằng Lâm Dương tuổi còn trẻ , dựa vào là trong nhà đây , dù sao tay trắng dựng nghiệp như vậy thổ hào , thật đúng là quá hiếm có . bất quá coi như như thế , cũng loại bỏ không được dựa vào trong nhà có thể , hoàng kim làm ăn há là nói làm liền làm .

Trương Nguyệt có chút ngoài ý muốn , Trương Kỳ cha mẹ càng là không thể bình tĩnh , trong phòng bệnh đích bệnh nhân cùng thân nhân cũng là khiếp sợ không khỏi , nhìn người ta nói , cốp sau trong có chút kim điều ! Có muốn hay không xấu như vậy ép ?

Trương Nguyệt cô cô nhận lấy kim điều , hai người điếm lượng một cái , lẫn nhau trong ánh mắt của đều là khiếp sợ , hiển nhiên Lâm Dương trang bức giả bộ hết sức đến nơi , đem cái này hai người trấn trụ .

Lâm Dương thầm nói , ca lại đi bán hoàng kim , thứ nhất một lần quá phiền toái , thời gian lâu dài , các người còn tưởng rằng ca chạy đây ?

“ Dùng kim điều trả nợ , thật là không phải . ” Cùng phòng bệnh đích một vị thân nhân , phá vỡ bên trong phòng bệnh đích yên tĩnh .

Cầm kim điều đích Trương Kỳ , ở bên trong phòng bệnh thượng diễn biến sắc mặt tuyệt kỳ , đứng dậy đối với Lâm Dương cười nói : “ Ai nha , người cũng thiệt là , đều là người một nhà , vẫn cùng cô cô khách khí cái gì ? Tiền này có trả hay không , cô cô cũng không cấp .

Tiểu Khang gia đình từ kỳ , bị Lâm Dương tiện tay bỏ rơi hoàng kim tay của đoạn , khiếp sợ không được , không tự chủ liền thấp nhất đẳng , không có nữa trước đích chỉ cao khí ngang .

Xã hội này , nếu như mắt không mờ đục tội người , người này lại có tiền có thế lực , kia không thể nghi ngờ là phiên toái rất lớn , nếu là người này lại tỳ vết nào phải trả , đó chính là một cuộc tai nạn .

Mặc dù ở pháp chế xã hội , không thể dễ dàng lấy đi một cái người tánh mạng , nhưng có là thủ đoạn để cho người sống không bằng chết .

Đĩ nhiên , nếu là ngược lại , kết giao một đại nhân vật , chỗ tốt cũng là khó có thể tưởng tượng , huống chi Trương Kỳ vốn là Trương Nguyệt cô cô , cái này biến sắc mặt làm quen tuyệt kỹ , đùa bỡn chính là xuất thần nhập hóa .

“ A a . ” Lâm Dương cười cười , không có tiếp lời , cười híp mắt đi tới Trương Nguyệt bên người ngồi xuống , cùng Trương Nguyệt cha mẹ nói đến thoai .

“ Dương Dương , cảm ơn người , để cho người phá phí . ” Trương mẫu nằm ở trên giường bệnh , khóe mắt treo nước mắt .

Lâm Dương cười cười nói : “ A di không muốn nói như vậy , người một nhà thôi , đây đều là phải . ”

“ Đại ca , đại tẩu , chúng ta trước hết đi rồi . ” Trương Kỳ vợ chồng cũng nhìn ra mình không quá bị đãi kiến , lại gấp đi giám định hoàng kim đích thật giả , cáo từ rồi đi .

Trương Kỳ vợ chồng phải đi , cũng không ai giữ lại , Trương mẫu nhìn Lâm Dương đó là cha mẹ vợ nhìn con rể , càng xem càng thích .

Thiên không chiều nhân nguyện , cái này kỳ nhạc dung dung một màn , lại bị người phá hư , phá hư người chính là chân trước mới vừa đi , lại đi mà trở lại đích Trương Kỳ vợ chồng , chỉ bất quá lần này nhiều hai người .

Hai người nhìn qua hơn ba mươi tuổi nam tử , cầm trong tay chủy thủ , mặt hung ác đích đi vào .

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Chế Phục Ngạt Đồ

“ Các người , các người muốn gì ... ” Trương Kỳ cầm kim điều tay của khế run , cùng lão công cùng nhau lui vào phòng bệnh .

Lâm Dương quay đầu nhìn lại , cũng là cả kinh . ni mã ! Đây là nháo kia dạng ? Cướp bóc ? Đóng phim sao ?

Ngày hôm qua gặp gỡ ban ngày ban mặt trêu đùa dân nữ , hôm nay lại gặp gỡ ban ngày cướp bóc đích , Lâm Dương cũng là say .

Cái này ni mã rốt cuộc là hiện đại , còn là Hán mạt loạn thế ?

Hai nhìn qua hơn ba mươi tuổi nam tử , đều là mặc một thân màu đen quần áo thường , cầm chủy thủ , trên mặt rõ ràng mang theo hung ác vẻ , vừa nhìn thì không phải là loại hiền .

Bên trong phòng bệnh , Trương Nguyệt cùng cha mẹ , còn có trên giường bệnh một số lão nhân , cùng với bồi giường thân nhân , từng cái một cũng là trọn to hai mắt , phảng phất nhìn thấy gì chuyện bất khả tư nghị .

Cái này cái gì niên đại , lại có ban ngày ban mặt cướp bóc , hay là đang trong bệnh viện , khi bệnh viện giam khổng là giả sao ?

“ Tam ca , vận khí của chúng ta thật không tệ , các nàng này lại cầm kim điều ! ” Một người trong đó nam tử nhìn Trương Kỳ trong tay kim điều , trên mặt tràn đầy tham lam , toét miệng nở nụ cười .

Bị gọi là Tam ca nam tử gạt đầu một cái , nhìn Trương Kỳ trong tay kim điều , trong ánh mắt thoáng qua vẻ tham lam , hung hãn nói : “ Đem kim điều giao ra đây , nếu không bạch đao đi vào , hồng đao đi ra ! ”

Trương Nguyệt vị cô cô này rõ ràng sợ không nhẹ , mắt thấy sẽ phải khóc , ở ngạt đồ uy hiếp hạ cũng không dám do dự , run rẩy đem vật cầm trong tay ba căn kim điều đưa tới , “ Kim điều cũng cho người , van cầu người , chớ làm tổn thương ta ... ”

“ Phân lượng không nhẹ a ! ” Tam ca nhận lấy kim điều ,掂 lượng một cái , ánh mắt sáng lên , ngay sau đó nhìn về phía đồng bọn , “ Cường tử , người đi lục soát một chút bọn họ thân , nhìn có còn hay không kim điều , ta đi làm chánh sự . ”

Cường tử gạt đầu một cái , tiến lên đối với Trương Kỳ vợ chồng lục soát đứng dậy tới , Tam ca là hướng đi phòng bệnh tận cùng bên trong một trường giường bệnh .

Lâm Dương cùng Trương Nguyệt đắm người nghe, giờ mới hiểu được, đối phương không phải là tới đánh cướp, là tới ‘ làm chánh sự ’, đánh cướp bất quá là đúng lúc gặp được, thuận tay bắt dê mà thôi.

Bên trong phòng bệnh tổng cộng có ba trương giường bệnh, trương thứ nhất giường bệnh ở chính là một lão nhân bệnh số, còn có bốn năm mươi tuổi nam tử, là bồi giường thân nhân. lúc trước than thở Lâm Dương dùng kim điều tra nợ không phải, chính là cái này bồi giường thân nhân.

Trung gian một trương giường bệnh, ở chính là Trương Nguyệt mẫu thân, Lâm Dương cùng Trương Nguyệt, còn có Trương phụ đang giường bệnh bên trên.

Cuối cùng một trương giường bệnh, là ở một cái lâm vào ngủ mê man, sắc mặt tái nhợt bé gái, nhìn qua chỉ có bảy tám tuổi đáng yêu.

Lúc này ngạt thở hành hung, nhưng không có một dám đứng ra, bất luận là trương thứ nhất trên giường bệnh lão nhân cùng thân nhân, còn là Trương Nguyệt người một nhà, cũng lựa chọn trầm mặc.

Thật ra thì cũng không có thể trách bọn họ làm đà điều, nếu như bọn họ có chế phục ngạt thở đích năng lực, tin tưởng đại đa số người cũng sẽ lựa chọn đứng ra, nhưng bọn họ hẳn rõ ràng không có cái năng lực này, dù sao người ta đao trong tay từ không phải là giả!

Hai người kia nếu dám cướp bóc hoàng kim, đã tạo thành trọng tội, đó cũng không phải là đùa giỡn, thật tiến lên ngăn cản lời của, tuyệt đối như đối phương theo như lời, ‘ Bạch đao đi vào, hồng đao đi ra. ’

Gặp chuyện bất bình rút đao tương trợ, mặc dù nói dễ dàng, nhưng làm cũng không phải là đơn giản như vậy, nhất là phải trả ra rất lớn giá cao dưới tình huống.

Vậy mà Lâm Dương người này cũng không biết rút cái gì phong, đang bị gọi là Tam ca nam tử từ bên cạnh lúc đi qua, đột nhiên duỗi một cái chân, đem hắc lão đảo một cái.

Ở nam tử bị lão đảo một cái, suýt nữa ngã xuống thời điểm, Lâm Dương đột nhiên đứng dậy, dựa theo đầu nam tử chính là một cước, “ Phanh ! ” Một tiếng, nam tử ngã xuống đất không dậy nổi.

Một cước đem đá hôn mê, sinh từ không biết, có thể thấy được Lâm Dương một cước này khí lực to lớn, nếu là không có Hán mạt hơn một tháng huấn luyện, cái này đơn giản hai động tác cùng với lực đạo, hẳn tuyệt đối là hoàn không thành.

Bất thành linh hết thấy, để cho trong phòng bệnh đích tất cả mọi người ngây dại, bàng như thời gian ngừng.

Sợ là ngay cả ngã xuống đất không dậy nổi ‘ Tam ca ’, cũng không nghĩ tới sẽ là cái kết quả này, hẳn ở tiến vào phòng bệnh sau, liền đem bên trong phòng bệnh tình huống nhìn cá rõ ràng, tuyệt đối là không nghĩ tới, một nhìn như bình thường người tuổi trẻ, lại dám đối với hắn xuất thủ, hơn nữa làm như vậy tình lưu lại !

“ Tam ca ! ” Đang đối với Trương Kỳ vợ chồng lục soát Cường tử, không thể tin kêu lên một tiếng, hung tợn nhìn chăm chú vào Lâm Dương, bước nhanh về phía trước, chủy thủ trong tay không chút do dự nào đâm tới đây.

“ Cần thận ! ”

“ Dương Dương ! ”

“ Lâm Dương ... ”

Trương Nguyệt cùng cha mẹ kêu lên lên tiếng, ba người đồng thời làm ra chuẩn bị giúp một tay động tác, nhưng rõ ràng không có ngạt thở chủy thủ mau.

Đối mặt chủy thủ, Lâm Dương trên mặt thoáng qua một tia ngoan sắc, bước chân một lỗi, thân thể một tà, vốn là đâm về phía bụng đích chủy thủ từ trên cánh tay tìm quá khứ, sau đó hắn không chút do dự vừa nhấc đầu gối, đỉnh hướng nam tử hạ thể.

Nam tử một kích không trúng, vốn định đem chủy thủ đổi cá phương hướng lần nữa đâm ra, hạ thể chính là một trận đau nhức truyền tới, che dãn dần ngã trên mặt đất, gương mặt trong nháy mắt phồng thành hồng màu tím.

Lần này, Lâm Dương cũng không có nương tay, ngày hôm qua cùng mấy con đồ đầu đường đầu ầu thời điểm, hắn còn giữ lại mấy phần lực đạo, hôm nay dùng đầu gối toàn lực đỉnh đầu, đoán chừng nam tử này nửa đời sau tính phúc là không có.

Lúc này, hắn mới cảm giác được trên cánh tay đau nhức truyền tới, toét miệng rút ra hút.

Ở ngạt thở hướng đi trên giường bệnh tiểu cô nương kia thời điểm, Lâm Dương cũng không biết mình là nghĩ như thế nào, trên thực tế cũng không có thời gian để cho hắn suy nghĩ nhiều, cơ hồ là theo bản năng liền đối với ngạt thở xuất thủ.

“ Lâm Dương, ngươi không sao chứ ! ” Trương Nguyệt mặt kinh hoảng đi lên, nhìn Lâm Dương một cái tay che cánh tay của mình, dính đầy vết máu, hai tròng mắt trong tràn đầy đau lòng.

Trương phụ cùng Trương mẫu cũng là mặt quan tâm nhìn Lâm Dương, sợ mình cái này con rể có cái gì thiếu thốn.

Một bên Trương Kỳ vợ chồng sắc mặt cũng có chút đặc sắc, không nghĩ tới Nguyệt nhi mới tìm bạn trai không chỉ có thổ hào, lại ác như vậy! Đây chính là hai cầm trong tay hung khí ngạt thở!

Số một giường bệnh lão nhân cùng thân nhân, mặt khâm phục nhìn Lâm Dương, tiểu tử cho lực a!

Y hộ nhân viên cùng cảnh sát nhân viên trước sau đến, Lâm Dương mặc dù thương không nhẹ, âm thầm lại may mắn không dứt, cũng may Hán mật hơn một tháng huấn luyện, có cùng người so chiêu kinh nghiệm, nếu không đối mặt kia đâm tới chủy thủ, nếu là chậm một chút điểm, coi như không phải là trên cánh tay ai một đao đơn giản như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Chu Gia Huynh Muội

Lâm Dương trở lại phòng bệnh, đang phối hợp hình cảnh đội người làm xong bút lục, phòng bệnh bên ngoài vang lên một trận dồn dập gầy da thanh, một tên mặc màu trắng cao cấp cảnh quan cảnh phục trung niên nam tử đi vào.

“Chu cục trưởng!” Bên trong phòng bệnh cảnh vụ nhân viên rồi rít đứng dậy.

Trung niên nam tử gật đầu một cái, ánh mắt ở bên trong phòng bệnh quét nhìn một vòng, thấy số ba trên giường bệnh bé gái bình an vô sự, thoáng thở phào nhẹ nhõm, chợt nhìn về phía hình cảnh đội Trung đội trưởng, hỏi: “Chuyện gì xảy ra?”

Thường vụ Cục phó tới, hình cảnh đội Trung đội trưởng nào dám chậm trễ, trên thực tế Chu cục trưởng đến trong dự liệu của hắn, “Căn cứ điều tra, là Trương Tử Kiệt phạm tội nhóm người hai phạm tội phân tử, muốn đối với Dao Dao bắt lợi.”

“Trương Tử Kiệt phạm tội nhóm người?” Trung niên nam tử ánh mắt một ngưng, không thấy hi vọng.

Hình cảnh đội Trung đội trưởng gật đầu nói: “Trương Tử Kiệt phạm tội nhóm người hay phiến độc nhóm người, Trương Tử Kiệt đệ đệ Trương Tử Ngạc, với năm nay bị tập độc chi đội chu đội trưởng tập nã quy án, cho nên……”

Lâm Dương, Trương Nguyệt, Trương Nguyệt cha mẹ, Trương Kỳ vợ chồng, cùng với số một giường bệnh số cùng thân nhân, cũng đã làm bút lục, giờ phút này đều ở đây tụ tập hội thần nghe, loại này kiểu đoạn thường thường chỉ thấy ở trong ảnh thị, không nghĩ tới bị bọn họ thân đã trải qua.

Lâm Dương âm thầm cho hình cảnh đội làm việc hiệu suất điểm cá khen, hắn đi trị thương cái này một trước một sau công phu, hình cảnh đội đã đem ngạt thở tra xét cá rõ ràng, có chút thay đổi hắn đối với cảnh sát ấn tượng.

Không có biện pháp, đương kim xã hội thù cảnh thù quan thù giàu luận điều quá sâu, Lâm Dương cái này mới vừa tốt nghiệp đại học, ra đời không sâu, khó tránh khỏi bị chút ảnh hưởng.

Chu Minh Lỗi nghe hình cảnh đội Trung đội trưởng lời, khe khẽ thở dài, quả nhiên như hắn đoán, đối phương là tới trả thù muội muội của mình, cho nên mình tiểu cháu ngoại nữ mới gặp ương.

Cũng may, cũng may Dao Dao không có gặp chuyện không may, nếu không hắn không dám tưởng tượng muội muội của mình sẽ biến thành hình dáng gì.

Nhắc Tào Tháo Tào Tháo đến, Chu Minh Lỗi vừa nghĩ tới muội muội của mình, phòng bệnh bên ngoài liền vang lên một trận tiếng bước chân dồn dập, đi tới một nữ cảnh sát.

Lâm Dương đám người cũng quay đầu nhìn sang, không biết lại tới một vị nhân vật nào?

Nữ cảnh sát nhìn qua chừng ba mươi tuổi, da trắng nõn, tinh xảo gương mặt của tán ra thành thực quyến rũ, mặc dù mặc rộng lớn cạp lam cảnh phục, cũng có thể nhìn ra lồi lõm có đòn vóc người.

Một đóa xinh đẹp nữ cảnh sát hoa! Đây là mọi người nhất trí tâm tư.

Nữ cảnh sát hoa cùng lúc trước đến trung niên nam tử một dạng, ánh mắt ở bên trong phòng bệnh nhanh chóng quét nhìn một vòng, thấy số ba trên giường bệnh bé gái bình an vô sự, rõ ràng thở phào nhẹ nhõm.

Chu Băng đi tới Chu Minh Lỗi trước mặt, “Ca, chuyện gì xảy ra?” Mọi người giờ mới hiểu được, thì ra là hai người là huynh muội, vốn cho là đến

một nam một nữ , là bé gái cha mẹ đây .

Chu Minh Lỗi nhìn hình cảnh đội Trung đội trưởng một cái , ý bảo nói tiếp .

“Ngạt đồ là Trương Tử Kiệt phạm tội nhóm người hai phạm tội phân tử .” Hình cảnh đội Trung đội trưởng một câu nói , sẽ để cho Chu Băng hiểu là chuyện gì xảy ra , Trương Tử Kiệt thân đệ đệ Trương TửNgọc, chính là nàng tự tay tập nã quy án .

“Hai ngạt đồ đi tới phòng bệnh sau này .....” Hình cảnh đội Trung đội trưởng không có dừng lại , đem án phát trải qua căn kẽch nói một lần .

Chu Minh Lỗi cùng Chu Băng nghe xong , đều nhìn về ngôi ở số hai giường bệnh bên trên Lâm Dương, Chu Băng bước nhanh về phía trước , đưa tay ra , mang trên mặt thật sâu cảm kích : “Đa tạ ông chỉ đã cứu ta nữ nhi !”

Lâm Dương đứng dậy , cùng đẹp nữ cảnh sát hoa bắt tay một cái , khiêm tốn nói : “Không cần cảm ơn , đổi làm người khác cũng sẽ làm như thế .”

Một câu nói nói bên trong phòng bệnh những người khác đỏ mặt , trước ở ngạt đồ chuẩn bị ‘Lâm chánh sự’ thời điểm , bọn họ cũng đều là làm đả điều .

Bất quá cái này không trở ngại bọn họ đối với Lâm Dương khâm phục , Trương Nguyệt đối với Lâm Dương hơn khuynh tâm , ai không muốn bạn trai của mình là một anh hùng ?

Trương phụ cùng Trương mẫu đối với mình cái này con rể hơn hài lòng , đem nữ nhi phó thác với người như vậy , bọn họ là yên tâm không thể nữa yên tâm . Trương Kỳ vợ chồng đối với Lâm Dương cũng là có chút khâm phục , số một giường bệnh lão nhân cùng thân nhân cũng giống như thế .

“Bây giờ thấy nghĩa dũng vì người tuổi trẻ không nhiều lắm , nhất là đối mặt hai cầm trong tay hung khí ngạt đồ !”

Chu Minh Lỗi tiến lên mấy bước , hướng Lâm Dương đưa tay ra : “Chu Minh Lỗi, cục công an thường vụ Cục phó , đa tạ tiểu huynh đệ viện thủ , sau này có chuyện gì cần ta giúp một tay , cứ mở miệng , chỉ cần không phải vi phạm nguyên tắc chuyện tình , Chu mỗ nhân tuyệt không từ chối .”

Đây là báo ân , cũng là một cam kết , trong đó không thiếu Chu Minh Lỗi đối với Lâm Dương thưởng thức , đúng như hần theo như lời , đối mặt hai cầm trong tay hung khí ngạt đồ , dám thấy nghĩa dũng vì người tuổi trẻ , thật sự là không nhiều lắm .

Lời nói này ngược lại nói Lâm Dương có chút ngưng ngừng , nếu không phải là hần cùng Trương Phi luyện qua hơn một tháng , đối mặt kia hai ngạt đồ , hần cũng chưa chắc có thấy nghĩa dũng vì dừng khí .

Về phần cục công an thường vụ Cục phó , Lâm Dương cũng không quá rõ trong đó phân lượng , ít nhất đứng ở trước mặt hần người trung niên này , khi hần trong mắt cùng người bình thường không có gì khác nhau , đều là hai bả vai gánh một đầu . UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>)

“Người mạnh khỏe , ta tên là Lâm Dương .” Lâm Dương cùng Chu Minh Lỗi bắt tay một cái , hần không phải là thể chế người trong , cảm thấy không có gì , một bên bao gồm hình cảnh đội Trung đội trưởng ở bên trong đích cảnh vụ nhân viên , mỗi một người đều là nóng mặt .

Hình cảnh đội người của làm xong bút lục , cũng không có dừng lại , lưu lại hai người bảo vệ bé gái , còn lại rồi rời đi .

Chu Minh Lỗi cũng không có lưu lại bao lâu , bận rộn với chuyện công tác cáo từ rời đi , chỉ có đẹp nữ cảnh sát hoa Chu Băng lưu lại .

Lâm Dương vốn là đối với số ba giường bệnh bé gái thân nhân là có chút ý kiến , nơi này là nặng chứng phòng bệnh , bé gái nằm viện , nhưng ngay cả cá bồi giường thân nhân đều không có .

Từ Chu Băng trong miệng mới biết , chồng của nàng mất sớm , mình lại bận rộn với công việc , cho nên mời đặc hộ nhân viên chiếu cố nữ nhi , ngạt đồ hành hung , đặc hộ nhân viên mới vừa đứng dịp không có đó đây mà thôi .

Lâm Dương cũng là lần thứ hai tới bệnh viện , đối với những thứ này cũng không hiểu rõ , nhưng cũng không làm trở ngại hần đối với Chu Băng khâm phục , đây là chiến đấu ở tuyến đầu tiên cảnh vụ nhân viên , nữ nhi được bệnh nặng , như cũ là chiến đấu ở tuyến đầu tiên , cho tới đưa tới phạm tội phân tử trả thù !

Tập đọc chi đội đại đội trưởng !

Lâm Dương dĩ vãng nhìn tin tức , chỉ thấy một một minh tinh hút độc , mọi người vây quanh cái này minh tinh bắt đầu bát quái , cũng rất ít có người lưu ý đến , minh tinh mà túy là từ đâu tới ?

Phiến độc là một cực kỳ bạo lợi hành nghề , cho tới bây giờ không thiếu hụt đỉnh nhi tẩu hiểm phạm tội phân tử .

Xuyên Hải thị là kinh tế phồn vinh Hải thành phố , ít hơn không được phạm tội phân tử thăm , nhưng là ta đại thiên triều cũng không thiếu hụt Chu Băng như vậy chiến đấu ở tuyến đầu tiên cảnh vụ nhân viên .

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Trương Ngưu Giác Tới Phạm

Lâm Dương đánh bận rộn sự nghiệp lấy cớ, cùng Trương Nguyệt cùng nhau rời đi bệnh viện, Trương phụ cùng Trương mẫu chẳng qua là để cho hắn chú ý thân thể, cái này không, trên cánh tay còn băng bó vết thương đây.

Trương Kỳ vợ chồng đã sớm cảm thất mà phục phái hoàng kim rời đi bệnh viện, Chu Băng đối với Lâm Dương lại là một trận cảm tạ không đề cập tới.

Đem Trương Nguyệt đưa về trường học, Lâm Dương về đến nhà, cùng mẹ cùng nhau ăn cơm trưa, bởi vì y phục che, mẹ cũng không có chú ý tới cánh tay hắn bị thương.

Hôm nay Lâm Dương mình kiếm tiền, mua xe, mặc dù thường bận rộn không thấy người, mẹ lại đối với hắn hết sức yên tâm, chẳng qua là nhắc nhở hắn sao cổ nguy hiểm rất lớn, muốn du điểm, Lâm Dương cũng là dở khóc dở cười, ai bảo hắn nói mình tiền là sao cổ kiếm tới đây?

Mẹ ăn cơm trưa xong liền đi ra ngoài đánh mặt chườm, cơ hồ là mỗi ngày tắt bị hoạt động, Lâm Dương ở trong phòng mất nửa ngày kính, đem gấu ở trong tủ treo quần áo khô gấp mặc xong, ý niệm vừa động, chuyển kiếp đến Hán mạt.

Từ hôm qua buổi chiều trở lại hiện đại, cùng Trương Nguyệt hẹn một đêm, tới hôm nay buổi sáng ở bệnh viện chuyện đã xảy ra, trước sau cũng chỉ là đã qua không tới một ngày.

Tự lần trước ở Đại Hưng chân núi, Lâm Dương lấy một ngàn thiết kỵ đại phá năm vạn Hoàng Cân tặc sau, Hoàng Cân quân lại phái năm vạn đại quân tới phạm Trác quận.

Lâm Dương cùng Trương Phi dẫn một ngàn thiết kỵ, Ngưu Tinh dẫn một vạn Hán quân, Lưu Bị cùng Quan vũ dẫn chiêu mộ một ngàn binh lính, lui đến Trác quận trị sở Trác huyện bị chiến.

Lần này tới phạm năm vạn Hoàng Cân quân, cũng không phải là Trình Viễn Chí kia năm vạn đám người ô hợp có thể so.

Trình Viễn Chí bên người chỉ có năm trăm Hoàng cân lực sĩ, cũng chính là Hoàng Cân tinh nhuệ, còn lại nói năm vạn đại quân, bất quá là tạm thời chiêu mộ tới lưu dân cùng điền nông, trừ nhiều người, cơ hồ không có gì sức chiến đấu.

Căn cứ thám báo có được tin tức, lần này tới phạm năm vạn đại quân, từ Hoàng Cân cử suất Trương Ngưu Giác suất lĩnh.

Trương Ngưu Giác người này, thông hiểu lịch sử Lâm Dương vẫn là biết. Trương Ngưu Giác chẳng những là Trương Giác đệ tử đắc ý, tựa hồ còn là Trương Giác tộc nhân, hơi có chút bản lĩnh, nếu không cũng sẽ không lưu danh sử xanh, vì hai ngàn năm sau Lâm Dương biết.

Trương Ngưu Giác bộ đội, là Hoàng Cân trong quân tinh nhuệ nhất một phần, chỉ một chiến lực không tầm thường Hoàng Cân lực sĩ, cũng không hạ một vạn số.

Trương Ngưu Giác huy hạ còn lại bốn vạn quân đội, cũng là tới tự Hoàng Cân đại bản doanh Ký Châu, trải qua bước đầu huấn luyện cùng ‘tẩy não’, xa không phải là tạm thời chiêu mộ tới lưu dân cùng điền nông có thể so với.

Lâm Dương cũng không có bởi vì lấy một ngàn thiết kỵ đánh bại năm vạn Hoàng Cân đám người ô hợp mà kiêu ngạo, ngược lại hết sức cẩn thận, khi lấy được tin tức sau, liền cùng Ngưu Tinh, Lưu Bị đám người tỷ số quân trở về Trác huyện bị chiến.

Lần trước Trình Viễn Chí cùng bên người năm trăm tinh nhuệ trước khi chết phản pháo, cho Lâm Dương để lại khắc sâu ấn tượng, cũng may như vậy Hoàng Cân tinh nhuệ chỉ có năm trăm số, nếu là có cả mấy ngàn người, thắng bại khó liệu.

Những thứ kia Hoàng cân lực sĩ trang bị tinh lương, nghiêm chỉnh huấn luyện, hơn nữa thấy chết không sờn! Bởi vì bọn họ có tín ngưỡng! Nói cách khác, đã bị đại hiền lương sư Trương Giác cho lừa dối thành tử sĩ.

Cũng chính là có những thứ này Hoàng Cân tinh nhuệ, mới để cho trong lịch sử Trương Giác khởi nghĩa thất bại sau, tất cả lớn nhỏ Hoàng Cân làm loạn không ngừng. bởi vì bọn họ là chân chính Hoàng Cân giáo đồ, có kiên định tín ngưỡng, mặc dù Trương Giác chết, cũng tuân theo đại hiền lương sư khởi nghĩa sơ trung, hơn nữa không ngừng cố gắng.

Mà ở trong lịch sử, Hoàng Cân khởi nghĩa thanh thế thật lớn, sờ dĩ ngăn ngui không tới một năm, liền tuyên cáo thất bại, cũng là bởi vì Trương Giác bệnh chết, để cho Hoàng Cân quân mất đi tín ngưỡng, nếu không còn có thể chơi đùa mấy năm.

Nếu là có mấy ngàn tín ngưỡng kiên định, nghiêm chỉnh huấn luyện, thấy chết không sờn Hoàng Cân tinh nhuệ, Trương Phi suất lĩnh một ngàn thiết kỵ hướng giết, đoán chừng cũng muốn vui lấp đi vào.

Cho nên Lâm Dương lựa chọn tránh lui thủ thành.

Lúc này thiên hạ cũng là chiến sự không ngừng, trung lang Lô Chân, Hoàng Phủ Tung, Chu Y, dẫn tinh binh, phân ba đường đánh dẹp Hoàng Cân. lúc có anh hùng Viên Thiệu, Viên Thuật, Tào Tháo, Công Tôn Toản vân vân, chiêu mộ binh mã đòi tặc, Lưu Bị cũng coi là một người trong đó.

Song phương có thắng bại, như Trình Viễn Chí như vậy đám người ô hợp, dĩ nhiên là bại không thể nghi ngờ, nhưng cũng có tình nhuệ Hoàng Cân quân, đánh quan quân ném khô thảo giáp.

Trương Ngưu Giác huy hạ quân đội, không thể nghi ngờ là Hoàng Cân trung tình nhuệ, đang nghe nói Trình Viễn Chí bị diệt sau này, Trương Giác liền mệnh hấn tới trước tấn công U Châu.

Trác huyền, Lâm Dương mới vừa chuyển kiếp tới không lâu, đã có người tới báo, Ngưu Tinh mời hấn đến nghị sự đại thánh.

Lâm Dương khoe miệng một liệt, ở Hán mật hấn có thời khắc đều đang bận rộn cảm giác, hôm qua mới vừa lui thủ Trác huyền, trở lại hiện đại tiêu sái một đêm, hôm nay lại bắt đầu ở Hán mật bận rộn.

Cho đòi tới Trương Phi, hai người cùng đi đến nghị sự đại thánh, chỉ thấy đến Ngưu Tinh cùng Lưu Bị, Quan Vũ ngồi ở bên tay phải án trước, hai người đi tới bên tay trái ngồi xuống.

Về phần chính giữa đích chủ vị, cũng không người vẫn tân.

Ngưu Tinh thân là giáo úy, cùng Lâm Dương cái này Thái thú là cùng cấp bậc, lúc này giáo úy còn tương đối đáng tiền, trong lịch sử cho đến Đông Trác loạn chính sau, các nơi chư hầu tự lập, lung tung phân phong, giáo úy mới biến thành rõ ràng món ăn.

“Hoàng Cân tặc Trương Ngưu Giác đem người tới phạm, Từ Sơ nhưng có lương sách?” Lâm Dương mới vừa ngồi xuống, Ngưu Tinh liền không kịp chờ đợi hỏi thanh.

Lui thủ Trác huyền lúc, Lâm Dương cho Ngưu Tinh phân tích Trương Ngưu Giác cùng Trình Viễn Chí chênh lệch, Ngưu Tinh vốn là thông hiểu binh chuyện, lập tức hiểu Trương Ngưu Giác huy hạ năm vạn Hoàng Cân tặc lợi hại, đồng thời đối với đại phá Hoàng Cân Lâm Dương hơi khâm phục.

“Từ Du chó uru, thủ thành là được.”

Lâm Dương cười cười, chợt nói: “Từ Du nhưng lãnh binh ba ngàn, thủ Tây Môn. phân binh hai ngàn cùng Huyền Đức huynh, thủ bắc môn. phân binh ba ngàn cùng Vân huynh trưởng, thủ đông môn.”

“Ừa phân binh hai ngàn cùng ta, thủ cửa nam.”

“Khác phải chú ý trong thành Hoàng Cân gian tế, để ngừa bị gạt mở cửa thành.”

Ngưu Tinh nghe xong, gật đầu khen: “Tốt!” Chẳng qua là hấn đối với Lưu Bị cùng Quan Vũ năng lực có chút hoài nghi, nhưng là thấy Lâm Dương trấn định bộ dáng, cũng không có nói cái gì nữa.

Lưu Bị cùng Quan Vũ nhìn về phía Lâm Dương ánh mắt có chút bất đồng, không nghĩ tới cái này Đông Hải Lâm Thái thú như thế để mất huynh đệ bọn họ hai người, phải biết hai người bọn họ còn là bạch thân.

Đến từ hiện đại Lâm Dương tự nhiên biết Lưu Bị cùng Quan Vũ năng lực, mặc dù hai người hôm nay sơ xuất mao lư, nhưng lại há là dong lực hạng người, có chỗ hơn người.

Cứ như vậy, Lâm Dương cùng Trương Phi dẫn nhà mình một ngàn thiết kỵ, còn có hai ngàn Hán quân, đi tới Trác huyền cửa nam.

Lưu Bị dẫn nhà mình một ngàn binh lính cùng hai ngàn Hán quân, đi bắc môn.

Quan Vũ dẫn ba ngàn Hán quân đi đông môn, Ngưu Tinh là dẫn ba ngàn Hán quân đi Tây Môn.

Sau đó mỗi người phái người tin cần giữ cửa, để ngừa bị Hoàng Cân gian tế gạt mở cửa thành.

Hai ban ngày, Hoàng Cân quân như kỳ tới, hạo hạo dâng dâng tới.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.